

DIARI DE SESSIONS DEL **PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS**

Número 11

I Legislatura

Any 1984

Presidència
de l'Exm. Sr. Antoni Cirerol i Thomàs

15
Sessió celebrada el dia 14 de Març de l'any 1984

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- 1.—Presa de Possessió de l'Escó per part del Nou Diputat.*
- 2.—Elecció del Vice-President Primer de la Mesa.*
- 3.—Dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial.*
- 4.—Esmenes a la totalitat del Projecte de Llei de Règim Jurídic (R.G.E. Núm. 529/83).*
- 5.—Proposició de Llei (R.G.E. Núm. 508/83), presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a la Normalització dels Noms dels Municipis de les Illes Balears.*

6.—Proposicions No de Llei:

- 1) *Proposició No de Llei*, (R.G.E. Núm. 550/83), *presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a la Problemàtica del Conservatori de Música, Dansa i Art Dramàtic a Menorca i Eivissa.*
- 2) *Proposició No de Llei*, (R.G.E. Núm. 587/83), *presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa al Butlletí d'Informació Sanitària.*
- 3) *Proposició No de Llei*, (R.G.E. Núm. 617/83), *presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la Inclusió Espai Natural d'Eivissa al Catàleg d'Espais Naturals a protegir.*
- 4) *Proposició No de Llei*, (R.G.E. Núm. 621/83), *presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa als Tractats Internacionals amb l'Estat Francès, l'Estat Italià i el Principat d'Andorra per a la normalització cultural.*
- 5) *Proposició No de Llei*, (R.G.E. Núm. 666/83), *presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa al Sobreimpost a la Contribució rústica dels pagesos a les Illes Balears.*
- 6) *Proposició No de Llei*, (R.G.E. Núm. 93/84), *presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'Enquesta en torn a l'estat de salut de la població.*

7.—Preguntes:

- 1) *Pregunta*, (R.G.E. Núm. 78/84), *presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a la realització de cursos per a preparar gerents de les cooperatives.*
- 2) *Pregunta*, (R.G.E. Núm. 79/84), *presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa al procés divulgatiu del Butlletí de la Conselleria d'Agricultura.*
- 3) *Pregunta*, (R.G.E. Núm. 83/84), *presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa als Pagaments per part del Govern de la Comunitat Autònoma de les assignacions corresponents a les Aules de Tercera Edat, al Professorat de l'Escola d'Estiu, etc.*

L.—

PRESIDENT PARLAMENT:

Sres. i Srs. Diputats: amb motiu de la primera sessió plenària, del primer període legislatiu de 1984, vull, en nom propi de la Mesa del Parlament, donar-vos la més cordial benvinguda a aquesta Cambra, on duim a terme l'honrosa tasca de legislar pel nostre poble. Al mateix temps que desitjam que en aquest nou període que ara comencem en sapiguem encertar amb les decisions a prendre, per bé de la nostra Autonomia, que haurà de ser en bé, en darrer terme, de tots els ciutadans de les nostres Illes. El punt primer de l'Ordre del Dia fa referència a la presa de possessió del seu escó per part del nou Diputat, D. Miquel Clar Lladó, Sra. Secretària, vol procedir a la lectura d'un escrit de D. Pedro Pablo Marrero?

CATALINA ENSEÑAT:

Excmo. Sr.: El Diputado abajo firmante, Pedro Pablo Marrero Henning, perteneciente a la Coalición Electoral U.M. - Partido Demócrata Liberal de Baleares, tiene el honor de dirigirse a V.E. en su calidad de Presidente de la Mesa del Parlamento de las Islas Baleares. Expone que por motivos de índole estrictamente personal se ve en la precisión de renunciar a su condición de Diputado, lo que pone en conocimiento de V.E. a los efectos previstos en el artículo 9, párrafo 4.º, del Reglamento Provisional del Parlamento de las Islas Baleares y del artículo 20.8 del Real Decreto Ley 20/1977 de 18 de Marzo sobre normas electorales. En virtud de ello suplica a V.E. tenga por formulada la

renuncia a la que se refiere este escrito, en Palma de Mallorca, a 17 de febrero de 1984. Firmado, Pedro Pablo Marrero Henning.

PRESIDENT PARLAMENT:

Pot donar lectura a l'acord de la Mesa, acceptant la renúncia?

CATALINA ENSEÑAT:

Acord de la Mesa del Parlament de les Illes Balears, adoptat en reunió celebrada dia 17 de febrer de 1984, en relació a la renúncia a la condició de Diputat per l'il·lustríssim Sr. Pedro Pablo Marrero Henning. Els assistents, atès l'escrit presentat, i una vegada estudiat el procés que s'haurà de seguir, d'acord amb el Reglament Provisional de la Cambra per a la substitució del Sr. Marrero, acorden d'acceptar la renúncia, tot agraïnt-li la dedicació i els serveis prestats al Parlament. Així mateix, s'acorda de traslladar l'acord anterior a l'il·lustríssim Sr. President de la Junta Electoral Provincial, a l'il·lustríssim Sr. President del Consell Insular de Mallorca i al mateix Sr. Marrero, per tal que en tinguin coneixement i per als efectes pertinents.

PRESIDENT PARLAMENT:

Pot donar lectura a l'escrit de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, donant compliment a l'establert a l'article 21 del Reglament Provisional d'aquest Parlament, sobre incompatibilitats.

CATALINA ENSEÑAT:

Informe al ple de la Cambra que es formula per

part de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, donant compliment a l'establert a l'article 21 del Reglament Provisional del Parlament de les Illes Balears, aprovat per acord plenari del dia 29 de juny de 1983. Senyors: Presentada la credencial expedida per la Junta Electoral Provincial i atesa la declaració formulada pel Sr. Miquel Clar Lladó, a què fa referència l'apartat 2 de l'article 7 del Reglament Provisional de la Cambra; els articles 67 i 70 de la Constitució Espanyola. L'article 38.2 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, i la Llei 20/1982 de dia 9 de juny, sobre incompatibilitats en el sector públic, aquesta Comissió resol d'informar a la Cambra que el Sr. Miquel Clar Lladó no és subjecte de cap tipus d'incompatibilitats per l'exercici del càrrec de Diputat del Parlament de les Illes Balears. Palma, a 9 de març de 1984; signat, Antoni Cirerol, Joan March i Damià Pons.

PRESIDENT PARLAMENT:

D. Miquel Clar, es vol 'adelantar'? Jurau o prometeu per la vostra consciència i pel vostre honor de complir fidelment les obligacions del càrrec de Diputat del Parlament de les Illes Balears, amb lleialtat al Rei, i guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, així com l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears?

MIQUEL CLAR:

Sí, promet.

2.—

PRESIDENT PARLAMENT:

Podeu prendre lloc en el vostre escó. Ara procedeix dur a terme l'elecció del Vice-president Primer de la Mesa d'aquesta Cambra, d'acord amb el que preveuen els articles 36 i 37 del Reglament Provisional d'aquest Parlament, als quals es donarà lectura per la Secretària Primera.

CATALINA ENSEÑAT:

Article 36.2. Els Dos Vice-Presidents s'elegiran simultàniament. Cada Diputat escriurà un sol nom a la papereta. En resultaran elegits per ordre succesiu els dos que obtenguin el major nombre de vots. Els dos secretaris seran elegits de la mateixa forma. 3. Si en alguna votació es produïa empat, se celebraran votacions successives entre els candidats igualats en vots fins que l'empat quedi dirimit. Article 37. Les vacants que es produeixin a la Mesa durant la legislatura seran cobertes per elecció del Ple en la forma establerta a l'article anterior, tot adaptant-ne les previsions a la realitat de les vacants a cobrir.

PRESIDENT PARLAMENT:

Procedeix escriure el nom d'un Diputat a aquestes paperetes que teniu damunt la taula. Secretària, vol procedir a la lectura del nom dels Srs. Diputats?

CATALINA ENSEÑAT:

Aguiló Fuster, Pere Gonçal.
Albertí Picornell, Jeroni.
Alfonso Villanueva, Josep.
Asensio Narcúe, Carlos.

Carreras Font, Benjamí.
Clar Lladó, Miquel.
Costa Costa, Antoni.
Ferrer Marí, Bartomeu.
Fiol Company, Miquel.
Frau Bernat, M.ª Encarnació.
Garcías Coll, Antoni.
Godino Busquets, Gabriel.
Gómez Sabrido, Francisco.
Jaén Palacios, Manuel.
Juan Marí, Ildefons.
Lafuente López, Josep M.^a.
López Casasnovas, Joan Francesc.
Llull Bibiloni, Jaume.
March Noguera, Joan.
Marí Calbet, Alonso.
Marí Torres, Pere.
Martín Peregrín, José Luis.
Mesquida Galmés, Andreu.
Munar Riutort, M.ª Antònia.
Nadal Aguirre, Joan.
Orfila Pons, Ramon.
París Mateu, Andreu.
Planell Roig, Josep.
Pons Irazazábal, Fèlix.
Pons Pons, Tirs.
Ribas Costa, Antoni.
Ribas Marí, Enric.
Roses Juaneda, Antoni.
Saura i Manuel de Villena, Fernando.
Seguí Coll, Guillem.
Serra Busquets, Sebastià.
Triay Humbert, Cristòfol.
Triay Llopis, Joan Francesc.
Verger Pocoví, Joan.
Vidal Juan, Cosme.
Vivó Cortés, Joaquín.
Allès Serra, Josep.
Fajarnés Ribas, Enric.
Gilet Girart, Francesc.
Huguet Rotger, Joan.
Llompарт Salvá, Jaume.
Marí Calbet, Antoni.
Oliver Mut, Gaspar.
Soler Cladera, Cristòfol.
Cañellas Fons, Gabriel.
Pons Pons, Damià.
Moll Marquès, Josep.
Cirerol Thomàs, Antoni.
Enseñat Enseñat, Catalina.

DAMIA PONS:

Pere Gonçal Aguiló Fuster.
Un vot en blanc.
Pere Gonçal Aguiló Fuster.
Un vot en blanc.
Pere Gonçal Aguiló Fuster.
Un vot en blanc.
Pere Gonçal Aguiló Fuster.
Pere Gonçal Aguiló Fuster.
Pere Gonçal Aguiló Fuster.

Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Un vot en blanc.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Un vot en blanc.
 Un vot en blanc.
 Un vot en blanc.
 Un vot en blanc.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Un vot en blanc.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Un vot en blanc.
 Un vot en blanc.
 Un vot en blanc.
 Un vot en blanc.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Un vot en blanc.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Un vot en blanc.
 Un vot en blanc.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Un vot en blanc.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.
 Un vot en blanc.
 Un vot en blanc.
 Un vot en blanc.
 Un vot en blanc.
 Pere Gonçal Aguiló Fuster.

PRESIDENT PARLAMENT:

Resultat de la votació: 29 vots a favor de D. Pere Gonçal Aguiló Fuster, 25 vots en blanc. Com a conseqüència d'aquest resultat, deman al Sr. Diputat l'Illm. Sr. Diputat D. Pere Gonçal Aguiló Fuster, si vol prendre possessió del seu escó en aquesta tribuna, com a Vice-President Primer d'aquest Parlament Balear.

APLAUDIMENTS.

PRESIDENT PARLAMENT:

Quedes proclamat Vice-President Primer d'aquest Parlament.

PERE GONÇAL:

Moltes gràcies.

3.—

PRESIDENT PARLAMENT:

El punt tercer de l'Ordre del Dia de la sessió d'avui correspon, per acord d'aquesta Presidència juntament amb la Junta de Portaveus, al debat final i a la votació del dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial sobre la Proposició de Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Interès Especial. Una vegada conclòs el termini de 48 hores a què fa referència l'article 118 del Reglament Provisional d'aquesta Cambra, continuen vives tres esmenes a l'articulat i una a l'exposició de motius, presentades pel Grup Parlamentari Popular, així com sis vots particulars formulats pels Grups Parlamentaris Esquerra Nacionalista-PSM i Grup Socialista. Esmenes i vots que seran objecte de debat singular. D'altra banda, la Comissió d'Ordenació Territorial no ha designat Diputat per formular la presentació del seu dictamen, per la qual cosa, conformement amb l'acordat juntament per aquesta Presidència, la Mesa i la Junta de Portaveus, passarem a la lectura i aprovació, si així pertoca, dels diversos articles, i si tenen esmenes o vots particulars, el debat de cadascun d'aquests, deixant pel final el debat i votació de l'exposició de motius. Entrarem dins el debat, per la qual cosa la Secretària procedirà a la lectura de l'article primer, al qual no se li ha presentat cap esmena.

CATALINA ENSEÑAT:

Artículo Primero. Es finalidad de la presente Ley la ordenación, conservación y protección de las áreas naturales de especial interés para la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares.

PRESIDENT PARLAMENT:

Passam a la votació d'aquest article. Els Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor. Moltes gràcies, poden seure. S'aprova per unanimitat. Els Srs. Diputats que vulguin votar en contra, no n'hi ha, abstencions tampoc.

A l'article segon, s'hi ha presentat una esmena per part del Grup Parlamentari Popular. Sra. Secretària, vol procedir a la lectura, per favor?

CATALINA ENSEÑAT:

Artículo Segundo. Enmienda de sustitución. Son Areas Naturales de Especial Interés aquellos espacios que sean declarados como tales por Ley del Parlamento de las Islas Baleares, bien por constituir un ecosistema primigenio, no alterado sustancialmente por la penetración, explotación y ocupación humana, o bien aquellas áreas de reducida extensión que, habiendo sufrido determinadas transformaciones debidas a la actividad humana, constituyan en la actualidad un patrimonio socio-cultural de excepcional valor digno de conservación.

PRESIDENT PARLAMENT:

Passam al debat. Torn a favor, D. Joan Verger. Disposa d'un temps de deu minuts.

JOAN VERGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Hem mantin-

gut aquesta esmena ja que pensam a l'articulat de la llei, allà on definim com a àrees naturals d'especial interès espais que tenen un valor, un valor singular pels seus naturals, per valors naturals, sòl, flora i paisatge; pensam que és una definició massa àmplia; que és un 'marco' excessivament ample, allà on a un moment determinat se'ns podrien incloure zones o àrees definides o que els definíssem com a de natural interès allà on pensam nosaltres que no tenen, que no necessiten cap especial protecció. De la mateixa manera pensam que existeixen zones, que existeixen àrees allà on s'ha produït una transformació degut a l'activitat humana i que 'sin embargo' constitueixen zones reduïdes, zones molt específiques, però que no obstant són un patrimoni social o un patrimoni cultural, com podrien ser el marc concret d'unes salines, com podrien esser el marc concret d'uns canals dins una albufera que són dignes de conservar. Per això creim nosaltres, el nostre grup, que hem de mantenir aquesta esmena; creim que amb aquesta redacció, amb aquesta esmena de substitució, l'article dos quedaria més concret, quedaria més ben redactat i per això deman a aquesta Cambra que doni suport a la nostra esmena. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Verger. Torns en contra, Grup Regionalista de les Illes, D. Jeroni Albertí; PSM, D. Sebastià Serra té la paraula. Disposa d'un temps de deu minuts.

SEBASTIÀ SERRA:

El Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM no pot donar suport a aquest text donat que entenem que la claredat que la ponència i comissió posteriors va intentar donar a tot l'articulat és prou evident d'unes definicions que, científicament i des d'un punt de vista també de lluita ecologista, queden prou definides. Per tant creim que, en favor d'una claredat a la llei, no podem donar suport a aquesta esmena.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Serra. Don Jeroni Albertí. Disposa d'un temps de deu minuts.

JERONI ALBERTÍ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Nosaltres també per dir que ens oposam a aquesta esmena, entre altres coses perquè pensam que el text del projecte queda molt més aclaridor i que, en definitiva, és el Parlament el qui ha de dictaminar quins són els espais que, d'acord amb l'article segon del Projecte de Llei que ve aquí a l'aprovació dels Srs. Diputats, està inclòs dins els punts que diu l'article segon. Perquè realment, jo crec que si acceptam aquest article segon que ens proposa el Grup Popular, això és com per encaixar si un espai natural constitueix un «ecosistema primigenio no alterado sustancialmente por la penetración», realment crec que ens veuríem amb moltes de feines per arribar a veure quin és un espai natural que encaixés dins aquest article, que jo felicito el que l'ha redactat perquè realment és un article que hi ha, per

entrar-hi, l'han d'estudiar bé. Per tant, com que crec jo que el Parlament de les Illes Balears té suficient criteri per declarar Espai Natural d'Especial Interès aquests que realment ho són, jo deix que el segon article mantengui aquesta llibertat del Parlament per poder declarar espai natural tot allò que dins una definició molt més àmplia fa l'article segon de l'actual Projecte de Llei. Per això el nostre Grup s'oposarà a aquesta esmena del Grup Popular. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Albertí. Té la paraula D. Joan Francesc Triay Llopis, del Grup Socialista. També disposa d'un temps de deu minuts.

TRIAY LLOPIS:

Sí, moltes gràcies. Bé, Srs. Diputats, el Grup Socialista defensa el manteniment del text del dictamen de la Comissió que prové textualment de les definicions i de les expressions de la Llei del Sòl, que és la Llei que té com a marc de contínua referència les Àrees Naturals d'Especial Interès que aquí estam debatent. La proposta del Grup Popular prové sens dubte de la definició de Parc Nacional de la Llei d'Espais Naturals Protegits de 1975, que diu textualment que seran aquells «ecosistemas primigenios que no hayan sido sustancialmente alterados por la penetración, explotación y ocupación humana, etc.». Però, Sres. i Srs. Diputats, la Llei de Protecció i Ordenació d'Àrees Naturals d'Especial Interès no pretén qualificar parcs nacionals a les Illes Balears. Té uns objectius molts més modestos, i per tant creim que aquesta definició que, per cert, ha estat motivada perquè la definició correcta de parcs nacionals és molt més generosa que aquestes i han perdut un tros que també diu, que també, «aquellos que tengan un destacado interés cultural, educativo o recreativo o en los que existan paisajes naturales de gran belleza». Per tant, s'ha aplicat una definició mutilada de parcs nacionals en el que aquí tractam de definir senzillament com sòls no urbanitzables d'especial protecció. Per altra part, introdueix el concepte de reduïda extensió, que és un concepte indeterminat clarament, i que a més és un concepte que ja ha estat objecte de sentències del Tribunal Constitucional, perquè hi ha dues lleis del Parlament de Catalunya, la de Protecció com a Paratge Natural d'Interès Nacional de Pedra Forca i la protecció de l'Àrea Volcànica de la Garrotxa; que varen esser objecte pel Govern de la U.C.D. de recurs d'inconstitucionalitat, entre altres arguments pel fet que no tenien reduïda extensió; i el Tribunal Constitucional ja va desestimar aquests recursos considerant que el de reduïda extensió no era un concepte que fos directament aplicable a una llei i que, per tant, no podia esser mai objecte del caràcter d'inconstitucional de la llei que ho apliquéssim. Per tant, en aquest sentit, nosaltres no estam a favor de la definició que proposa el Grup Popular. Però per altra part fins i tot és que la pròpia llei d'Espais Naturals Protegits que ha suggerit aquesta definició, no quan parla dels parcs nacionals, que és la quasi la màxima figura, sinó quan fa el plantejament genèric de la llei, que no hi ha dubte que és una llei moltíssim més ambiciosa

que les Àrees Naturals d'Especial Interès de les Illes Balears, diu que és finalitat d'aquesta llei contribuir a la conservació de la natura atorgant règims d'adequada protecció especial a les àrees o espais que ho requereixin per la seva singularitat i interès dels seus valors naturals; per tant, també planteja amb tota generalitat l'objecte de la pròpia llei, i si després ja anàssim a les definicions del que són paratges naturals d'interès nacional, que senzillament són aquells que tenen excepcionals exigències qualificadores dels seus concrets i singulars valors i amb la finalitat d'atendre la conservació de la flora, fauna, constitució geomorfològica, especial bellesa i altres components, de destacat rang natural; i en els parcs naturals ni tan sols s'arriba a aquest detall, veuríem com la llei de les Illes Balears que nosaltres defensam no tan sols és perfectament correcta legislativament, jurídicament, sinó que està dins els termes habituals del tipus de legislació similar i paral·lela. Per altra part, que és el que pretén realment aquesta llei? Pretén que un mecanisme que correspon als plans generals dels municipis o a les normes subsidiàries de planejament municipal, que és la declaració de sòls no urbanitzables d'especial protecció, es faci, en determinats casos que el Parlament de les Illes Balears valori com a que ho necessiten, es faci per llei del Parlament. Però la Llei del Sòl diu quins són els sòls que han d'esser objecte d'especial protecció a través d'aquest mecanisme, i amb quins termes ho diu? Idò, amb tota generalitat, ho diu, que són aquells que es necessitaran aquestes mesures de protecció en ordre a la conservació del sòl i 'demés' recursos naturals, defensa, millora i 'desenrotlló' i renovació del medi ambient natural, diu l'article 8. L'article 12, què diu? La conservació de la naturalesa i defensa del paisatge, senzillament. I l'article, un altre apartat de l'article 12, que és el que han pres com a model per fer la redacció que es proposa dins el dictamen de la Comissió, diu que, en el sòl no urbanitzable, el pla general establirà les mesures i condicions que siguin precises per a la conservació i protecció de tots i cada un dels seus elements naturals sigui sòl, flora, fauna i paisatge i a fi d'evitar la degradació. Per tant nosaltres creim que essent aquesta llei, objectivament, un complement de la Llei de Règim del Sòl i Ordenació Urbana és perfectament correcte que utilitzi la mateixa terminologia per defensar els mateixos elements que la Llei del Sòl vol defensar, encara que aquí sigui amb rang de llei. Per altra part també estam ben segurs que la garantia d'una correcta aplicació d'aquesta llei no resideix en definicions més o menys alambinades o més o menys científiques, sinó que depèn realment de la voluntat i de la serietat i de la raonabilitat d'aquest Parlament per aplicar-la a les situacions necessàries. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Triay. No havent-hi rèplica passam a la votació de l'esmena; per tant, els Srs. Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena que es posin drets, per favor. Poden seure. Els Srs. Diputats que estiguin en contra d'aquesta esmena, que s'aixequin, per favor.

Queda rebutjada l'esmena per 33 vots en contra i 21 a favor. Rebutjada l'esmena, Sra. Secretària, vol procedir a la lectura de l'article dos, tal com resulta del dictamen de la Comissió?

CATALINA ENSEAT:

Artículo Segundo. Son Areas Naturales de Especial Interés aquellos espacios que por sus valores naturales singulares, ya sea suelo, flora, fauna o paisaje, sean declarados como tales por ley del Parlamento de las Islas Baleares.

PRESIDENT PARLAMENT:

Passam a la votació d'aquest article dos. Els Srs. Diputats que votin a favor d'aquest article que es posin drets, per favor. Poden seure. Els Srs. Diputats que votin en contra d'aquest article que s'aixequin, per favor. Poden seure; no hi ha abstencions.

COSME VIDAL:

Per una qüestió d'ordre, Sr. President; quant a la votació de l'esmena crec que el resultat final eren 21 a favor i 32 en contra perquè hi havia l'absència d'un Diputat de la Sala.

PRESIDENT PARLAMENT:

Es així, és així com diu el Sr. Vidal. Passam a l'article tercer. S'hi ha presentat una esmena per part del Grup Parlamentari Popular. Sra. Secretària, vol procedir a la lectura de l'esmena?

JOAN VERGER:

Nosaltres, el nostre Grup, retiraria aquesta esmena transaccional i en presentaria una altra, si a aquesta Cambra li pareix bé.

PRESIDENT PARLAMENT:

Es pot fer arribar a aquesta 'Taula' aquesta esmena transaccional. Sra. Secretària, vol procedir a la lectura de la segona part del paràgraf tercer de l'article 119, que diu que només podran admetre's ...?

CATALINA ENSEAT:

Només podran admetre's a tràmit esmenes de transacció entre les ja presentades i el text del dictamen quan cap Grup Parlamentari no s'hi oposi, a l'admissió, i aquesta comporti la retirada de les esmenes respecte de les quals es transigeix.

PRESIDENT PARLAMENT:

Donarem lectura a aquesta proposta d'esmena transaccional i llavors votarem si els grups l'accepten o no l'accepten per esser debatuda. Contingut. «Quedaran sense efecte els plans, projectes d'urbanització i de parcel·lació disconformes amb l'esmentada classificació». Apartat següent. «Quedaran suspesos els efectes de les llicències d'edificació i ús del sòl contradictòries amb el règim urbanístic transitori que estableix l'article sis fins a l'aprovació del pla especial que exigeix l'article quint. El pla especial determinarà l'anul·lació de la llicència o d'aixecament de la seva suspensió per cada una de les llicències afectades». Els Srs. Diputats que estiguin conformes amb que es 'debatí' aquesta esmena transaccional, vull demanar si hi ha oposició

de cap grup. No hi ha oposició. Sebastià? Jeroni? Hi ha oposició? No. Així, s'admet l'esmena de transacció que pot esser ... Sí, sí ...

FELIX PONS:

Sí, Sr. President, el que voldríem saber és quines són les esmenes o esmena que es retiren en virtut d'aquesta presentació d'esmena transaccional.

PRESIDENT PARLAMENT:

D. Joan Verger té la paraula.

JOAN VERGER:

Totes les que hi havia presentades, totes les que hi havia presentades a l'article tres.

PRESIDENT PARLAMENT:

Correcte? Don Joan Verger té la paraula per torn a favor de deu minuts.

JOAN VERGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, creim que amb l'admissió a tràmit d'aquesta esmena transaccional l'articulat queda més ben definit; per una part, d'acord amb l'article tercer apartat a) queden en el seu punt just els efectes de llicències d'urbanització i parcel·lacions, i per una altra part, no obstant, queden aixecades momentàniament les llicències d'edificació en espera del que dirà el pla especial allà on qualche llicència d'edificació es pot tornar aixecar, tornar-se vàlida, i per consegüent creim que queden més ben redactats d'aquesta manera i creim que és més vàlid per l'articulat. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Torn en contra. Digui, digui, Sr. Triay.

TRIAY LLOPIS:

Nosaltres estam a favor, expressam la nostra postura a favor d'aquesta transaccional, perquè creim que sense canviar en absolut el contingut de l'article tercer del dictamen de la Comissió en el sentit de quins són els efectes de la declaració d'una àrea com a àrea natural d'especial interès, millora tècnicament i clarifica separatament els efectes damunt els instruments de planejament, o sigui plans parcials, projectes de parcel·lació i projectes d'urbanització; i per altra, sobre aquelles llicències d'edificació que estan en contra del règim urbanístic transitori.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies. Don Jeroni Albertí.

JERONI ALBERTÍ:

Sí, Sr. President, Srs. Diputats, també per donar suport a aquesta esmena i per felicitar el Grup Popular per haver-la presentada, perquè crec que aquesta és una esmena amb caràcter positiu que dóna major claredat al ... a l'article que és el que en definitiva cercam tots els que estam aquí quan debatem i intentam fer un projecte de llei.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Albertí. Acceptada l'esmena, procedeix donar lectura al text com queda l'article per part de la Secretària. Article tercer.

CATALINA ENSEÑAT:

Article tercer. Quedaran sense efecte els plans, projectes d'urbanització i de parcel·lació disconformes amb l'esmentada classificació. Quedaran suspesos els efectes de llicència d'edificació i ús del sòl contradictòries amb el règim urbanístic transitori que estableix l'article sis, fins a l'aprovació del pla especial que exigeix l'article cinc. El pla especial determinarà l'anul·lació de la llicència o l'aixecament de la seva suspensió, per cada una de les llicències afectades.

PRESIDENT PARLAMENT:

Els Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor. Poden seure. Queda aprovat per unanimitat. Quant als articles 4, 5 i 6 no s'hi ha presentat cap esmena. La Secretària procedirà ... Digui.

TRIAY LLOPIS:

Sí, Sr. President, com que no s'ha donat lectura a la totalitat de l'article, vull fer observar que a l'article tres tal com està escrit en el dictamen de la Comissió hi falta una paraula, a efectes que es pugui corregir.

PRESIDENT PARLAMENT:

Una esmena gramatical.

TRIAY LLOPIS:

Sí, bé, és una esmena mecanogràfica, de transcripció, perquè a la publicació hi és. I és que l'article ha de dir la declaració d'un espai com a àrea natural d'especial interès, falta la paraula natural.

PRESIDENT PARLAMENT:

Dèiem que es procedirà seguidament a la lectura conjunta dels articles 4, 5 i 6, als quals no s'hi ha presentat cap esmena. Es procedirà seguidament a la votació d'aquests articles. Pot donar lectura als articles 4, 5 i 6.

CATALINA ENSEÑAT:

Artículo cuarto. Los planes directores territoriales de coordinación, plan provincial, planes generales y normas subsidiarias y de planeamiento que se redacte habrán de respetar, en el ámbito de las áreas naturales de especial interès, las determinaciones de la presente ley.

Artículo quinto. El Gobierno, en el plazo máximo de tres meses a partir de la promulgación de la ley de declaración de un área natural de especial interès, iniciará la formación de un plan especial de protección que desarrolle las determinaciones de los artículos 18, 19 y 20 de la Ley del Suelo.

Artículo seis. La ley que declare un espacio como área natural de especial interès establecerá el régimen urbanístico transitorio aplicable al suelo no urbanizable de especial protección hasta la entrada en vigor del plan especial de protección establecido en el artículo anterior.

PRESIDENT PARLAMENT:

Passam a la votació conjunta.

TRIAY LLOPIS:

Sr. President, igual que 'antes', hi ha un error de transcripció també en l'article quart, i s'observarà en

el diari, en el Butlletí del Parlament. I és que ha de dir, «los planes directores», «els plans directors territorials de coordinació, pla provincial, plans generals i normes subsidiàries de planejament —la i hi sobra— que es redactin, revisin, modifiquin o adaptin», i açò s'ha saltat, a la transcripció, «hauran de respectar», a ésser possible amb h, hauran, però pel 'demés' res més.

PRESIDENT PARLAMENT:

D. Joan Verger.

JOAN VERGER:

Sr. President, nosaltres en aquests articles ens abstenem degut a què no ha estat acceptada l'esmena segona de substitució a l'article segon, per explicació de vot.

PRESIDENT PARLAMENT:

Procedim a la votació conjunta d'aquests tres articles que havíem dit. Els Srs. Diputats que estiguin a favor de l'aprovació d'aquests tres articles que es posin drets, per favor. Poden seure, per favor. Els Srs. Diputats que estiguin en contra que s'aixequin, per favor. Els Srs. Diputats que s'abstinguin que s'aixequin, per favor. Poden seure. Queden aprovats aquests tres articles als quals s'acaba de donar lectura. En el text original s'havien proposat tres articles, el 7, 8 i 9, i que varen ésser suprimits per acord de la Comissió; com a conseqüència d'aquest acord s'han formulats vots particulars, per part del Grup Parlamentari Socialista, i d'Esquerra Nacionalista - PSM, respecte d'aquests articles per al manteniment del text original publicat en el Butlletí Oficial d'aquest Parlament núm. 10 de dia 3 de febrer. Entrarem en el debat de l'article 'sèptim'. Del vot particular el primitiu article 'sèptim'. Torn a favor. Tractarem en primer lloc l'esmena del PSM. Vot particular del PSM. Deu minuts.

SEBASTIA SERRA:

Gràcies, Sr. President. Esquerra Nacionalista-PSM, quan va començar el debat damunt aquesta qüestió que ens ocupa, ja va manifestar amb tota clarividència que si hi havia voluntat de protegir un espai natural concret que discutíem que era Es Trenc, Es Salobrar —però posteriorment hem entrat a una llei marc—, es tractava de qualque manera que el Govern exercís la seva voluntat en aquest sentit, i per això vàrem recolzar una Proposició No de Llei presentada pel Grup Socialista; però al mateix temps vàrem afirmar d'una manera clara i rotunda que es tractava d'anar cap a la declaració de Parc Natural, o Parc Nacional, de tota l'àrea, si és que es volia anar a una protecció real i eficaç. Derrotada aquesta posició el nostre Grup ha participat del debat, en comissió i en ponència, d'una llei, d'una llei marc, que hem de dir que no ens satisfà. Hem de dir que no és en absolut l'aspiració que el nostre Grup Parlamentari té, respecte a l'ordenació del territori a les Illes Balears i, evidentment, no és una llei que vagi a una idea clara i rotunda de protecció que nosaltres sempre hem defensat. Però hi hem fet feina molt conscients que era un avanç modest, que era, en definitiva, un pas endavant i que, lògicament,

serviria, si és que hi ha voluntat política en aquest Parlament, i si és que hi ha voluntat política en el Govern, d'exercir el poder que té, per, de qualque manera, fer que els espais naturals siguin preservats en el nostre territori. Però Esquerra Nacionalista-PSM ha de denunciar que hi ha hagut molts de canvis, molta confusió, i que, al mateix temps, aquesta confusió i aquests canvis han deteriorat la imatge durant la discussió d'aquesta llei, del mateix Parlament, de la seva comissió, fins al punt que a nivell d'opinió pública hi ha hagut i hi ha confusionisme i hi ha hagut i hi ha manipulació respecte a una sèrie d'aspectes. De totes maneres, nosaltres entenem que en aquests moments si la llei s'aprova sense els articles 7, 8 i 9, i per això parlem en globalitat en aquest moment dels tres articles, entenem que es devalua considerablement una llei, es devalua considerablement una llei marc i, de qualque manera, la voluntat de fer lleis, la vocació d'autonomia, queda seriosament discutida i discutible per part dels Grups Parlamentaris que s'oposen a aquests articles 7, 8 i 9. Perquè, els articles 7, 8 i 9, què es el que diuen en definitiva? En definitiva, els articles 7, 8 i 9 parlen d'utilitat pública, de dret de tanteig i retracte i també parlen de qualque manera d'ocupació i possible expropiació. Però de qualque manera hem de dir que aquests articles 7, 8 i 9 són articles que estan a qualsevol llei d'ordenació territorial d'un país avançat o fins i tot d'un país senzillament democràtic, no parlarem ja d'avançat socialment, sinó senzillament democràtic; són articles comuns a una legislació europea, occidental, prou coneguda per tots els Grups Parlamentaris. Però s'està dient i s'està parlant molt que aquests articles no formen part de les competències que té el nostre Estatut d'Autonomia, que aquests articles poden ésser en conseqüència impugnats, que aquests articles atempten contra la propietat privada, que aquests articles de qualque manera distorsionen la qüestió de l'ordenació territorial. Hem de contestar amb rotunditat que entenem que tot això és fals. Les raons de tipus polític per contentar certes declaracions públiques o certs mitjans de comunicació de qualque col·lectiu dins un terreny de la manipulació i de la distorsió de tota la temàtica d'ordenació territorial, creim que s'ha de denunciar amb rotunditat. Nosaltres entenem que de qualque manera no hi ha en absolut en aquest articulat dels articles 7, 8 i 9 un perjudici als particulars; el que sí hi ha és un intent d'anullar el moviment especulatiu. I això és molt clar en el dret de tanteig i retracte; no vol dir, en absolut, l'article 8, que s'hagi d'exercir el dret de tanteig i retracte, sinó que és possible que existesqui aquest dret i a més que es pot exercir a un moment determinat; i nosaltres entenem que s'hauria d'exercir, per evitar els moviments especulatius; per altra part, recordem que el dret de tanteig i retracte està ja a altres lleis, com és la de finques manifestaments mil·loables, i fins i tot dins la legislació de la propietat horitzontal. Per tant, nosaltres entenem que en absolut és una qüestió que atempta a la propietat privada, no és una qüestió que atempta als pagesos de Campos, sinó que senzillament va a evitar un moviment especu-

latiu i sobretot a evitar la concentració de capital a una sola mà que es podria produir en els terrenys que aquesta llei pugui afectar. Per altra banda hem de dir que entenem que la qüestió d'utilitat pública, de qualque manera, quedaria reduïda a una possible alternativa del Consell de Ministres de l'Estat si és que desapareix dels tres articles que estam en aquests moments discutint. En definitiva, Sres. i Srs. Diputats, nosaltres entenem que en aquests moments si aquests tres articles desapareixen de l'articulat hem devaluat una llei, hem creat un confusionisme i hem donat raó a molts de manipuladors que en aquest moment estan exercint una pressió, i de qualque manera la sobirania d'aquest Parlament quedarà seriosament discutida. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Don Joan Francesc Triay.

FRANCESC TRIAY:

Srs. Diputats, els articles 7, 8 i 9 de la Llei d'Ordenció i Protecció d'Àrees Naturals d'Especial Interès són probablement les aportacions més importants que el Grup Regionalista o d'U.M. va fer a la redacció de la proposició. Desafortunadament, avui estam desassistits del seu suport per dur-los endavant. Els tres articles, que no tracte de defensar conjuntament, sinó més bé per separat en tres intervencions curtes, són mecanismes de gestió, són instruments que es posen en mans del Govern de la Comunitat Autònoma perquè pugui fer, si vol, una política de patrimoni públic d'àrees naturals d'especial interès. Jo crec que molt insegur està el Govern de la seva permanència en el poder quan realment s'oposa tan radicalment a aquests articles que només ell pot aplicar. La declaració d'utilitat pública és implícita a la Llei d'Espais Naturals Protegits de 1975, i per tant pre-constitucional. S'ha dit, per entitats públiques que toquen tenir la màxima responsabilitat, pels interessos que representen, que aquesta llei és una llei molt més agressiva per la propietat privada que totes les lleis preexistents damunt els mateixos temes. No sé com ho valoren, però, com dic, la Llei d'Espais Naturals Protegits i totes les qui la desenrotllen, de declaracions de paratges naturals d'interès nacional, de parcs naturals, etc., tant les fetes pel Govern de la nació com pel Parlament, o sigui, les Corts Generals, com pels Parlaments de les Comunitats Autònomes i en concret pel Parlament de la Generalitat de Catalunya, han utilitzat com els correspon aquests mecanismes de declaració d'utilitat pública inherent a la declaració d'espais protegits. Però en qualsevol cas nosaltres estam ben convençuts que aquí no es tracta d'impedir que siguin declarades d'utilitat pública les àrees que siguin àrees naturals d'especial interès, perquè açò no es pot fer; no es pot fer perquè la llei diu que s'haurà de fer un pla especial i la Llei del Sòl diu que l'aprovació de qualsevol pla d'ordenació urbana suposa la declaració d'utilitat pública. Per tant, què es pretén aquí? Què suposa aquesta retirada d'un suport a uns articles o què suposa per part del Grup Popular presentar una esmena aquí on acceptava la declaració d'utilitat pública, només condicionada a

què prèviament hi hagués uns intents d'avinença amb els particulars? Què suposen aquestes retirades? Senzillament suposen dir les coses no pel que signifiquen, sinó per afalagar determinats sentiments o determinats estats d'opinió, perquè la declaració d'utilitat pública, Srs. del Grup Popular, o Srs. del Grup Regionalista, vostès no la impediran si el Govern compleix la seva obligació de, en el termini de tres mesos, començar el pla especial i en un termini raonable que no li hem fixat d'aprovar-lo definitivament. No es pot dir de cap manera que siguin uns articles que puguin tenir problemes de constitucionalitat, perquè no és aquest el problema; cap d'aquests articles estan relacionats amb competències de la Comunitat Autònoma perquè no cream mecanismes nous, senzillament cream unes figures urbanístiques de les quals l'aplicació suposa aquesta declaració d'utilitat pública. Per altra part hi ha moltes altres lleis que també suposen la declaració d'utilitat pública, però altres lleis a més directament, afecten directament un dels espais que més preocupa l'aplicació que pugui ésser immediata d'aquesta llei d'àrees naturals d'especial interès. La llei de reforma i desenrotllament agrari, supòs que tots els Srs. Diputats saben que suposa la declaració d'utilitat pública per aquelles àrees que siguin declarades d'interès nacional la seva transformació; hi ha àrees a l'Illa de Mallorca que tenen declarat interès nacional la conversió en reguiu i que per tant per aplicació directa de la llei de reforma i desenrotllament agrari tenen declarada la utilitat pública, i la utilitat pública significa senzillament la possibilitat d'expropiació i d'imposició de servituds. Per tant nosaltres creim que aquest articles que, com dic, l'aprovació del pla especial suposarà la declaració d'utilitat pública, sefveix per resoldre determinades situacions urgents que es presentin entre l'aprovació d'una llei de declaració d'un espai natural, una àrea natural d'especial interès, i l'aprovació definitiva del pla especial, que poden passar un any o mesos similars; serveix perquè el Govern, precisament, tengui uns elements per poder contrarestar actuacions negatives, actuacions que exigisquin una actuació ràpida i contundent; el Govern no vol aquest instrument; de totes maneres, com dic, l'aprovació del pla especial significaria donar-li l'instrument de la declaració d'utilitat pública, i si el vol utilitzar, l'utilitzarà; i si no, no, perquè són mecanismes que fugen, la seva aplicació, completament de l'àmbit del Parlament. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Triay. Torn en contra a l'article 'sèptim'. Pel Grup Regionalista de les Illes, D. Jeroni Albertí té la paraula. Disposa de deu minuts per l'article 7.

JERONI ALBERTÍ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. A mi m'hauran de permetre que abans d'entrar dins els motius que el nostre Grup va tenir per demanar la supressió d'aquests tres articles, perquè és conseqüència de la meua exposició que vaig a fer ara, digui per què estam

debatent en aquest moment aquesta llei, de protecció d'espai natural d'especial interès. Igual que ha dit el Grup del Partit Socialista de Mallorca i Menorca, aquí va venir una Proposició No de Llei que deia, i que vàrem aprovar per 33 vots a favor al Parlament, que se suprimissin o que se suspenguessen les normes urbanístiques damunt la zona del Salobrar-Es Trenc; i aquesta proposta no de llei aprovada el Govern no la va voler atendre, arguint l'argument que una Proposició No de Llei aprovada per un Parlament és una recomanació que el Govern pot o no fer-li cas. Arrel d'això, vàrem crear una comissió que deia per trobar una sortida a la problemàtica creada quant a les normes subsidiàries del Salobrar-Es Trenc, i nosaltres vàrem estalonar aquesta proposta del Govern, i jo vaig dir des d'aquesta tribuna que no hi havia cap interès ni un, per part del nostre Grup, de dur el Govern contra les cordes. Perquè no hi havia altra solució, o havíem de fer complir amb tot el que implica que el Parlament es pronunciï majoritàriament per una resolució que el Govern ha de complir i no l'acompleix, o hem d'intentar, i aquí vaig al motiu de la meua exposició, que Es Trenc no s'urbanitzàs sense posar el Govern contra les cordes. I jo comprenc que això pel nostre Grup és difícil, i jo comprenc que el nostre Grup està en una situació realment delicada perquè sempre serveix perquè d'un lloc i de l'altre ens vulguin premsar i nosaltres acceptam, jo diria orgullosament i gustosament aquesta posició, no ens sap gens de greu. La veritat és que nosaltres vàrem aprovar la comissió per trobar una sortida a la situació que estàvem, però amb un objectiu cabdal: Es Trenc no s'havia d'urbanitzar; i seguim amb el mateix a pesar del complicat que ho hem fet; això és una experiència, una lliçó que per ventura haurem d'aprendre, que quan hi hagi manifestacions del Parlament per majoria que diguin que s'ha de fer això, en tornar procurarem que es faci sense fer-ho tan complicat com ho hem fet aquesta vegada. Perquè si jo vaig dir aquí, i ho vull dir ara, que no volíem posar el Govern contra les cordes, tampoc ens pensàvem que ens volguessen posar a nosaltres contra les cordes, i pareix que això és un dels punts de la llei que estam avui discutint. Hem sortit d'unes normes subsidiàries de la zona d'Es Trenc. Tenim una llei de caràcter general, hem inflat totes les xeremies que s'havien d'inflar i estam en aquest moment davant una situació que jo vull confessar primerament, dient i ratificant les paraules del Diputat Triay, que nosaltres vàrem esser els que vàrem dir que en aquesta llei hi hagués aquests articles; no a aquesta llei, també ho vull puntualitzar i el Sr. Triay sé cert que no em dirà que som mentider; a la llei que nosaltres vàrem presentar amb caràcter singular per Es Trenc; de la qual, a efectes de poder dur endavant tota la problemàtica, estam avui discutint i debatent aquesta llei d'espais naturals per poder arribar al que era l'objectiu primari i principal; que aquelles normes subsidiàries que es varen aprovar es llevin, i avui tendríem la zona d'Es Trenc verge, podríem parlar què passa, sense aquesta complicació que ens ha duit realment a trobar una sortida airosa que no posàs el Govern contra les

cordes. Així de clar és i així de clar ho hem de dir, perquè si no, no té sentit que el que U.M., en nom del Grup Regionalista, va dir, de llevar, de posar uns articles que ara lleva, no tendria sentit si no fos amb aquest punt. És a dir, l'objectiu era no urbanitzar Es Trenc i no posar en un compromís al Govern en tant que hi havia els mecanismes que en aquest moment, per fer-lo complir, no eren els adients, al nostre criteri, per poder-lo dur endavant. Bé, nosaltres seguim en la mateixa línia, seguim en què Es Trenc no s'ha d'urbanitzar a pesar que s'hagin hagut de fer tantes voltes per arribar a un punt que hi haguéssim pogut arribar molt més aviat si no ho haguéssim complicat tant entre tots, i jo diria, amb això també he de dir, perquè si no, no seria sincer: Si no hi hagués hagut tantes ganes de complicar-ho per segons quines forces polítiques. Però hi ha hagut ganes de complicar-ho i està complicat. A la vista d'això nosaltres pensam que els articles, que realment jo estic d'acord amb l'exposició del Diputat Triay, que quan hi hagi el pla hi ha les mateixes condicions que hi ha en aquesta llei, com que s'ha informat malament a l'opinió, i per nosaltres compta, del que signifiquen aquests articles i aquesta llei, no tenim cap inconvenient en llevar-los perquè consideram que Es Trenc queda igualment garantitzat que no s'urbanitzarà amb l'article tres. I és l'objectiu principal de tota aquesta generació de lleis que estam fent en aquest moment, no urbanitzar Es Trenc. Per tant, nosaltres, a la vista de totes les campanyes, a la vista que realment llevar aquests articles no lleva protecció a la llei, la llei és igual de protectora, és a dir, hi hagi o no hi hagi dret de retracte, es vengui o no es vengui, si l'article tercer diu que quedarà com a sòl urbanitzable, tot això són elements de procediment que nosaltres creim que s'han d'aplicar en el cas que a l'espai que es digui que hem de fer un parc natural hi entrin tots aquests condicionants perquè és una normativa de protecció més forta, però que quant a l'objectiu principal d'aquesta llei, que és deixar les coses com estan, no hi fa falta, ni l'article declarant l'espai natural com de domini públic, ni el dret de retracte, ni l'expropiació, perquè vendrà en el moment oportú. Per això nosaltres no volem irritar ningú, volem seguir amb la idea primitiva i per això hem demanat que aquest article es llevi; la nostra idea primitiva és qualque cosa tan senzilla com aquesta: que Es Trenc no s'urbanitzi i que el Govern nostre continuï. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Albertí. Té la paraula D. Joan Verger.

JOAN VERGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Nosaltres vàrem presentar dues esmenes a l'article set, una de substitució en cas que se'ns acceptàs una nova redacció a l'article dos; com que no va esser així, dins la comissió la vàrem retirar i ens vàrem acollir a l'altra esmena, que era de supressió. Per què la vàrem presentar i per què ens vàrem acollir a aquesta? En primer lloc, perquè creim, i aquí ja s'ha dit, que aquest article set no aporta en absolut una protecció nova a un espai,

a una àrea determinada, i en segon lloc, com també ja s'ha dit en aquesta 'Càmara', el que realment dóna una protecció és l'article tres, apartat a); per consegüent, nosaltres continuam mantenint que hem de 'retxaçar' aquest article set, i així ho farà el nostre Grup. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Volen replicar? (Pausa). Passam a l'article 8. Sr. Triay, varem quedar dins la Junta de Portaveus que votariem els tres articles conjuntament, si se suprimien tots tres o es mantenien tots tres, així varem quedar. De totes maneres, es pot votar per separat perquè 'al fin i a la postre' no hi ha cap inconvenient. Per tant, passam a la votació perquè s'incorpori al dictamen l'article 'sèptim' que ha estat suprimit. Per tant, els Srs. Diputats que votin a favor de la incorporació, que s'aixequin, per favor. Poden seure, per favor. Srs. Diputats que voten en contra, s'aixequin, per favor. El resultat de la votació és 25 vots a favor i 29 en contra. Per tant, queda rebutjada la inclusió d'aquest article set. I passam al debat de l'article 8. Per defensar aquest vot particular té la paraula D. Sebastià Serra.

SEBASTIA SERRA:

Gràcies, Sr. President. Ho farem molt breument perquè ja havíem fet l'anterior intervenció en referència a l'article 8, en tant en tant s'intenta llevar la possibilitat d'exercir el dret de tanteig i retracte per part del Govern Autònom. El nostre Grup entén que el dret de tanteig i retracte existeix, com he dit abans, a una legislació democràtica prou difosa, hem de dir que no vol dir que s'exerceixi, sinó que es pot exercir si és que s'inclougués el dret de tanteig i retracte a l'article 8, i hem d'afirmar amb tota rotunditat que tanteig i retracte implica no perjudicar uns particulars que existeixen avui en dia i en canvi sí que implica la possibilitat, la facultat d'anullar un moviment especulatiu. Entenem que la defensa del territori ha de ser una defensa d'uns valors col·lectius i que no tendria sentit tampoc, o hem d'intentar evitar-ho, una defensa del territori però amb una especulació molt forta que costi molts de doblers a totes les persones de les Illes Balears. Per això nosaltres entenem que el dret de tanteig i retracte s'ha de poder exercir, tant el de retracte com el de tanteig, per això seguim manifestant que si hi ha una voluntat de no devaluar la llei i una voluntat d'intentar aturar els moviments especulatius, creïm que s'ha de, inequívocament, admetre aquest dret de tanteig i retracte.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Serra. Don Joan Francesc Triay.

FRANCESC TRIAY:

Srs. Diputats, el dret de tanteig i retracte no existirà si no es posa en aquesta llei, a les àrees naturals d'especial interès, a diferència de la declaració d'utilitat pública com dèiem a l'article anterior, a no ser que sigui regulat per una llei general de l'Estat o de la Comunitat Autònoma amb aquests temes. El dret de tan-

teig i retracte realment és un dret de preferent adquisició a favor de l'Administració Pública. Realment, la seva aplicació tal com ve proposada en aquesta llei, és objecte de les següents condicions. En primer lloc, el Govern ha de fer un Reglament aquí on reguli l'aplicació del dret de tanteig i retracte, reglament en el qual la redacció que defensam no li posa límit de temps. Per altra part hi ha d'haver la voluntat del Govern d'aplicar-lo, voluntat discrecional i que la llei tampoc l'obliga en cap cas concret a fer un ús determinat del dret de tanteig i retracte. També ve condicionat a l'existència, lògicament, de recursos econòmics suficients en el pressupost de la Comunitat Autònoma. També, amb bona lògica i amb bona tècnica, de les prioritats que el Pla Especial de Protecció de l'àrea natural estableixi quant a nivells de protecció, de màxima i de mínima protecció. Té per objecte, igual que la declaració d'utilitat pública i l'aplicació del sistema d'expropiació, però d'una manera molt més respectuosa, tal vegada, amb una valoració clàssica d'allò que és la propietat privada, té per objecte la creació d'un patrimoni públic d'àrees naturals d'especial interès. Nosaltres creïm que realment l'objectiu final d'una política de protecció del medi natural passa necessàriament, encara que sigui lentament, per la creació d'aquestes àrees naturals públiques, que siguin de titularitat pública aquestes àrees naturals per poder realment fer la gestió de protecció necessària per assegurar no tan sols el manteniment dels valors, sinó també l'ús públic restringit adequat a les seves característiques. Dèiem que el sistema de tanteig i retracte realment condueix a la manera més respectuosa i més justa quasi de tenir la propietat pública d'uns terrenys. Per una part, perquè el preu el fixa el propietari, no com en el sistema d'expropiació, que el fixen unes administracions públiques. Per altra part, l'oportunitat de vendre, el moment de vendre, el fixa el propietari, tampoc cap administració pública que faci un decret o una ordre d'expropiació. Senzillament amb les mateixes condicions que un altre, l'Administració Pública es fa a la propietat en el moment que el propietari vol vendre. Per tant, s'ha de deixar molt clar, encara que sigui un article perdut, que el tanteig i retracte no afecta les herències, perquè com diu l'article afecta les transmissions oneroses entre vius; per tant no afecten ni les donacions ni les herències. Per altra part crec que tampoc afecta directament aquelles àrees que per la llei de reforma i desenrotllament agrari estan sotmeses a declaracions d'interès nacional, de transformació d'interès nacional, perquè la llei de reforma i desenrotllament agrari té mecanismes d'àmbit superior a aquesta llei, d'àmbit estatal que realment limita molt més l'ús de la propietat als que estan inclosos dins aquestes delimitacions que aquest dret de tanteig i retracte que s'estableix en aquesta o que nosaltres voldríem que fos reincorporat. Per tant, en certa manera, demanam el vot per al vot particular del Grup Socialista i simultàniament, si és que resulta derrotat, lamentam que es perdi l'oportunitat per, d'una manera tan respectuosa amb la propietat privada, poder anar formant uns patrimonis públics de sòl de va-

lor natural, sense perjudicar en cap moment les expectatives dels propietaris, ni tan sols la seva voluntat de no vendre i de mantenir la seva propietat. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Triay. Don Jeroni Albertí, del Grup Regionalista de les Illes. Disposa d'un temps de deu minuts.

JERONI ALBERTÍ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En aquest punt a l'article 8, endemés de les raons que engloben pels tres articles que estam parlant n'hi ha una altra que a nosaltres ens va preocupar i que creim que per això també és raó més que avui adduir perquè ens vàrem decidir a demanar o propiciar la seva retirada. En primer lloc perquè quan realment l'objectiu de la llei és senzillament no deixar fer res, no creim que hi hagi plus-vàlues que puguin fer aquesta especulació que preocupa el portaveu del Grup Esquerra Nacionalista; és a dir, si allà hi haguéssim de fer coses, possiblement hi hauria plus-vàlues, però com que el que es diu és que es deixa com està, difícilment hi haurà plus-vàlues més que siguin amb expectativa d'indemnitzacions, que això és un altre tema, però que en aquest moment pel que en si guanya el terreny que entra dins una declaració d'espais d'especial interès no hi ha plus-vàlues que facin que sigui un lloc on es pugui especular; però a més, n'hi ha una altra; i és que per nosaltres, fetes totes les consultes necessàries, creim que aquesta competència, és a dir, aquest punt de dret, està clarament dins l'article 149 de la Constitució, i que per tant, per tant, es faria possiblement, possiblement subjecte de recurs d'inconstitucionalitat, si incorporàvem aquest article a aquesta llei. És a dir, l'article 149 tots sabem, apartat 8, diu que la legislació civil, sense perjudici de la conservació, modificació i desenvolupament per a la Comunitat Autònoma, dels drets civils forals i especials, però d'aquí, és una competència exclusiva de l'Estat. Per això vàrem pensar dues coses, una que amb el fi que cobreix aquesta llei, que és deixar l'espai natural tal com està, no hi havia lloc a plus-vàlues que fessin necessari el dret de tanteig i retracte, i segon, que ens preocupava, i és un argument que pareix que més tard s'usarà aquí per usar competències que no són de l'article 10 del nostre Estatut; que una llei com aquesta pogués, pogués esser duita al tribunal constitucional i que 'ademés' el tribunal constitucional pogués dir que realment amb uns articles incurriem en inconstitucionalitat, per dues coses també, perquè una volta que aquesta, tots sabem, que la problemàtica que tenim és que anam un poc a una carrera contra rellotge entre un pla parcial que s'està tramitant i aquesta llei, per evitar que hi hagi indemnitzacions. Si deixaven en suspens l'aplicació d'aquesta llei, perquè estàs, estàs, és a dir, perquè fos admès un recurs en el tribunal constitucional, per posar un article que al nostre criteri no és necessari per assegurar, altra vegada més, com dic, que aquesta zona no s'urbanitza, podríem córrer el perill que ens agafàs a davant i que una acció

que en aquest moment pareix que no té indemnitzacions o molt poques, ens poguéssim trobar que per això hagués augmentat realment el capítol d'indemnitzacions que, per ventura, també és un dels punts que ja s'estan sospirant aconseguir quan realment pareix que es veu que urbanitzar no és possible. Per aquestes dues raons nosaltres ens oposarem, nosaltres vérem la suspensió d'aquest article i per això el nostre grup s'oposarà a la inclusió i seguirà 'apoyant' la llei actual sense la incorporació de l'article 8, del projecte de llei que estam debatent. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Albertí. Don Joan Verger.

JOAN VERGER:

Sr. President, Srs. Diputats. Nosaltres, des d'un principi, vàrem presentar una esmena de supressió d'aquest article perquè creim que no farà falta, perquè no creim, una altra vegada ho tornam repetir, que no dóna més protecció a una àrea determinada. Per una altra part aquí se'ns ha fet una exposició a la qual pareix que el dret de tanteig i retracte no pot afectar ningú, no molesta ningú, sí, si vol, si no es vol; per consegüent, si nosaltres pensam que si aquesta és la filosofia que no ha d'afectar ningú, nosaltres demanam perquè no ho llevam i així estarem tots millor.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies. Don Sebastià Serra per replicar.

SEBASTIA SERRA:

Gràcies, Sr. President. Aquest debat ens sembla un debat buit, ja que així com hi ha qualche Grup Parlamentari, el Grup Regionalista, que té una facilitat grossa per canviar de postures, sembla que avui la cosa ja està molt fermada, i sembla que, de qualche manera, anam cap a una supressió decisiva ja d'aquests tres articles que comentam. Però el que no podem admetre de cap manera és que en aquests moments, després de tant de temps que fa que debatem aquest tema, es tregui el tema de les indemnitzacions davant un possible recurs en el Tribunal Constitucional; i tampoc podem admetre que, si agafam l'Estatut d'Autonomia tal com el tenim i véssim que era possible fer dues lleis, una llei marc i una llei específica per Es Trenc-Salobrar, i altres espais, hem de suposar, forçant al màxim la interpretació del nostre Estatut d'Autonomia magre, ara resulta que aquí hi hagi grups parlamentaris que autocensuren, s'autofrenen respecte a la capacitat i la possibilitat legislativa d'aquest Parlament; això no ho podem admetre, i en conseqüència també cal denunciar-ho.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies. Senyor Triay.

TRIAY LLOPIS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Bé, el Grup Socialista de cap manera pot acceptar les argumentacions d'inconstitucionalitat de la regulació del dret de tanteig i retracte en relació a les àrees naturals d'especial interès; i per una raó creim que prou fonamentada, i

és que la Generalitat de Catalunya, que en aquest tema d'ordenació del territori i de protecció del patrimoni paisatgístic té exactament les mateixes competències que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, ha aprovat dues lleis, la de protecció de la Garrotxa i la de protecció dels aiguamolls de l'Empordà aquí on estableix el dret de tanteig i retracte; tenint en compte 'ademés' que la primera llei va ésser objecte de recurs d'inconstitucionalitat pel Govern d'U.C.D., que 'ni siquiera' va argumentar el tema del tanteig i retracte, sinó d'altres. Per tant que 'inclús' ha passat un control de Tribunal Constitucional. Per altra part, en relació a les afirmacions del Grup Popular, jo no he dit que el tanteig i retracte no afecti ningú; he dit que no afecta, en primer, si el Govern no ho vol aplicar. Insistesc: Tan insegur està el Govern de la seva permanència que realment té por dels instruments que li donam i que només ell pot utilitzar? I per altra part nosaltres deim que no perjudica perquè el Parlament de les Illes Balears no pot donar per fet que existeixen ciutadans que enganen amb les seves declaracions de les compravendes, de les transmissions que fan de finques. Hem de donar per fet en aquest Parlament que els infractors, en tot cas, són una minoria, i que els ciutadans compleixen les lleis vigents sobre transmissions i que, per tant, l'adquisició amb un dret preferent a càrrec d'una Administració Pública no perjudica, i si perjudica és que aquí hi ha uns greus incompliments de llei possiblement molt més importants de les que aquí estam debatent.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies. Don Jeroni Albertí per replicar cinc minuts.

JERONI ALBERTÍ:

Bé, jo, breument, per fer, contestar, Sr. President, Srs. Diputats, a les dues acusacions que s'han fetes. Jo crec que un Grup que canvia de parer, a vegades, és un grup que pensa, que discorr i que escolta, i que això és bo i no és dolent; perquè venir aquí i haver de dir, llegir la lliçó, no crec que sigui molt parlamentari. El nostre Grup en tot moment assumeix la responsabilitat que té, escolta la gent, i pren en cada moment la decisió adient, que una vegada agrada a la dreta i unes vegades no agrada a la dreta i agrada a l'esquerra, i a vegades no agrada a ningú. Bé, això és la nostra actitud, que l'assumim plenament. Quant al Diputat Triay, dir-li que, bé, que l'Estatut de Catalunya ha fet això, però que no té les mateixes competències que nosaltres, que aquí n'hi ha una que està dins l'article 11, que diu: Normes addicionals de Protecció de medi ambient, Espais Naturals protegits i ecologia, dels quals no tenim més que el desenvolupament legislatiu, i Catalunya la té totalment i absoluta com a legislativa. Per tant, no comparem les coses que no són iguals perquè ens podria confondre. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies. Passam a la votació de l'article, de la supressió de l'article 8. Es farà com l'anterior. De manera que els Srs. Diputats que voten a favor de la incor-

poració d'aquest article 8 en el Dictamen que s'aixequin, per favor. Poden seure, per favor. Vots en contra de la incorporació. Queda rebutjat per 29 vots en contra i 25 a favor. I passam a l'article 9. Per la defensa del seu vot particular té la paraula D. Sebastià Serra.

SEBASTIA SERRA:

Gràcies, Sr. President. L'article 9 parla que el Govern, previ informe favorable de la Comissió Provincial d'Urbanisme, podrà declarar necessària i urgent l'ocupació de terrenys inclosos a l'àrea d'Espais Naturals que sigui. Nosaltres entenem que si nosaltres tenim un Estatut d'Autonomia on hi ha competències en matèria urbanística lògicament n'hi ha en normes reguladores. I per tant, senzillament parlam d'una coherència amb l'Estatut d'Autonomia, i parlam d'una coherència absoluta en tant que si anam a protegir un espai està clar que aquest espai s'ha de poder ocupar, i òbviament hi ha de poder haver uns mecanismes d'expropiació que s'exerciran o no s'exerciran i a més tindran el seu preu just, i que està ja fixat per la dinàmica del mercat. Conseqüentment entenem que no voler que figuri el tema de l'ocupació de terrenys, i fixem-nos bé que sempre es parla amb una hipòtesi i fixem-nos bé que es parla del Govern i previ informe favorable de la Comissió Provincial d'Urbanisme, entenem que és renunciar a una competència autònoma i, en definitiva, de cada vegada és devaluar més les coses.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Serra. Don Joan Francesc.

FRANCESC TRIAY:

Gràcies, Sr. President. Bé, aquest article, en realitat, és una conseqüència de l'article 7, de declaració d'utilitat pública i dret d'expropiació, que ha estat eliminat. Nosaltres senzillament dir que és un article que no està relacionat amb el medi ambient, sinó senzillament està relacionat amb l'aplicació d'uns instruments genèrics sobre expropiació i utilitat pública. Insistir que aquest mecanisme també, a lleis de la Generalitat de Catalunya, ha estat aplicat i, senzillament, demanar que es llegeixi i es posi a votació. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Triay. Don Jeroni Albertí té la paraula.

JERONI ALBERTÍ:

Sí, molt breument, perquè l'argumentació que hem fet per l'article 7, el nou és conseqüència del 7, dir que ens oposarem a la incorporació i 'apoyam' la supressió d'aquest article.

PRESIDENT PARLAMENT:

Passam a la votació de l'article nou, que el farem com els dos anteriors. Per tant, Srs. Diputats que votin a favor de la inclusió del text, que s'aixequin, per favor. Poden seure. Els Srs. Diputats que votin en contra, que s'aixequin per favor. Poden seure, per favor. Resultat de la votació, com l'anterior, 25 vots a favor, 29 en contra. Per tant, aquests tres articles no queden

inclosos dins el text del Dictamen de la Comissió. I passam a l'article següent, que és el setè del Dictamen, que no s'hi ha presentat cap esmena. Per tant, Sra. Secretària, vol procedir a la lectura d'ell?

CATALINA ENSEÑAT:

Artículo siete. La Comunidad Autónoma de las Islas Baleares habilitará los créditos oportunos para la mejor gestión y desarrollo de las áreas que esta ley ordena y protege, sin perjuicio de las colaboraciones de otros organismos y corporaciones públicas o privadas y de particulares.

PRESIDENT PARLAMENT:

Per tant, procedirem a la votació d'aquest article. Els Srs. Diputats que votin a favor, que s'aixequin. Els Srs. Diputats, poden seure, que votin en contra, que s'aixequin. Els Srs. Diputats que s'abstenen, que s'aixequin, per favor, 34 contra 20. El Grup Parlamentari Popular va proposar una esmena d'addició d'un article nou, al text primitiu, que hauria tingut el n.º 11 i que va esser rebutjada per la Comissió, i en conseqüència exclosa i mantinguda l'esmena d'addició esmentada per part del Grup Popular. Secretària, vol procedir a la lectura d'aquesta esmena?

CATALINA ENSEÑAT:

Enmienda de Adición. Cualquier forma de privación singular de la propiedad privada o derechos e intereses patrimoniales legítimos será objeto de indemnización, de acuerdo con lo establecido al respecto por la vigente legislación de expropiación forzosa.

PRESIDENT PARLAMENT:

Torn a favor, disposa de deu minuts.

JOAN VERGER:

Sr. President, seré bastant curt. És una esmena d'addició que nosaltres creim que és necessari que quedi contemplada dins la llei, simplement per, com diu l'esmena en si, qualsevol forma de privació singular de la propietat privada d'uns drets o d'interessos patrimonials legítims siguin objecte d'indemnització; a pesar, malgrat que la legislació d'expropiació forçosa ja el contempli, nosaltres pensam que és bo que a la mateixa llei s'hi afegesqui aquest article perquè pensam que la llei així queda més clara i més completa.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies. Don Sebastià Serra.

SEBASTIÀ SERRA:

Sí, gràcies, Sr. President. Entenem que aquesta qüestió és buida, és el que diríem en terminologia parlamentària buida, ja que, evidentment, posa en dubte la Llei del Sòl, i de fet fins i tot, contradiu altres posicions que ha mantingut en aquest debat el Grup Popular.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies. Don Joan Francesc Triay, Don Jeroni Albertí.

JERONI ALBERTÍ:

Sí, per dir que nosaltres ens oposarem a la incor-

poració d'aquesta esmena perquè creim que és una, si em permet l'observació suau, és un gest cap a la galeria que no té res que veure amb la llei. És a dir, si llevam el set, vuit i nou, no sé perquè hi hem d'afegir aquest, crec que són dues coses que no tenen res a veure i endemés hi ha una disposició addicional que diu molt clar, que nosaltres també l'hem llegida molt i és curta, però que l'hem llegida molt per poder fins i tot llevar aquests tres articles. Que diu: En tot allò no regulat per la present llei, regirà la llei de règim del sòl i ordenació urbana, i està previst tot el que aquí volen dir. Per tant, nosaltres ens hi oposarem. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Albertí. Don Joan Francesc.

FRANCESC TRIAY:

Sr. President, efectivament, és un altre gest cap a la galeria, el d'aquesta esmena de nou article. Realment, no tan sols no clarifica, sinó que embulla la comprensió i l'aplicació de la llei, perquè és contradictòria amb la Disposició addicional, que diu que en tot allò no regulat per la present llei regirà la Llei del Sòl, i la Llei del Sòl diu que el procediment per determinar els valors del terrenys serà l'assenyalat per la llei d'expropiació forçosa, però que els criteris de valoració seran els de la Llei del Sòl, un però molt important i que, realment, aquest article que el Grup Popular proposa deixaria totalment sense contingut o amb una contradicció flagrant. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Triay. Passam 'entonces' a la votació; vots a favor de la incorporació d'aquest article, que seria l'onze, per favor, que s'aixequin. Vots en contra de la incorporació d'aquest que seria l'article onze, 21 vots a favor de la incorporació, 33 en contra, en conseqüència queda rebutjada. Quant a la Disposició Addicional i la Disposició Final no s'hi ha presentat cap esmena, per tant podem procedir a la lectura i subsegüent votació.

CATALINA ENSEÑAT:

Disposición Adicional. En todo aquello no regulado por la presente ley regirá la Ley de Régimen del Suelo y Ordenación Urbana. Disposiciones Finales. Primera. Se autoriza al Gobierno de la Comunidad Autónoma para dictar las Disposiciones necesarias para la aplicación y desarrollo de esta ley. Segunda. La presente ley entrará en vigor al día siguiente de su publicación en el Boletín Oficial de la Comunidad Autónoma.

PRESIDENT PARLAMENT:

Si no hi ha oposició per part dels grups es votaran conjuntament la Disposició Addicional i la Final. Per tant, els Srs. Diputats que votin a favor, que s'aixequin. Poden seure, per favor. Els Srs. Diputats que votin en contra, que s'aixequin, els Srs. Diputats que s'abstenen, que s'aixequin. Poden seure. Queda aprovat per 33 vots a favor i 21 en contra. I per últim... 21 abstenció, per favor, perdonau. I per últim passam a l'exposició de motius a la qual s'hi ha presentat una

esmena de substitució per part del Grup Parlamentari Popular. A la qual donarà lectura la Sra. Secretària.

CATALINA ENSEÑAT:

Enmienda de sustitución. En el segundo párrafo sustituir «estas áreas por algunas de estas áreas». Párrafo tercero, sustituir «de estos espacios» por «algunos de estos espacios».

PRESIDENT PARLAMENT:

Disposa d'un temps de deu minuts.

JOAN VERGER:

Sr. President. Hem mantingut aquesta esmena, amb aquesta, com s'ha llegit per la Secretària d'aquesta Mesa, d'aquesta Cambra, pensant que hi pot haver i de fet existeixen dues àrees totalment iguals, idèntiques, a les quals a una d'elles li donarem un tractament d'àrea Natural d'Especial Interès, i a una altra, pels motius que siguin, se li donarà un tractament d'element paisatgístic singular o element preservat o element protegit, etc., etc. Per consegüent, nosaltres creim que queda més clar, dins l'exposició de motius, admetre aquesta esmena, que no deixar-ho tal com ve del text de la Comissió. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

D. Sebastià Serra té la paraula.

SEBASTIA SERRA:

Sí, el nostre grup, com ja va manifestar a Comissió i Ponència, no està d'acord amb aquest canvi, ja que entenem que senzillament és un canvi que facilita possibles interpretacions, i en canvi el text de l'exposició de motius, tal com ve, pensam que és molt clar, i a més és un text molt sospesat d'acord amb la naturalesa de la llei, per això estam en contra.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies. Don Jeroni Albertí.

JERONI ALBERTÍ:

Sí, també per oposar-nos, perquè, fins repetint l'argumentació a favor que ha fet el Sr. Verger, aquesta llei no fa espais protegits, ni fa tot això, declara espais d'especial, de protecció d'especial interès, i després el pla fa si són protegits o singulars o el que sigui. Però també per coherència i per llegir; jo a vegades crec que les esmenes s'aguanten perquè sí, perquè si l'exposició de motius diu, «a les Illes Balears existeixen àrees», després diu, «per poder assegurar l'ordenació efectiva d'aquestes àrees», si existeixen àrees que necessiten protegir, hem de parlar d'aquestes àrees amb caràcter general; per tant, i el mateix dic per als espais, o sigui que crec que, bé, que nosaltres ens hi oposarem perquè creim que queda clar així, i 'ademés' no és limitativa, que pareix que és una de les característiques del Grup Popular sempre intentar limitar les coses; que venguí oberta i no tenguem por a aquestes coses.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies. Don Joan Francesc Triay.

FRANCESC TRIAY:

Sí, Sr. President, nosaltres no sabem si és una es-

mena que ha sobrat del debat de la L.O.D.E. del Senat, i ha vingut a parar aquí, però de totes maneres creim que gramaticalment és ben correcte que, si existeixen àrees, siguin aquestes àrees quan a un altre apartat, paràgraf, se'n fa menció; gramaticalment creim que no suposa cap millora l'esmena del Grup Popular; i en qualsevol cas, 'pués', creim que siguin aquelles àrees que el Grup Popular pensa o que siguin aquestes àrees que nosaltres pensam, dependrà no de l'ús del temps o dels adjectius que se li posin a l'exposició de motius, sinó de la majoria que en relació amb aquest tema es formi dins aquesta Cambra. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. Don Joan Verger, per rèplica.

JOAN VERGER:

No sé si per al·lusions o pel que sigui, no sabem si quan xerràvem de la L.O.D.E. es tractava de la L.O.D.E. de «la educació» o cosa semblant.

PRESIDENT PARLAMENT:

Bé, passam a la votació... (Rialles i rumors). Per favor, per favor, passam a la votació de l'esmena de substitució. Vots a favor d'aquesta esmena de substitució. Vots en contra d'aquesta esmena de substitució. Queda rebutjada aquesta esmena per 33 vots en contra i 21 a favor. Sra. Secretària, vol procedir al text definitiu de l'exposició de motius?

CATALINA ENSEÑAT:

Dictamen. Exposición de motivos. En las Islas Baleares existen áreas con características naturales que hacen necesario arbitrar medidas que permitan la protección respecto de los procesos de degradación para desarrollo urbanístico que las amenazan. Los niveles de protección prevista en el Plan Provincial de Ordenación de las Baleares y en los planes y normas municipales, no son bastante concretos para poder asegurar la ordenación efectiva de estas áreas, con el objetivo de la defensa de los valores naturales de Interés Especial que contienen. Por otra parte, compete a la Comunidad Autónoma la regulación urbanística de estos espacios, ya que su interés supera el ámbito municipal y el de cada isla, debiendo ser considerados patrimonio colectivo de toda la comunidad. En consecuencia, es necesario desarrollar una legislación específica de ordenación y protección que asegure para los espacios de interés especial para la Comunidad Autónoma que los ampare un régimen urbanístico absolutamente respetuoso con los valores naturales que se defienden. El artículo 27 del Estatuto de Autonomía de las Islas Baleares atribuye al Parlamento el ejercicio de la potestad legislativa en aquellas materias de su competencia, y resulta atribuida a la Comunidad Autónoma la competencia exclusiva en materia de urbanismo y ordenación del territorio, en virtud del artículo 10, apartado 3. Igualmente, el apartado 20 del mismo artículo del Estatuto atribuye a la Comunidad Autónoma la competencia exclusiva en materia del Patrimonio paisajístico de interés para la Comunidad

Autónoma; por tanto, constatada la necesidad de proceder a la protección de determinadas áreas de interés especial, el Parlamento, usando las facultades que tiene atribuidas, procede la aprobación de la presente Ley de Ordenación y Protección de Areas Naturales de Especial Interés con la finalidad de establecer el marco jurídico para conseguir los objetivos de ordenación, protección y conservación de las áreas naturales que el Parlamento estime que requieran el régimen indicado.

PRESIDENT PARLAMENT:

Els Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta exposició de motius, tal com està acabada de llegir, que s'aixequin, per favor. Poden seure, per favor. Els Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta exposició de motius, tal com està redactada. 21 vots, poden seure. 33 vots a favor, 21 vots en contra; per tant, queda aprovada l'exposició de motius tal com resulta del dictamen. Ara decretam un descans de 15 minuts i continuarà la sessió.

4.—

PRESIDENT PARLAMENT:

Per favor, prenguin 'asiento'. Srs. Diputats facin el favor d'entrar en el 'salón'. Recomença la Sessió. Punt quatre; esmenes a la totalitat del Projecte de Llei de Règim Jurídic. El Projecte de Llei de Règim Jurídic va ésser presentat davant la Mesa de la Cambra en data de dia 31 d'octubre de 1983; la qual n'ordenà la publicació en el Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears del dia 29 de novembre de 1983, n.º 7, i l'apertura d'un termini d'esmenes que finalitzava dia 7 de març de 1984. Dins el temps reglamentari i de la manera establerta, s'hi han formulat dues esmenes a la totalitat per part dels Grups Parlamentaris Esquerra Nacionalista i Socialista. El President de la Mesa de la Comissió ha traslladat a aquesta Presidència del Parlament les dues esmenes a la totalitat, incloses a l'Ordre del Dia, les quals es debatran separatament; començant per la presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, que proposa la devolució del Projecte de Llei al Govern a l'igual que el Partit Socialista. Per tant, per torns a favor, té la paraula pel Grup esmenant D. Damià Ferrà Pons. Disposa de quinze minuts.

DAMIA FERRA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Per major claredat em permetré llegir una part de la justificació que motiva Esquerra Nacionalista a presentar una esmena a la totalitat a la llei de règim jurídic, al projecte de llei de règim jurídic, presentat pel Govern; i que demana al final, senzillament, que aquest projecte de llei sigui retornat al Govern per decisió d'aquesta Cambra. Hem manifestat que l'esperit del Projecte de Llei és la barreja improcedent de dos elements clarament diferenciats a l'Estatut d'Autonomia i que entenem que han de tenir tractaments legislatius separats; d'una banda, les institucions d'autogovern de la Comunitat Autònoma, que quant a organització, règim i funcionament, són competència exclusiva de la mateixa Comunitat Autònoma, segons disposa l'article 10.1

de l'Estatut; i de l'altra, la creació i l'estructuració d'una Administració Pública pròpia, facultat que correspon a la Comunitat Autònoma d'acord amb allò establert a l'article 41 de l'Estatut. Seria més adient, per tant, que el Govern hagués presentat al Parlament dos Projectes de Llei reguladors de matèries tan diverses. El Projecte de Llei d'Organització Institucional de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i el Projecte de Llei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Però, suposant que el principi d'economia legislativa, que nosaltres no ho creim així, fes aconsellable la regulació en un únic text de l'organització institucional i administrativa a la Comunitat Autònoma, fins i tot en aquest cas, el projecte de llei presentat pel Govern seguiria presentant greus errors estructurals que n'aconsellerien la devolució. En el cas d'optar per un text unificat hauríem de discutir un projecte de llei del Govern i administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i no, com és el cas, un projecte de llei de règim jurídic de l'administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. El règim jurídic de l'administració de la Comunitat Autònoma és només un aspecte i molt parcial del projecte de llei i, per tant, l'enunciat del projecte de llei en qüestió és força incorrecte. Posteriorment a la presentació d'aquesta esmena a la totalitat que demana la devolució, hem vist i ens ha agradat, perquè està molt ben presentada, una esmena també a la totalitat, presentada pel Grup Socialista, que ens confirma en alguns aspectes que nosaltres hem criticat d'aquest projecte de llei presentat pel Govern. Amb el debat de totalitat referit al projecte de llei de règim jurídic de l'administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, tendrem ara l'avinentsa, a la fi, de discutir un vertader projecte de llei del Govern de les Illes Balears. Un projecte de llei que, com veurem, resulta prou inquietant per tal com, tot i la seva urgència, resulta farcit de formulacions errònies, disbarats jurídics i barreja de conceptes contradictoris que, a criteri d'Esquerra Nacionalista, fan aconsellable que aquesta Cambra n'acordi la devolució, del projecte esmentat, al Govern. Necessitam, certament, una legislació adient sobre les matèries contemplades en el projecte de llei, però precisament per tractar-se d'una llei de signe institucional Esquerra Nacionalista entén que el tema ha d'ésser d'objecte d'un tractament legislatiu molt més rigorós; i com que no és aquest el cas del projecte de llei a debat i que per moltes que siguin les esmenes parcials que s'hi facin, i nosaltres ja les hem presentades, no aconseguiran altra cosa que apedaçar un teixit esguerrat i que estimam que la única solució vàlida és que el Govern torni a rebre, retornat per acord d'aquesta Cambra, el projecte de llei i el refaci en la seva totalitat. Matisant les meves afirmacions anteriors, diré que aquesta Cambra ha debatut i ha aprovat ja, com ja tots sabem, un projecte de llei, el dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a 1983. Esquerra Nacionalista, a través del seu portaveu, Sebastià Serra, ja exposà aleshores la nostra disconformitat amb un projecte de llei mal plantejat i discutible; tant per les seves motivacions polítiques com per la urgèn-

cia que presidí la seva redacció; em referesc a la llei de pressupòsits. Però la urgència que aleshores era explicable, en el cas del projecte de llei, ara, actual, que avui discutim, no es així. És increïble que un document legislatiu d'aquesta abast sigui fruit d'una redacció atropellada, d'una redacció a correccuita. I per què tanta pressa? I aquí hauríem d'entrar a discutir els criteris de prioritat que hi ha en el calendari legislatiu del Govern de les Illes Balears, si és que existeixen, cosa que dubtiam amb prou fonament, però tenim una interpellació presentada i en el seu moment esperam que se'ns expliqui. I també podríem discutir la irresponsabilitat de confiar a gent indocumentada, inexperta, i per què no dir-ho, altament incompetent, la redacció d'un projecte de llei de tanta transcendència pel futur com el que debatem ara; i si el Govern de les Illes Balears, que ha d'assumir la responsabilitat històrica de posar el fonament d'autogovern dels pobles insulars, segueix per aquesta via absurda, ja sabem que ens espera. La nostra Autonomia, que tant ens ha costat recobrar, s'enfonsarà en el descrèdit per obra d'un Govern certament conservador amb aspectes socials i, lamentablement, poc responsable, i aquest projecte de llei ho demostra, en el terreny institucional. No em complau gens ni mica haver d'adoptar un to de duresa davant un projecte de llei de signe institucional. Esquerra Nacionalista entén que la legislació de signe institucional que ha de vertebrar l'autogovern dels pobles de les Illes Balears, hauria de néixer sempre d'un consens unànim, si pot ésser, de les forces polítiques presents en aquesta Cambra. Però veim amb tristesa i preocupació com el Govern de les Illes Balears pretén donar color polític, precisament, a unes lleis que pel seu caire institucional estan de forma inevitable destinades a sobreviure aquest govern concret, nodrit exclusivament de la Coalició Popular, força política que, malgrat els seus 21 Diputats, és minoritària dins el nostre Parlament. Deu resultar sorprenent que Esquerra Nacionalista, que és el Grup Parlamentari menor dins aquesta Cambra, hagi de fer crides al sentit de responsabilitat del nostre Govern. Naturalment, a les forces minoritàries, sol resultar-les més atractiu practicar l'estridència, el radicalisme i fins i tot, perquè no dir-ho, la demagògia. Però no és aquest el nostre tarannà i, sobretot, no ho serà mai en relació a la institucionalització del sistema d'autogovern de les Illes Balears. Ja durant el procés autòmic, preferíem oferir un Estatut d'Autonomia alternatiu, prou millor que el que finalment heu aprovat, que dedicar-nos al cop de teatre efímer del radicalisme; i durant la campanya electoral per a constituir aquest Parlament de les Illes Balears, un dels elements fonamentals del nostre programa a desenvolupar en el Parlament, vull recordar-ho perquè vegeu que vàrem ésser molt previsors, eren les diverses lleis de caire institucional que havien, i citaré textualment, de vertebrar un vertader estat autònom de les Illes Balears que exercirà la sobirania limitada que ens reconeix la Constitució a través de l'Estatut. Ja sé que no és l'hora adient per exposar programes electorals, però això fa al cas perquè dins les projectades lleis institucionals previstes per Esquerra Nacionalista hi figu-

rava, precisament, la llei que ara, o el projecte de llei que ara ens ocupa; i amo una formulació prou més fènica que el projecte de llei presentat pel Govern i que ara es objecte de debat. La nostra proposta eren dues lleis perfectament diferenciades: en primer lloc, la Llei d'organització institucional referida al Parlament, al President i al Govern, que són institucions perfectament definides per l'Estatut d'Autonomia i que han d'ésser regulades per una llei del Parlament; de l'altra, la Llei d'Administració Pública, que hauria de regular el vessant administratiu de la nostra Comunitat Autònoma; i és des d'aquesta perspectiva, la necessitat d'establir legislacions separades en relació al Govern i administració de les Illes Balears, que es fonamenta substancialment la nostra esmena a la totalitat i la nostra petició que aquesta Cambra acordi la evolució del projecte de llei al Govern. I per acabar, vull aprofitar l'avinentesa que ens ofereix aquest infeliç i malgirbat projecte de llei per tornar al Govern de les Illes Balears algunes ironies i ridiculitzacions que ha dedicat a les propostes legislatives d'Esquerra Nacionalista. Se'ns ha acusat de seguir de prop la legislació autònoma de Catalunya, de pretendre traslladar-la a les Illes Balears; Esquerra Nacionalista segueix, ho reconeixem públicament, de forma puntual, la legislació autònoma en tramitació o ja aprovada de totes les Comunitats Autònomes de l'Estat Espanyol, inclosa, naturalment, la de Catalunya, és clar; i ha tingut i tindrà el gust de fer-ne les adaptacions precises que les facin adients a les Illes Balears, per tal que aquest Parlament aprovi les lleis que permetin fer camí a la nostra autonomia. Però, i ara retorn l'acusació al Govern, allò que ha estat llançat com a acusació contra Esquerra Nacionalista en relació a la legislació de Catalunya ho trobam practicat de manera flagrant en el projecte de llei de règim jurídic de l'administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en relació, precisament, no de Catalunya, sinó d'una Autonomia de tercer ordre; i és que, Sres. i Srs. Diputats, aquest projecte de llei és, en bona part, un pàlid reflex del «Proyecto de Ley de Régimen Jurídico del Gobierno y Administración de la Comunidad Autónoma de Cantabria» i, a més a més, una còpia, lamentablement dolenta, amb afegits afusellats, de la legislació de l'Estat. Certament, les lleis no estan regides per la normativa d'originalitat que ha d'imperar en el terreny de la literatura. A nivell legislatiu no cal, i ho reconeixem, descobrir el Mediterrani, el que importa no és una llei original, sinó una llei adient a un país, en aquest cas, les Illes Balears; i sembla que per fugir del Mediterrani tranquil de Catalunya, l'autonomia d'altra banda més operativa de tot l'Estat Espanyol, el redactor del projecte de llei, ara en debat, ha anat a naufragar a les aigües agitada del Cantàbric. Crec que hem exposades raons de sobra per fer retornar aquest projecte de llei al seu autor, i demanar-ne una redacció integralment nova i, original o no, això ja no ens preocupa, més feliç que la que ara té. Sres. i Srs. Diputats, moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Damià Ferrà. Torn en contra, D. Joan

Huguet, Vice-President del Govern. Intervé en nom del Govern.

JOAN HUGUET:

Sr. President, Sres., Srs. Diputats. No cap cap mica de dubte que el Diputat que ha fet la defensa d'aquesta esmena a la totalitat té al manco una cosa positiva que li han de reconèixer, i és una bona dialèctica i sobretot un llenguatge figurat que en certa manera no fa que ens avorrim en aquesta Cambra; açò sempre és d'agrair. Però jo, m'ha donat la sensació que havia assistit a un desembarc dialèctic i que ha aprofitat l'ocasió per donar-nos o per explicar-nos, en certa manera, quins eren els principis del seu programa polític i electoral que respectam, però que són els seus i no són els nostres. Feta aquesta puntualització i entrant al fons de l'esmena a la totalitat, he de dir que ja des d'un bon començament l'esmena a la totalitat que ha presentat el Grup d'Esquerra Nacionalista a la llei de règim jurídic es basa en afirmacions, per nosaltres, gratuïtes i en judicis de valors que no s'expliquen adequadament i clarament. En efecte, les raons que s'hi addueixen per rebutjar el projecte de llei presentat pel Govern, són d'entrada les següents. Se'ns diu que aquest projecte de llei és patent que es fomenta en principis equivocats; és clar que aquesta puntualització només la deu tenir dins el cap i ment l'esmenador, que no ha pogut, no ha sabut o no ha volgut puntualitzar quins són aquests principis equivocats que aconsellen una mesura tan dràstica com és aquesta de retornar al Govern un Projecte de llei. Si l'esmenador ens ho diu, tal volta els podrem entendre però mentre es limiti a fer una afirmació i res més, que és açò el que ha fet, hauré d'entendre aquesta argumentació, com he dit abans, com una opinió més, emperò sense cap més pes que el propi pes que té el grup dins la Cambra. En segon lloc, s'ha de dir el mateix respecte als defectes jurídics formals que Esquerra Nacionalista denuncia com a causa suficient per a rebutjar o per a rebutjament global d'aquesta llei. Quan aquest grup passi de l'afirmació simple i gratuïta a l'exposició detallada d'aquests defectes jurídics formals tan greus que no els podem esmenar, aleshores, tal volta podem entrar a considerar-los; mentre açò no passi, l'oposició total al projecte de llei em sembla gratuïta i sense fonament a parts iguals. Més endavant, dins l'exposició de motius que dona lloc a aquesta esmena a la totalitat, Esquerra Nacionalista considera inprocedent que s'hi mesclin dos elements clarament diferenciats, i és així, a l'Estatut, com són les Institucions d'autogovern d'una banda i la creació i estructuració d'una administració pròpia per l'altra. Segons els esmenants se'ls hauria de donar un tractament legislatiu diferent a causa de la seva distinta naturalesa, de les qüestions a regular i a causa del fet que l'Estatut els contempla a articles diferents; açò és el que ens diu Esquerra Nacionalista, però nosaltres a tot açò hem de respondre que, en primer lloc, aquests escrúpols formals, perquè són formals i no de fons l'objecte que planteja Esquerra Nacionalista, no corresponen ni amb la naturalesa de les qüestions a tractar legislativament ni

amb el tractament que la doctrina ha dotat en aquest temps; sincerament, no comprenem aquesta diferenciació radical que vol fer Esquerra Nacionalista entre les institucions de govern i l'administració autònoma. El Govern no tan sols és administració autònoma, el Govern és la cúpula d'aquesta mateixa administració autònoma. En segon lloc, i així ho entenem, així ho entén tota la doctrina que ha tractat la matèria i així es manifesta la legislació comparada, sense anar més enfora basta que ens remetem a la Llei de Règim Jurídic de l'Administració de l'Estat, una llei reconeguda per tothom com excellent, independentment del règim que la va promulgar, i hi comprovam com es regulen dins el mateix text legal l'organització de l'administració de l'Estat, el règim de les disposicions i les resolucions administratives i la responsabilitat de l'Estat, de les autoritats i dels funcionaris. El règim jurídic és unicomprensiu dels diversos fronts que ofereix l'administració pública i n'abasta les diferents o les diferents projeccions i activitats. Per altra banda, i en tercer, podem dir que encara podem abundar més en aquesta legislació, el fet que dins una sola llei es contemplin mandats estatutaris continguts a articles diferents és absolutament, també sota la nostra opinió i amb tots els respectes, irrellevant. Així ens ho demostren ja projectes presentats i aprovats a altres Comunitats Autònomes; la Llei 3/1982 de dia 23 de març de la Generalitat de Catalunya regula tan diversos aspectes com és el Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat, i la Llei del Govern del País Basc contempla dins un mateix text legal matèries com l'Estatut Personal del Lehendakari, el Govern, els alts càrrecs de l'administració, l'Estatut Personal d'aquests, les relacions entre el Govern i el Parlament, l'estructura de l'administració de la Comunitat Autònoma Basca, la Potestat Reglamentària i el Règim de les resolucions; com es pot veure aquestes són lleis que estan en funcionament i ningú se n'ha escandalitzat ni ha atribuït principis erronis al fonament d'aquest respecte, tal i com fa ara aquí Esquerra Nacionalista. I per acabar, i en quart lloc, volem rebutjar aquesta esmena a la totalitat d'Esquerra Nacionalista i per açò, ens reafirmam i deim que aquest Projecte de Llei consisteix en un esforç per sistematitzar i per unificar en una sola llei mandats estatutaris diversos que, en atenció a l'administrat, mereixen, i bé, aquest esforç aclaridor i simplificador; ho hem dit en diverses ocasions, les lleis sí, però les necessàries i únicament les necessàries. Per altra banda volem dir també que l'organització de la nostra Comunitat Autònoma es pot fer perfectament, també sota el nostre punt de vista, amb aquest projecte de llei, que aquí estam en un debat a una esmena a la totalitat, debat aquest que nosaltres no compartim amb les argumentacions que se'ns han donat aquí, que tal volta hi havia argumentacions que poden ésser fetes i donades dins la Comissió d'Assumptes Institucionals, perquè entenem que un Projecte de Llei d'aquesta magnitud, un projecte de llei on no hi ha, o no hi toca haver, o no hi havia d'haver principis polítics, sinó que ha d'ésser una llei que sigui vàlida per a tothom,

jo li puc assegurar que aquest govern no tindrà cap inconvenient per introduir dins aquest projecte de llei totes les millores que facin falta dins la Comissió d'Assumptes Institucionals; per açò deman a la Cambra, si ho té a bé, que rebutgi aquesta esmena a la totalitat. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

D. Damià Ferrà, per rèplica, té cinc minuts.

DAMIA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Esquerra Nacionalista, a la justificació de la seva esmena a la totalitat, admet que suposant que el principi d'economia legislativa fes aconsellable la regulació en un únic text de l'organització institucional i administrativa, etc., etc. És a dir que aquest només seria un dels aspectes i encara hi passariem, perquè, evidentment, aquí tenim tota una sèrie de lleis, i precisament no duc la llei de Catalunya perquè pareix que hi ha una certa allèrgia, però hem observat la de Madrid, que és bastant millor, la del Govern Valencià, que és excellent, la de La Rioja, la de Castella-Lleó i la de Cantàbria, que és de les més fluïdes i més pròximes a la que motiva aquest debat. El que nosaltres no admetem com a principi jurídic és que es comenci ja amb un enunciat allà on se'ns diu que hi ha un projecte de llei de règim jurídic de l'administració; dins aquesta llei, hi ha molt més que administració; nosaltres entenem que la separació clara, perquè totes aquestes lleis que he esmentat el seu enunciat és Govern i Administració, com a dos conceptes separats, nosaltres el que no podem admetre és que aquest règim jurídic de l'administració englobi matèries absolutament antitètiques perquè això és una aberració jurídica. Una cosa és el Govern i l'altra és l'Administració. Entenem que només un concepte, diríem, totalitari del que és l'estructura burocràtica d'un país pot contemplar la monstrositat jurídica d'aficar dins un mateix carro l'administració, que és una cosa totalment distinta dels òrgans de govern d'aquest país. Clar, si es comença ja amb aquests fonaments totalment equivocats el resultat és una llei com la que tenim, i ja dic, a través d'esmenes parcials que ha presentat el Grup d'Esquerra Nacionalista, que ens sembla que també n'hi ha del Grup Socialista, i fins i tot si no anam equivocats del Grup Popular, cosa naturalment sorprenent, que un grup que dona suport a un Govern li hagi d'esmenar la plana, això ens confirma que aquesta llei està farcida d'equivocacions i que, fins i tot els mateixos que li donaran suport rebutjant la nostra esmena a la totalitat, són ben conscients que no és precisament una llei afortunada i per això mantenem íntegrament les nostres afirmacions i demanam que aquesta llei torni al qui l'ha feta i la refaci d'alt a baix.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el Vice-President del Govern D. Joan Huguet.

JOAN HUGUET:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Seré molt breu. Una vegada més he de dir que amb la rèplica se m'està

reafirmant que açò no és una esmena a la totalitat, sinó que tota la rèplica ha vingut donada a dir que el títol no estava en funció del que es recollia dins el projecte de llei; 'pues', facem un camí invers; si el títol no recolleix el que hi ha tot dins el projecte de llei, presentem una esmena parcial al títol, però no perquè un títol estigui o no estigui equivocat, que açò ho veurem, s'hagi de poder presentar una esmena a la totalitat. Per altra banda jo consider que aquesta Cambra s'hauria de congratular que el propi grup Parlamentari Popular hagi presentat esmenes a un primer projecte de llei, a un primer projecte de llei que ha posat a prova la capacitat de legislar d'un Govern, i que, per tant, és entre tots que anirem fent camí; i li vull dir aquí que no han esmenat la plana, sinó que simplement han agafat aquest projecte de llei i han anat girant plana a plana per introduir totes les millores que fessin falta. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Passam al debat de totalitat de la segona esmena a la totalitat, presentada pel Grup Socialista. Té la paraula D. Fèlix Pons. Disposa d'un temps de quinze minuts.

FELIX PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Estigui tranquil el Govern que no vénc, crec que no vénc, i voldria que les paraules no em 'traicionassin', a fer una exposició basada en criteris d'interès partidista ni de política en lletra menuda. Aquesta esmena a la totalitat que pretén la devolució al Govern d'aquest projecte de llei està basada en una preocupació de sensatesa i de dignitat per la nostra Comunitat Autònoma. I neix d'una reflexió sobre la mecànica, la dinàmica que ha agafat el procés autonòmic en el nostre país. Estam assistint a un fenomen aparentment paradoxal, d'aparença antitètica, i és de veure com la possibilitat d'una autonomia política està donant lloc, per una banda, a una pretensió de diferenciació sistemàtica, a una necessitat d'originalitat a qualsevol preu; i per l'altra banda potser al final del procés s'hagi d'acabar fatalment en aquest punt amb una realitat de mimetisme bíblic: Tots volen ésser iguals i tots volen mossegar aquella poma a partir de la qual havien d'ésser com a déus. Aquesta llei no encerta en cap de les dues direccions, ni en la direcció de diferenciació sistemàtica, ni en la direcció de mimetisme i plagi; per què? perquè es diferencia amb allò en què no convé diferenciar-se i còpia allò que no convé copiar. Llamentablement coincideix literalment, dic literalment perquè ho tenia escrit, amb el Diputat Ferrà Pons; assistim massa sovint, en l'exercici de l'autonomia política, a contemplar un fenomen d'audàcia de nous descobridors de Mediterranis, però aquesta llei no és una llei de descobridors de Mediterranis; aquesta llei és una llei que té una pretensió més perillosa, que és la de pretendre aficar el Mediterrani dins un tassó. Nosaltres sí intentarem explicar, perquè així ho diu el Reglament, quins són els criteris en virtut dels quals nosaltres discrepam dels principis que inspiren aquesta llei, i pels quals creim que aquesta llei ha d'ésser retornada al Govern. No

tant perquè es regulin matèries heterogènies, que, efectivament, creim que es regulen matèries heterogènies, sinó perquè es regulen malament. Efectivament, aquesta llei té dues parts molt clarament diferenciades. La primera és la suma de dues lleis previstes a l'Estatut d'Autonomia, que és la llei que ha de regular la figura institucional del President i el seu Estatut personal i la Llei que ha de regular el Govern i l'Estatut personal dels seus membres, l'organització del Govern i l'Estatut personal dels seus membres. I una segona part a la qual es regula allò que se'n diu el Règim Jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma i que, en realitat, engloba règim jurídic de l'administració, procediment administratiu d'aquesta administració i responsabilitat d'aquesta administració. Per què no estam d'acord amb els criteris que inspiren la regulació de la figura del President i de la figura del Govern? Quins són els principis que la llei, que el projecte de llei tradueix a aquesta part de les seves normes? En primer lloc un principi de profund significat polític, no és un problema tècnic; el Govern no s'estructura en aquesta llei, el Govern es diu que estarà integrat per x número de conselleries. És a dir, el Govern podrà modificar ell, sense passar per aquest Parlament, el número, la composició, la denominació, l'extinció, la creació d'aquestes conselleries, i aquest és un principi, insisteix, de profunda significació política, com veurem immediatament. En segon lloc l'estructura, la figura de les comissions delegades. I en tercer lloc es crea la figura dels consellers sense responsabilitat executiva, o sense cartera. Estam en desacord amb aquests criteris que inspiren aquesta forma concreta d'organització política que el Govern ens du aquí. En primer lloc no estam d'acord en què no hi hagi una estructuració nominal de les conselleries consagrada en aquesta llei. Creim que està profundament lligat als poders d'aquest Parlament que quan atorga la seva confiança al debat d'investidura a un candidat a la presidència de la Comunitat Autònoma tenguí ja perfectament definida i perfilada, perquè no obliga a fer-ho precisament cap altra norma, l'estructura del Govern; i que les modificacions d'aquesta estructura del Govern hagin de passar per aquesta Cambra. No vull estendre'm molt perquè el temps sé que serà curt al final, però vull dir que aquest no és un criteri capritxós del Grup Socialista; la llei de 16 d'agost de 1983, la llei 10/83, aprovada per les Corts Generals, estableix en el seu article primer que l'Administració central de l'Estat queda organitzada amb els següents departaments ministerials: Ministeri d'Assumptes Exteriors, Ministeri de Justícia, etc.; i al seu article 11 estableix que la creació, modificació i supressió dels departaments ministerials s'establirà per llei aprovada per les Corts Generals; per nosaltres aquest és el sentit del nostre desacord, però, però no entenem de cap manera que aquest projecte de llei que ens envia el Govern faci una remissió genèrica i numèrica a una institució tan bàsica i fonamental com és una conselleria, equivalent a un ministeri que es puguin crear i modificar conselleries sense passar per aquest Parlament, i es creï al mateix projecte de llei

un organisme, Secretaria de Coordinació i Planificació de la Presidència, que aquesta sí que ve amb noms i llinatges i queda legalitzada i que només pot ésser modificada posteriorment o extingida, prèvia una llei d'aquest Parlament; no entenem aquesta incoherència. No estam d'acord amb les Comissions delegades, entenem que això du a un procés de personalització innecessària del poder governamental. Per què? Perquè a un Govern de deu membres les comissions delegades o seran comissions ínfimes i al final resultarà que assumptes importantíssims els decidiran dues o tres persones, o seran comissions de cinc o sis; que no té sentit duplicar una estructura de comissions delegades a un Govern de deu membres. Tenguem en compte que voler copiar mimèticament les comissions delegades configurades a la legislació del Govern Central no té sentit, perquè el Govern Central té comissions delegades que la seva composició numèrica pràcticament és assimilable al Govern d'aquesta Comunitat Autònoma. No estam d'acord amb la figura dels Consellers sense cartera o sense responsabilitat executiva. La responsabilitat del Govern és solidària de tots els seus membres. Es tenen funcions executives o no es tenen funcions dins el Govern. Tot el Govern, per definició, té funcions executives; i si no tenen alguns membres funcions concretes, concretes, i el que tenen és funcions assessores, o, i aquí creim que és on està l'autèntic motiu d'aquesta figura, pura representació política, una figura que serveix per poder fer política, de poder satisfer interessos polítics, no està justificat de cap manera i excedeix d'un criteri de limitació al màxim del número de Conselleries. I voldria recordar que l'Estatut contempla la figura d'un màxim de consellers que seria prudent i sensat conservar i respectar i que això deriva d'uns pactes autonòmics firmats al mes de juliol de l'any 1981, que A.P. no va firmar perquè al darrer moment es va aixecar d'aquella taula, però va estar perfectament d'acord amb aquesta i amb moltes altres coses que volien introduir factors de racionalitat i de sensatesa al procés autonòmic del nostre país. I finalment, com es pot parlar d'un Estatut personal de Presidència i de membres del Govern i no fer la més mínima referència a les incompatibilitats que afecten aquests Alts Càrrecs? Entenem que és una deficiència pràcticament definitiva i que si al Projecte d'Organització Governamental que se'n du li llevam la deslegalització de les Conselleries, li llevam les Comissions Delegades, li llevam l'organització del Govern amb Consellers sense responsabilitat, li afegim les incompatibilitats, què queda realment del Projecte d'Organització específic que se'n du amb aquest projecte? Segona part. Com he dit, es dedica una altra part d'aquest projecte al Règim Jurídic, Procediment i Responsabilitat. I vull dir, en primer lloc: La Comunitat Autònoma no té competència per regular aquestes batalles; i això ni m'alegra dir-ho ni m'entristeix. Som partidari de no entrar dins una concepció autonòmica de tendència expansiva il·limitada; crec que hem de practicar una autonomia estabilitzada, amb unes competències definides i no amb una tendència permanent a expansionar i a forçar les nostres competències.

Tenim els procediments per, al seu moment, ampliar aquestes competències, però és absurd amagar el cap davall l'ala en aquests moments i no voler saber quines són les que tenim; tenim les que tenim. I les que tenim són que l'article 11, apartat primer de l'Estatut d'Autonomia diu que, «dins el marc de la legislació bàsica de l'Estat, i si pertoca en els termes que aquesta estableixi, correspon a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears el desenvolupament legislatiu i l'execució de les matèries següents: 1.—Règim Jurídic i de Responsabilitat de l'Administració de la Comunitat Autònoma i de l'Administració Local, d'acord amb les disposicions contingudes dins l'apartat 1.18 de l'article 149 de la Constitució». L'article 16.2 del mateix Estatut diu: «L'assumpció de les competències previstes a l'apartat anterior així com les de totes aquelles altres que, regulades en aquest Estatut, siguin incloses a l'àmbit de l'article 149 de la Constitució, es realitzarà mitjançant un dels procediments següents», una vegada transcorreguts cinc anys o una llei orgànica de l'article 150 de la Constitució. És evident que la competència de l'article 11.1 de desenvolupament legislatiu de la legislació bàsica de l'Estat en matèria de Règim Jurídic està dins l'àmbit de l'article 149 de la Constitució, i que el Govern de la Comunitat Autònoma sap perfectament que això és així; ho demostra la presentació d'un Projecte de Llei, publicat al Butlletí Oficial del Parlament de dia set d'aquest mes, que, precisament, pretén la transferència, via llei orgànica de l'article 150.2 de la Constitució, d'aquelles competències previstes a l'Estatut que estan dins l'àmbit de l'article 149 de la Constitució. És a dir, que sense aquesta llei orgànica que presenta el Govern, aquestes competències de l'article 149 aquesta Comunitat Autònoma no les té; insistesc, ni ens alegra ni ens entristeix, senzillament ho constatarem. Per consegüent, aquí podria acabar aquesta exposició. És una competència inexistente i que no té sentit voler anar contra una cosa tan evident. Però, en qualsevol cas, i suposant hipotèticament —insistesc que he de vèncer una gran repugnància per entrar dins aquesta hipòtesi, perquè crec que és absolutament clar allò que he dit fins ara—, és evident que la Comunitat Autònoma el que podria fer és legislar el desenvolupament legislatiu dins el marc de la legislació bàsica, és a dir, articular dins el mecanisme de relació d'ordenament de l'Estat, ordenament de la Comunitat Autònoma allò que no són bases, que no és legislació bàsica; i ens trobam que, en matèria de règim jurídic, en matèria de procediment i no lamentablement en matèries de responsabilitat, com diré, aquesta llei és una còpia literal amb punts i comes de determinats articles de la Llei de Règim Jurídic de l'Administració de l'Estat i de la Llei de Procediment Administratiu. Passem per alt, per un moment, tota la complexitat que el Tribunal Constitucional ja ha establert en relació a aquesta operació delicada de desenrotllar bases, passem per alt per un moment; però, ¿em podria dir el Govern, si aquesta llei desenrotlla bases, legislació bàsica, és a dir, si aquesta llei regula allò que no regula l'Estat, quines són les bases desenrotllades? Quin dels articles reproduïts de la Llei

de Règim Jurídic, o de la Llei de Procediment Administratiu no és una autèntica base? Aquí simplement es reproduïxen literalment principis bàsics de règim jurídic i de procediment, com és el de jerarquia normativa, el de legalitat, el de reserva legislativa del dret sancionador, el de publicitat i eficàcia, el d'inderogabilitat singular de reglaments, el d'interdicció d'arbitrarie'tat, el d'executivitat immediata o autotutela, etc., etc. L'operació de desenrotllar bases consisteix en què és atribució del legislador estatal fixar les bases; ho ha dit clarament el Tribunal Constitucional, el legislador estatal fixa les bases; i les Comunitats Autònomes poden començar a legislar a partir del punt en què s'acaben les bases. Insistesc i deman: Qualcú em pot dir quines són les bases que aquí es desenrotllen? Quins articles que hi ha aquí no són bases? Pensem que amb aquesta operació l'únic que es fa és transplantar a la Comunitat Autònoma, a la legislació autònoma, una legislació per la qual no té competència la Comunitat Autònoma i que introduir aquests principis significarja caure dins l'absurd, segons el qual nosaltres no podem modificar aquesta llei. No podríem modificar aquesta llei; és inconcebible que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, o la de Catalunya o la del País Basc puguin establir principis bàsics de règim jurídic distints dels que s'estableixen en aquesta llei, perquè són principis que el constituïen ha volgut que siguin iguals per a tots els espanyols; i aquest és un principi important a retenir perquè al fons hi ha una importantíssima investida contra conquestes seculars de garanties ciutadanes que, precisament, han estat progressistes en tant que han aconseguit arribar al principi d'igualtat de garanties. Procediment. En matèria de procediment ja ni tan sols fa falta entrar dins aquesta explicació tècnica. És que en matèria de procediment la Comunitat Autònoma no té competència de desenrotllament legislatiu; el procediment comú és competència exclusiva de l'Estat, i aquí es reproduïx el procediment comú que ja ha estat intentat regular amb una llei, que va decaure perquè va acabar la legislatura, a un Projecte de Llei que va presentar el Govern d'U.C.D. Però la competència per regular les especialitats derivades de la peculiar organització de la Comunitat Autònoma, que sí s'hagués pogut exercir, no s'exercita, i no s'exercita per una realitat incontrastable i superlativa, que encara no s'han establert les peculiaritats organitzatives d'aquesta Comunitat Autònoma. ¿I com és possible intentar regular el procediment especial derivat de la peculiar organització si l'organització peculiar encara no existeix, i no existeix perquè es parla de peculiaritats especials de l'organització de la Comunitat Autònoma, no del Govern, i una de les principals peculiaritats d'aquesta Comunitat Autònoma vindrà el dia que s'hagi duit a aquesta Cambra i hagi sortit aprovada una llei de Consells Insulars que han d'esser peces bàsiques per executar la política de la Comunitat Autònoma, com diu el nostre Estatut ...?

PRESIDENT PARLAMENT:

Sr. Pons vagi acabant, vagi acabant.

FELIX PONS:

Sí, Sr. President, immediatament. Una vegada que haguem completat l'organització de la Comunitat Autònoma i no del Govern podrem dictar normes especials derivades d'aquesta peculiar organització. I finalment he de dir que, en matèria de responsabilitat, aquesta regulació és obertament inconstitucional; és realment, no sorprenent, sinó calfredant i preocupant que el Govern d'aquesta Comunitat Autònoma dugui una norma que pretengui que l'Administració d'aquesta Comunitat Autònoma només respongui en cas de funcionament defectuós dels serveis públics. Quan és una conquesta secular que està consagrada a la Constitució que l'Administració respon en cas de funcionament, purament i simplement, i com diu la Llei de Règim Jurídic, i amb això la podrien haver copiat bé, la responsabilitat de l'Administració és en cas de funcionament normal o anormal, no en cas de funcionament defectuós, també en cas de funcionament normal, perquè hem assistit a un procés d'objectivació i socialització del risc del funcionament de l'Administració; i anar contra això és o bé ignorància supina o bé retorn a conceptes decimonònics i superats del que ha d'ésser una llei d'aquestes característiques. Amb una paraula, si llevam tot això a aquesta llei, aquesta llei la podem passar a Comissió, però quedarà reduïda no als ossos, no als ossos, als dits, als dits del que hi ha. Jo deman al Govern que retiri aquest Projecte de Llei, que aquestes lleis s'han de fer des d'un altre esperit i des d'una altra perspectiva tècnica, que la retiri i nosaltres oferim la nostra col·laboració per fer una llei no partidista, perquè crec que els models de lleis que es poden mirar de les altres Comunitats Autònomes demostren que amb això no hi ha partidisme; i que llevat de mínimes discrepàncies podem fer una bona llei, però aquí no hi ha material per fer una bona llei, hi ha material per fer un ridícul històric, si les restes d'aquesta llei surten a un Butlletí Oficial publicades. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Pons. Don Joan Huguet té la paraula en nom del Govern.

JOAN HUGUET:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Començaré pel final perquè tal volta sigui el que ens recordarem més, després d'aquesta extensiva exposició i argumentació a l'esmena a la totalitat, i he d'agrair al portaveu que es brindí a col·laborar, a millorar aquesta llei, que no dubtam que col·laborarà, però col·laborarà a dins Comissió d'Assumptes Institucionals. Amb la seva llarga exposició, l'ha feta en dues parts, una primera part on ha deixat, em sembla, de banda tot el contingut de l'argumentació que fa a la presentació de l'esmena a la totalitat i s'ha dedicat a treure de la llei aspectes puntuals que no l'hi agradaven. Concretament quant a les Comissions Delegades, quant als Consellers sense cartera, quant al Secretari General de Coordinació i Planificació, etc., etc., jo li he de dir que si ha repassat les esmenes que també ha presentat el nostre grup, molts d'aquests aspectes puntuals, que són fruit d'esmenes particulars dins Comissió, són tam-

bé presen'ades pel nostre grup. Passant a la segona part, on he de reconèixer amb tota humilitat que hem assistit a una autèntica lliçó de dret administratiu, que és ben expert en aquest assumpte, he de dir que em fixaré únicament i exclusivament en l'argumentació de l'esmena a la totalitat. Aquesta esmena a la totalitat, a pesar que ens hagi volgut donar a entendre que va a tota la globalitat de la llei, se centra principalment al títol quart, és a dir, als aspectes jurídics. A la lletra a) de la seva esmena a la totalitat es parteix d'una idea, des del nostre punt de vista equivocada, que és la de no conceptuar el President i el Govern com a Administració, quan l'un i l'altre representen i ostenten, com hem dit ja abans, la cúpula de l'Administració Autònoma. Endemés, totes les matèries regulades en aquest projecte de llei es troben íntimament lligades entre si, per la qual cosa, per raons lògiques, també ho hem dit, d'economia legislativa, es feia necessari un text normatiu unificat que establis el marc jurídic d'aquesta Administració Autònoma. De la mateixa manera, la primera motivació a l'esmena a la totalitat no fa més que confirmar que el contingut del projecte de llei s'ajusta correctament a l'esperit que l'ha inspirat; i que no és altre que el que dimana dels preceptes estatutaris recollits a l'exposició de motius del propi projecte de llei. Per tot això, i atesa la voluntat de recollir en un sol text tots i totes les matèries que s'hi contemplen, es feia necessari de rubricar aquesta llei amb un títol que fos suficientment ampli per albergar totes aquestes matèries, i crec que ho hem aconseguit. Finalment he de manifestar que és clarament tendenciosa i injustificada l'afirmació que, vist el contingut del projecte de llei present, aquest pretengui regular un règim jurídic, un procediment i un règim de responsabilitat que excedeix el marc constitucional i estatutari. Açò és el que es diu, en certa manera, amb l'argumentació del punt a). Quant al punt b), la motivació d'aquest punt, d'aquesta lletra b) es contradïu amb la lletra a), ja que en aquesta darrera es criticava al caràcter unitari de la llei, mentre que a la lletra b) es parla de tractament diferenciats a institucions sobre les quals s'havia de projectar una filosofia política única. Açò suposa d'una banda una postura incoherent amb les manifestacions anteriors; i d'altra la correcció del projecte de llei present. Així mateix sembla que a la lletra a) es desprèn una crítica al projecte de llei per l'ampli contingut que abasta i en canvi a la lletra b) es critica el projecte perquè no preveu un aspecte concret com és el que es refereix al règim d'incompatibilitats, del President i dels membres del Govern. Senyors Diputats, el règim d'incompatibilitats, sigui a la legislació de l'Estat, sigui a la d'altres Comunitats Autònomes, ha merescut un tractament diferenciats. S'haurà de presentar un projecte de llei d'incompatibilitats no tan sols del President i dels membres del Govern, sinó també dels Alts Càrrecs de la Comunitat Autònoma; però per a determinar-ne l'abast i el contingut és oportú conèixer el resultat final respecte d'açò de la legislació estatal sobre la matèria avui en tramitació parlamentària; mentrestant ja hem vist que la llei de pressuposts de

la Comunitat Autònoma conté un règim de dedicació exclusiva per al President, per als membres del Govern i per als Alts Càrrecs. Passam a un altre aspecte, a la lletra c); en primer lloc s'ha d'assenyalar que de la lectura de l'esmena a la totalitat es desprèn que aquesta s'ha fet basant-se substancialment en un títol de la llei, concretament títol quart, com hem manifestat ja des d'un principi. La qual cosa no justifica una esmena a la totalitat. En segon lloc, s'ha de dir que, si fos certa l'argumentació que s'hi exposa, es negaria l'exercici de les competències autonòmiques contemplades a l'article 11.1 de l'Estatut, la qual cosa resulta inadmissible ja que, com ha assenyalat el Tribunal Constitucional a sentència de dia 28 de juliol de l'any 1981, i de dia 28 de gener de l'any 1982, no és necessària l'existència d'una seqüència temporal entre la llei de principis i les normes de desenvolupament, de manera que aquesta no pugui dictar-se si no s'ha aprovat prèviament aquella, o no s'hagi aprovat prèviament a aquella, atès que la noció de bases és material i no formal, de manera que allò que és bàsic, encara que no hagi estat fixat a una llei específica de principis, es pot deduir de la regulació continguda a cada moment a les normes vigents; per tant, les Comunitats Autònomes, per exercir les competències de desenvolupament legislatiu, no tenen l'obligació d'esperar que es dicti una legislació bàsica específica, ja que allò que poden deduir, allò que és bàsic de la legislació vigent i respectant les regles bàsiques poden dictar a continuació les normes de desenvolupament que considerin oportunes. En tercer lloc, s'ha d'assenyalar que mitjançant aquesta llei, no es tracta d'assumir competències previstes a l'àmbit de l'article 149 de la Constitució, sinó de desenvolupar legislativament aquestes bases i al mateix temps d'exercitar-les a la llei territorial, a la nostra Comunitat Autònoma. Tot açò, en base a l'habilitació normativa recollida a l'article 11.1, com hem dit, del nostre Estatut d'Autonomia. Per altra banda crida poderosament l'atenció que per una banda s'afirmi que aquest Projecte de Llei atempta contra la legislació bàsica de l'Estat i per una altra no s'especifiqui quins preceptes suposadament es vulneren, a pesar que l'explicació abans sembla cert que se n'ha especificat uns quants; la qual cosa comporta per ella mateixa una inconsistència quant a l'argumentació; a més hem de remarcar que som davant una llei que regula una competència exclusiva com és aquesta de l'organització, el règim i el funcionament d'una de les institucions d'autogovern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i que qualifica estatutàriament com a exclusiva tot i incloent-hi la potestat legislativa i reglamentària que s'hagi d'executar. Si feim un repàs a altres Comunitats Autònomes veurem que la llei 7/1981 de dia 31 de juny sobre el Govern del País Basc, en el títol 7, regula la matèria que és objecte aquí d'anàlisi. Al títol 4 i 5 de la llei 1/1982, de dia 18 d'octubre, del Govern i de l'Administració Pública de la Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia, exactament el mateix. La secció tercera de la llei 1/1982 del 24 de maig, de l'organització i funcionament de l'Administració del Principat d'Astúries, regulen els mateixos principis.

Cap d'aquestes lleis ha estat declarada inconstitucional pel nostre Tribunal Constitucional. Quant al punt d), evidentment, és tendenciosa l'afirmació que aquesta llei pretén establir un nou procediment administratiu i que endemés aspira a desenvolupar a l'Estat de les seves competències sobre matèria, ja que, en primer lloc, aquest projecte de llei no regula procediment administratiu, com es desprèn clarament, nítidament i patentment de la simple lectura del títol quart. En segon lloc, hi ha un respecte absolut a la normativa estatal sobre la matèria. A títol d'exemple, podem citar l'article 45, que estableix que les resolucions i els acords que dicti l'administració, bé d'ofici, bé a instàncies de part, es faran d'acord amb les normes que regulen el procediment administratiu. De la qual cosa es dedueix inequívocament que aquest projecte de llei respecta totalment i absolutament la competència estatal sobre la matèria. Finalment, és inadmissible l'afirmació que, com a conseqüència d'aquest projecte de llei, hi hagi tan sols la més mínima possibilitat que un ciutadà espanyol pugui experimentar solucions privilegiades o discriminatòries, ja que, com ja hem assenyalat s'hi regula un nou procediment administratiu, ni s'atempta contra cap norma estatal; prova irrefutable d'això és que el mateix grup que posa l'esmena diu que en certs aspectes es fa un autèntic plag. A la lletra e) té raó, ja que aquest article no es redacta de la mateixa manera que assenjala de bon principi; limitar la responsabilitat al cas del funcionament defectuós dels serveis públics contradiu l'article 106.2 de la Constitució, d'acord amb el qual, els particulars, en els termes establerts per la llei, tendran dret a ésser indemnitzats per tota lesió que pateixin en qualsevol dels seus béns i drets, excepte en els casos de força major, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament dels serveis públics. A la lletra f), la definició d'allò que és bàsic a cada matèria és una cosa que han de concretar les Corts i no el Grup Parlamentari Socialista, ja que com ha declarat el Tribunal Constitucional a la seva sentència de dia 28 de gener del 82, allò que la Constitució persegueix en conferir als òrgans generals de l'Estat la competència exclusiva per establir les bases d'ordenació d'una matèria determinada és que aquestes bases tinguin una regulació uniforme i de vigència en tota la nació; amb la qual cosa s'assegura, en atenció als interessos generals superiors, als de cada Comunitat Autònoma un denominador normatiu comú a partir del qual cada Comunitat, en defensa del propi interès general, podrà establir les particularitats que siguin convenientes; idò bé, seria convenient que el Grup Parlamentari Socialista especificàs quins interessos generals són aquests que suposadament vulnera el projecte de llei a debat. I per acabar, a la lletra g), com deim, és si més no subjectiva i sense cap fonament la consideració que aquesta llei pretén una nova regulació del procediment administratiu; per provar aquesta afirmació només basta cotejar aquest projecte de llei amb la llei de procediment administratiu que estam segurs que s'ha fet. Nosaltres demanarem a aquesta Cambra que aquest projecte de llei segueixi la via parlamen-

tària establerta, que passi a la Comissió d'Assumptes Institucionals, que allà s'han de fer totes i cada una de les modificacions que creguem oportunes; i val més partir d'un projecte marc, encara que sigui millorable, i açò ho acceptam, i ho acceptam perquè si no fos així tampoc podríem dir que acceptàssim les pròpies esmenes que nosaltres o que el Grup Parlamentari presenta. Emperò que aquest projecte de llei ha d'esser un projecte de llei que sigui fortament consensuat, no hi cap cap mica de dubte; i la nostra disposició serà aquesta. I per acabar, vull tornar acabar amb les mateixes paraules, gràcies perquè se'ns brinda la col·laboració.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Huguet. D. Fèlix Pons té la paraula, per rèplica durant cinc minuts.

FÈLIX PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Quan redactem una altra esmena a la totalitat, tendrem molt en compte la tècnica de contestador automàtic que practica el Govern adesiara perquè podem acabar rient bastant. No és la primera vegada que a intervencions, concretament meves, es contesta presumint afirmacions que no es fan, o presumint omissions que després no tenen lloc. Sr. Huguet, Sr. Vice-president, les esmenes que ha presentat el seu grup en relació al Govern i al President no sé quines són, li he de dir sincerament; el que li dic és que les que hem presentat nosaltres són esmenes, i això ho he intentat argumentar, que afecten aspectes vitals de la filosofia organitzativa política que inspira el seu projecte, i que no té sentit mantenir un projecte quan els puntals argumentals institucionals damunt els quals s'intenta suportar desapareixen. Vostès, a la seva contestació automàtica, diuen que jo he dit que el President i el Govern no són administració; concedidíssim, són institució política i són administració, no sé si cúpula o no, però són administració. Jo no veig perquè ha d'esser tendenciosos tot el que es diu a la nostra esmena a la totalitat, és un concepte aquest de la tendenciositat que es pot administrar i dosificar a voluntat. El que li puc dir, assegurar i garantir, és que no hi ha cap llei de Comunitat Autònoma, cap, que reguli la responsabilitat de l'administració i el procediment administratiu i el règim jurídic amb la forma que es regula en aquesta llei, cap; aquesta còpia, plagi literal, d'una vintena d'articles de la Llei de Règim Jurídic de l'Administració de l'Estat i de la Llei de Procediment Administratiu, no existeix a cap, i sobretot, no existeix a cap llei una còpia, un plagi literal, d'articles de la transcendència i de la importància que tenen articles que vostès han afusellat i copiat, com són, com he dit, els referents a principis com el d'inderogabilitat singular de reglaments, interdicció d'arbitrarietat, l'autotutela, la immediata executivitat, etc., etc. Incoherència en matèria d'incompatibilitats; no s'aferrin a l'emblanquinat, nosaltres no impugnem aquesta llei, i ho he dit al principi, perquè hi hagi matèries heterogènies, el que deim és que el títol no es correspon amb les matèries, però això és una qüestió secundària, no en fem d'això una

qüestió magnificada; el que li dic és que a la immensa majoria de lleis que regulen l'organització de la Presidència i del Govern hi ha el règim d'incompatibilitats, del President, del Govern i dels Alts Càrrecs, i no m'obligui a citar-li totes les que hi ha aquesta regulació perquè vostè ho sap tan bé com jo. Jo no he volgut donar cap llició de dret administratiu, i pot estar ben segur, perquè em tenc per un permanent aprenent d'aquestes matèries; el que li puc dir és que vostè ha contestat a una argumentació que jo no he utilitzat. És cert que el Tribunal Constitucional ha dit que, mentre l'Estat no dicti les bases, les Comunitats Autònomes han de respectar els principis i normes bàsiques, tal i com podem racionalment deduir-se de l'ordenament estatal i vigent; això és una sentència de 26 de juliol del 82. És cert, i jo no ho ignoro, ni ho he negat; el que passa és que l'operació de desenrotllar normes bàsiques és indiferent que es produeixi quan l'Estat ha dictat una llei, i explícita, de principis bàsics o quan és la Comunitat Autònoma la que s'aventura a descobrir quines són les bases, quines són les normes bàsiques a la legislació estatal vigent que no ha estat explicitada com a bàsica a per l'Estat; l'operació és la mateixa. I quina és l'operació? El Sr. Muñoz Machado, persona que supòs que és de la seva màxima confiança perquè el varen dur, i és un encert, a donar una conferència en matèria d'Autonomies a aquesta Comunitat Autònoma, el Sr. Muñoz Machado, i li llegiré en castellà, no perquè no ho sàpiga traduir, sinó perquè ho entenguin millor: «Operación de desarrollo normativo. La función legislativa autonómica ocupa todo el espacio normativo que deja el legislador estatal al establecer las bases. La legislación de principios opera como límite para el legislador regional. La regulación básica se limita a fijar la regulación uniforme que el interés general reclama, y la tarea del legislador territorial es regular cuantos asuntos u objetos conciernen al interés propio de la Comunidad Autónoma, no desarrollando la legislación básica, sino con el límite de respetarla. Es al legislador constitucional a quien corresponde establecer lo que entiende por bases»; i si no ho ha fet «el legislador constitucional» ho pot fer la Comunitat Autònoma. Però jo els deman, i què li deixen vostès a l'Estat per regular si entenen que entra dins les competències de la Comunitat Autònoma, d'aquesta o de qualsevol, regular principis com els que hi ha regulats en aquesta llei? Què li deixen? Diu que la «función legislativa autonómica ocupa todo el espacio normativo que deja el legislador estatal». Què li deixen vostès al legislador estatal? A partir d'on legislen vostès? Quines són les bases o normes bàsiques, per favor me'n diguin una, que vostès han trobat a la legislació estatal i que la deixen fora? Per favor, una, me'n diguin una. Vostès diuen que no fan un procediment nou; efectivament, vostès no fan un procediment nou, en absolut; vostès afusellen la Llei de Procediment Administratiu, regulen el règim de producció d'actes administratius, la nul·litat dels actes administratius, la revisió d'ofici dels actes administratius, etc., etc.; els principis bàsics de procediment administratiu. Què li deixen a l'Estat en una matèria a

la qual no hi ha desenrotllament, sinó que és competència exclusiva el procediment comú; insistesc que això ja ha estat intentat regular per l'Estat a una llei de procediment comú que s'havia d'aplicar a les Comunitats Autònomes i ningú va protestar, ni els partits nacionalistes, perquè saben clarament que això és així i que és progressista i progressiu. Els seus respectes a normativa estatal en matèria de procediment no només és total, sinó que és excessiva, perquè avui amb la Constitució en vigor, la llei de procediment administratiu no es pot copiar tal com està perquè hi ha molts d'aspectes que han d'ésser objecte de revisió i ja ho havien estat objecte a aquesta llei que es va començar, i nosaltres, si vengués el cas, també voldríem que s'hi introduïssin per respectar exactament la Constitució. I finalment, per no estendre'm; la sentència de 28 de gener del 82 que vostè ha citat, efectivament diu que la legislació bàsica assegura i garanteix «en aras de intereseles generales superiores a los de cada Comunidad Autónoma un común denominador normativo». Insistesc, ¿quins són els interessos particulars d'aquesta Comunitat Autònoma que es volen protegir amb aquesta legislació que no fa més que traduir els principis bàsics estatals? Me'n diguin un, i si me'n diuen un, jo quedaré satisfet. Aquesta llei, jo comprenc que per a vostès és molt difícil haver d'admetre que no té solució, però no en té; quan se li hagin fet totes les esmenes, quan l'hagin escapçada per allà per on se l'ha d'escapçar, i vostès seran els primers que hauran de reconèixer al final dins la Comissió i dins aquest Ple que aquesta llei ha de quedar reduïda a una tercera part, com a molt del que és ara, aquesta llei serà un monstre, imrepresentable i que, del que més frissarem serà de fer-ne una de nova, que la canviï i que sigui més presentable; hi som a temps, ara no passa res, i si la retiren vostès, si la retiren vostès, no tenen el problema que s'hagin de fer majories per anar escapçant aquesta llei o per escapollar-la d'una vegada amb una votació de totalitat; és molt més digne que la retirin vostès que no haver-se de sotmetre a un procés de degeneració del que vostès han presentat. Moltes gràcies, Sr. President.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Pons. Don Joan Huguet.

JOAN HUGUET:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Seré molt breu a la contrarèplica, tota vegada que s'ha tornat aprofitar el torn de paraula per abundar més en l'argumentació que s'havia donat en principi per defensar aquesta esmena a la totalitat. Nosaltres seguim mantenint que aquest projecte de llei és un projecte de llei vàlid, és un projecte de llei que ens pot dur a nosaltres cap a un funcionament de l'administració de la Comunitat Autònoma, i és un projecte de llei que engloba aspectes reconeguts a articles diferents dins el propi Estatut. El venir aquí ara a anar a puntualitzar punt per punt els aspectes defectuosos, crec que no és el lloc, i també manifestar que és molt lògic i és molt normal que el Grup Socialista consideri que els puntals que inspiren aquest projecte de llei no són els mateixos

que els puntals que inspirarien un projecte de llei que hagués presentat el Grup Socialista; açò és lògic i açò és normal. Per tant, com a membre del Govern, només demanar a aquesta Cambra que el Projecte de llei segueixi per endavant i que es rebutgin les dues esmenes a la totalitat. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Per fixar la seva posició. Disposa, Sr. Albertí, d'un temps de deu minuts.

JERONI ALBERTÍ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo no venc aquí a fer un raonament jurídic, ja s'ha fet, altres persones hi ha al nostre grup que això ho dominen més que jo; sinó a fer un espècie d'examen de la situació que no entenc de cap manera. Perquè aquí hi ha dos grups majoritaris, el Grup que governa i el Grup de l'oposició, que entenc que aquesta llei és una llei que l'haurien d'acceptar tots dos perquè hi pot haver alternància al poder d'aquí quatre anys, o d'aquí vuit o quan sigui, i hem de venir nosaltres, el nostre Grup, amb la responsabilitat que suposa tenir els vots decisius, que crec que no descobresc res si dic que cap de vostès ens donen cap oportunitat a nosaltres d'aquí quatre anys, haver de fer una llei que servesqui per uns i que servesqui pels altres. És una qüestió que no he entès, i m'ha deixat més astorat encara la darrera afirmació del Vice-president del Govern, quan ha dit que ell sap ben clar que una llei de règim jurídic d'aquesta Comunitat seria distinta si la fes el Grup Socialista que si la fes ell, m'ha acabat de deixar totalment astorat, perquè una llei de règim jurídic, jo entenc que ha d'ésser la mateixa, governi un o governin els altres, perquè crec que no té cap caire polític; que, en definitiva, el que ens ha de preocupar, és fer una llei que servesqui per sempre i que sigui una llei que realment, jo entenc i crec que així hauria d'haver estat, que havia d'ésser consensuada abans de dur a aquesta Cambra; no ha estat així, la tenim aquí, i aleshores nosaltres hem de fer l'examen de consciència, si feim cas als qui diuen que ha de quedar o si feim cas als qui diuen que se n'ha de tornar. Aquesta és la situació del portaveu d'aquest grup, que ve avui a explicar el que ha de decidir en aquest moment. Bé, a mi, realment, m'ha preocupat perquè de les intervencions és que no arriben a entendre-ho. Es fa una llei així per economia legislativa, i quan tenc un punt a les incompatibilitats, diu ja farem una altra llei quan sigui l'hora per les incompatibilitats. Què és que estam economitant aquí aleshores? Estam, bé, parlant d'incompatibilitats i se'ns ha dit aquí, pel Vice-president del Govern, que ja a la llei de pressuposts hi ha la dedicació exclusiva dels Consellers; bé, ja anam avançant; però jo crec que el tema és d'una importància tal que jo vull dir quina és l'opinió nostra. Aquesta llei la podria retirar el Govern, la pot no retirar, i nosaltres hem de decidir si li feim retirar o si la deixam a Comissió. Nosaltres creim per damunt de tot que aquesta llei s'ha de consensuar, tal com es diu s'ha de consensuar, però creim que la solució de consensuar, ja ho avanç, és a Comissió. I és a Comissió, amb un criteri ampli d'aquesta Comissió, amb esme-

nes d'addició, estiguin o no estiguin fetes, amb esmenes de supressió si realment hi sobra, però que al final surti una llei que serveixi als dos Grups, al qui governa i al que aspira a governar, que amb aquesta llei podran fer qualsevol dels dos el seu programa de govern perquè la llei és políticament asèptica i és una llei que només té un caire jurídic administratiu i no més. Per això crec jo que hem d'intentar que, a nivell de Comissió, arribar a un acord i jo sí vull avançar, i amb això em retiraré, no parlaré més d'aquest tema, perquè realment estic astorat, i com que estic astorat, de veure una llei que hauria d'ésser acceptada per tothom, està rebutjada pels dos grups majoritaris, jo puc dir una cosa, i vull dir-ho en aquest moment: El nostre grup farà un esforç perquè els seus vots serveixin per consensuar aquesta llei, i si aquest esforç no té efecte el nostre grup ja diu, i ho entenguin així com vulguin, que aquesta llei no sortirà; si no feis un esforç a nivell de Comissió, com que aquesta llei necessita majoria absoluta, si no fan un esforç a Comissió aquesta llei, i amb això acab, i ho dic amb la major amabilitat i voldria tenir un to encara més simpàtic que no el tenc perquè no el tenc, Srs. Diputats; aquesta llei o sur consensuada o no surt. Moltes gràcies.

5.—

PRESIDENT PARLAMENT:

Acabat el debat d'aquestes dues esmenes procedeix anar a la votació d'elles. La votació s'ha dit que es faria única per a les dues esmenes presentades. Per tant els Srs. Diputats que votin a favor de les esmenes, que s'aixequin, per favor. Poden seure, per favor. Srs. Diputats que votin en contra d'aquestes esmenes a la totalitat, que s'aixequin, per favor. 28. Abstencions. En conseqüència, queden rebutjades les dues esmenes a la totalitat i aquesta llei passarà a Comissió per 25 vots a favor de les esmenes i 28 vots que prossegueixi el tràmit. I passam al punt següent. El punt quint de l'Ordre del Dia és la Proposició de Llei formulada a aquest Parlament, per part del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, que fa referència a la normalització dels noms dels municipis de les Illes Balears. Té la paraula la Secretària Primera, per donar lectura del criteri del Govern damunt el particular.

CATALINA ENSEÑAT:

D. Jaime Llompart Salvá, Secretario del Consell de Govern de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares, certifico: que el Consell de Govern de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares, en Sesión celebrada el día 24 de enero de 1984, adoptó entre otros el siguiente acuerdo: El Consell de Govern acuerda no tomar en consideración la Proposición de Ley presentada por el PSM, referente a normalización de los nombres de los municipios de las Islas Baleares, toda vez que existe normativa legal para tramitar dicha normalización y, de hecho, ya se han resuelto varios de estos expedientes. Y para que conste y surta sus debidos efectos expido la presente con el V.º B.º del Excmo. Sr. Presidente, que firmo y sello en Palma de Mallorca a 25 de enero de 1984. El Secretario, D.

Jaime Llompart. V.º B.º del Presidente Gabriel Cañellas.

PRESIDENT PARLAMENT:

S'obre el torn a favor. Don Damià Ferrà, del Grup proponent de la Proposició de Llei. Disposa d'un temps de quinze minuts.

DAMIA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El criteri del Govern és que ja existeix una normativa; evidentment, no ens diu res de nou; però el que aquí es proposa és una altra normativa, una normativa que vagi cap a allò que l'enunciat d'aquesta Proposició de Llei diu, que és la normalització del noms dels municipis de les Illes Balears, molts dels quals, si s'han pres la molèstia de llegir l'exposició de motius ho veuran, tenen encara grafies castellanitzades aberrants, etc., etc. Com que la llei és molt breu, donarà temps a fer una breu lectura, per informació d'aquesta Cambra, dels pocs articles que la integren. L'article primer diu: «Per canviar el nom d'un municipi caldrà que ho acordi l'Ajuntament, que ho informi favorablement el Consell Insular pertinent i que ho aprovi el Govern de les Illes Balears, a proposta del Conseller de l'Interior. Article dos. El canvi de nom d'un municipi només podrà ésser informat favorablement pel Consell Insular pertinent i autoritzat pel Govern de les Illes Balears quan s'adigui amb la toponímia correcta establerta pel Govern de les Illes Balears. Article tres. L'acord de canvi de nom d'un municipi serà adoptat per la Corporació Municipal en Sessió Extraordinària convocada amb aquest fi, i caldrà, per ésser vàlid, el vot favorable de les dues terceres parts del nombre de regidors que la integrin; en tot cas, el nombre de vots no podrà ésser inferior al de la majoria absoluta del nombre legal de membres del Consistori. Article quatre. Els acords municipals sobre canvi de nom del municipi seran tramesos al Consell Insular pertinent i a la Conselleria de l'Interior del Govern de les Illes Balears, en el termini de sis dies a comptar de l'endemà de la seva adopció. Disposició Transitòria Primera. En el termini de tres mesos a comptar de la vigència d'aquesta llei, el Govern de les Illes Balears sollicitarà de la Universitat de Palma de Mallorca, com a Institució consultiva en matèria de la llengua catalana, l'elaboració d'un estudi per tal d'establir la relació de topònims dels municipis de les Illes Balears. Disposició Transitòria Segona. En el termini de sis mesos, a partir de la recepció de l'estudi elaborat per la Universitat de Palma de Mallorca, esmentat a la Disposició Transitòria Primera, el Govern de les Illes Balears, prèvia l'audiència dels Consells Insulars i els Ajuntaments, establirà la relació de topònims dels municipis de les Illes Balears». Ja em diran si no hi ha prou innovacions com per considerar que aquesta Proposició de Llei mereix molt més que un comentari una miqueta desdenyós com hem rebut a través de la comunicació de criteri del Govern sobre aquesta matèria. Amb la Proposició de Llei sobre la normalització dels noms dels municipis de les Illes Balears, Esquerra Nacionalista aconsegueix per primera vegada que una de les seves Proposicions de Llei arribi al port de

refugi d'aquesta Cambra. Resulta divertit, a nosaltres almenys, que un Govern de les Illes Balears tan condormit —ara pareix que es comença a deixondir, a l'hora d'exercir ell mateix la iniciativa legislativa— actuï amb la velocitat del llamp per bloquejar les iniciatives dels altres grups d'aquesta Cambra. Abans d'arribar a port, vull dir, abans d'arribar a aquesta Cambra, el Govern ha vetat la tramitació d'almenys dues Proposicions de Llei d'Esquerra Nacionalista, la del Consell Assessor de RTVE i la de normalització lingüística; amb excuses de pressupost, el Govern ha impedit que el Parlament tengués l'avinentsa de decidir si les prenia o no en consideració. Sembla que tot un Govern no vol acceptar el debat que, en torn a les Proposicions de Llei esmentades i altres que en vendran, li ofereix el més modest dels grups Parlamentaris d'aquesta Cambra. Sembla com si, refent una frase històrica del Sr. Churchill, mai tants temeren tant a tan pocs. La gelosia legislativa d'aquest Govern és tanta que, fins ara, a les Proposicions de Llei presentades per Esquerra Nacionalista no han tengut altra resposta que el bloqueig a la tramitació o un criteri desfavorable quant a la seva presa en consideració. En relació a la Proposició de Llei que ara ens ocupa, el quinze de febrer del 84, el Vice-president del Govern, Sr. Huguet, remetia un escrit al Parlament adjuntant-hi la certificació que fa uns moments ens han llegit, i deia, com ja heu vist: «No tomar en consideración la Proposición de Ley presentada por el PSM, referente a la normalización de los nombres de los municipios de las Islas Baleares, toda vez que existe normativa legal para tramitar dicha normalización y de hecho ya se han resuelto varios de estos expedientes». Entre altres coses convendria que començàs el Govern a normalitzar un poquet les comunicacions i les poguéssim ja llegir en la nostra llengua perfectament normalitzada, que fins ara no ho podem fer. Fent un incís marginal, Esquerra Nacionalista vol puntualitzar al Govern que ni ara ni en el futur té el Govern facultat per prendre o deixar de prendre en consideració les Proposicions de Llei, això vull que ho recordin, i recordar-li que l'article 122.2 del Reglament Provisional d'aquest Parlament li atorga únicament facultats perquè manifesti el criteri respecte de la presa en consideració; m'agradaria que en prenguessin nota per evitar exposicions errònies com hem llegit fa un moment. Vull pensar que això no és més que un lapsus motivat per un coneixement precari del Reglament i no un intent del Govern de suplantar funcions de presa o no presa en consideració que, d'acord amb l'article 122.5 del Reglament, pertanyen de forma exclusiva a aquest Parlament. Aquesta concreta Proposició de Llei presentada per Esquerra Nacionalista ha d'enfocar-se, entenem, des d'una perspectiva històrica: la lluita pel recobriment cultural i lingüístic dels pobles de les Illes Balears. I és que, Sres. i Srs. Diputats, hem de tenir ben present quin és el paper que cada un dels Grups Parlamentaris juga dins aquesta Cambra. N'hi ha que són presents aquí per assegurar que la nostra autonomia no sigui un instrument de canvi i de progrés, sinó una eina dòcil al servei de grups de pressió que han finançat les seves campanyes,

que sustenten les seves formacions polítiques i que regeixen des de l'ombra una acció de govern. Uns altres, tot i el seu progressisme, amb el qual Esquerra Nacionalista es congratula de poder coincidir moltes vegades, viuen al nostre entendre amb l'esguard massa fixat al poder de Madrid des d'on arriben de vegades consignes de què han de fer en el Parlament de les Illes Balears. Uns altres han aixecat la bandera d'un regionalisme populista que, d'aquí uns breus instants, veurem si es troba vertaderament al servei de la cultura i llengua de les Illes Balears, o si contràriament no passa d'esser una purpurina folklòrica, una pura esca electoral de «lo nostro», però que, arribat el cas ho veurem, no dubten de fer costat a un Govern que mira amb desdeny el recobriment cultural i lingüístic del nostre país. Tot i ésser breu el temps recorregut per la nostra autonomia començam a saber prou bé què podem esperar i què no podem esperar d'aquest Govern en matèria de recobriment cultural i lingüístic. Esquerra Nacionalista és la veu d'un país, ho pretén ésser, de vegades amb encert i de vegades no tant; és la veu d'un país que no ha signat en el fons del seu cor el Decret de Nova Planta, d'un país que no ha signat la rendició ni pensa fer-ho enfront del centralisme. Ara, els teòrics de la dreta local s'agraden de presentar el procés de destrucció del català a les Illes Balears, a favor de la castellanització, com una simple fatalitat històrica, que s'hauria produït de forma espontània i que hauria estat voluntàriament, sense coaccions, acceptada pels pobles de les Illes Balears. Em sembla perfectament lògic que els servidors locals del poder de Madrid elaborin fantasies teòriques d'aquesta mena, però Esquerra Nacionalista diu que les Illes Balears han sofert i sofreixen una agressió colonialista contra la seva llengua i cultura; i no estarà gens de més de fer una mica de memòria. Recordem que a principis del segle XVIII hi ha una conquesta militar a les Illes Balears, seguida d'unes disposicions del Decret de Nova Planta, tan conegut, que, amb unes certes pretensions de modernitat, desfan les nostres institucions d'autogovern i estableixen un centralisme que, dins aquest procés, s'inicia un procés coercitiu de castellanització del nostre país; i van arribant posteriorment diverses disposicions dictades pel poder central que insisteixen en aquest procés de destrucció de la nostra llengua i cultura; recordem la Reial Cèdula de 1768 que instaura l'ensenyament obligatori en llengua castellana. El segle XIX, tocat d'una admiració badoça pel centralisme francès, accentua la pressió castellanitzadora; la dicta del Govern de Balears de 1837, obliga a castigar els nostres infants que parlin en català a l'escola. La Llei d'instrucció pública imposa l'any 1857 l'ensenyament únic en llengua castellana, etc., etc., etc. I és que la destrucció del català a les Illes Balears és un procés, com he dit, llarg, constituït a terme amb mètodes expeditius pel poder de l'Estat i sostingut fermament al marge de si hem tengut monarquies o repúbliques, dictadures o democràcies. En el segle XX les agressions contra la nostra llengua s'accentuen, naturalment, en dos períodes dictatorials ben coneguts, com són el de Primo de Rivera i posteriorment el de Franco. Durant el franquisme

me, com ja sabeu, sobretot en els seus inicis, es produí l'intent més enèrgic de castellanitzar per la força les Illes Balears. Tot això, potser a algú li faci una certa gràcia, potser li paresqui una disquisició historicista; però els qui estam per la defensa d'un país sabem que això són els fets objectius que encara pesen damunt nosaltres. Ara, per primera vegada d'ençà del Decret de Nova Planta, les Illes Balears tenen l'avinentesa d'exercir l'autogovern i de recobrar un patrimoni cultural i lingüístic força malmenat per més de dos segles i mig de centralisme, però, i això convé tenir-ho present, les agressions centralistes han ferit greument la nostra llengua i cultura; d'entrada, han fet perdre als ciutadans de les Illes Balears la consciència de la pròpia identitat històrica, cultural i lingüística, i per demostrar-ho basta recordar les grotesques cartes de quatre il·luminats que recullen puntualment els nostres diaris com a suposades mostres d'un estat d'opinió popular sobre la qüestió lingüística. La castellanització ara ja no és una imposició teòrica des de Madrid, sinó un fet sociològic que guanya terreny reforçat per la immigració, el turisme, l'escola i els grans mitjans de comunicació de masses, gairebé sempre exclusivament servits en castellà. Afegim-hi una castellanització classista com a signe de distinció social dels nous rics del país, desitjosos de tancar els seus orígens humils, i completarem un quadre alarmant per a la supervivència de la nostra llengua. M'imagino, Srs. del Govern, que això són coses que a vostès, si tenen una mica de responsabilitat en matèria cultural i lingüística, els han de preocupar profundament. Esquerra Nacionalista sap que la passivitat és una forma de complicitat en la destrucció de la nostra llengua, i això els ho vull recordar puntualment al marge que algú faci un somriure molt significatiu del valor que li mereix la nostra llengua i cultura. Som un país que no té dignitat, ha perdut el sentit de la dignitat, senyors; aquí parlo d'una destrucció que és un fet objectiu i hi ha Diputats d'aquesta Cambra que somriuen; fantàstic, fantàstic. Els qui almanco ens sentim ciutadans d'aquest país tenim el dret d'estar indignats, ho han de comprendre. Per tant, la passivitat és una complicitat en un procés destructiu, per això demanem mesures diverses i ben concretes en matèria de llengua i cultura com és ara la Proposició de Llei que ens ocupa. El nom de les nostres viles i ciutats no és un element secundari, sinó un element simbòlic fonamental de la personalitat històrica de les Illes Balears. I no es tracta de descobrir que hi ha una normativa legal sobre la matèria, com ha pretès fer el Govern, sinó saber si aquesta normativa avui vigent, és una legislació activadora o no de la normalització; i nosaltres creim que si ho és ho és d'una forma totalment insuficient, i més encara creim que no ho és ni gens ni mica. La nostra Proposició de Llei respecta l'autonomia dels Ajuntaments, dona un paper als Consells Insulars i estableix la facultat de dir la darrera paraula amb un element corrector fonamental per evitar propostes aberrants; i això és, que la relació de topònims dels municipis de les Illes Balears serà establerta per la Universitat de Palma de Mallorca com a organisme consultiu en matèria de la llengua cata-

lana en compliment d'allò que estableix l'Estatut. M'alegra saber, d'una informació confidencial, que aquesta Proposició de Llei compta, em sembla, amb el suport del Grup Socialista, els ho agraeixo per endavant. I agrairia també que comptàs, ho veurem, això ja no ho sé, que el Grup Regionalista li donàs també suport i fes honor al nom que du i almenys per una vegada es desmarcàs d'aquest Govern en matèria de cultura i de llengua, no per donar-li lliçons ni per dur-lo contra les cordes, sinó perquè aquí, Srs. regionalistes, o som o no som, i si hi ha una proposta normalitzadora, absolutament positiva i respectuosa, entenem que hauríem de comptar, i ho veurem després, amb el seu suport. Si la Proposició de Llei fos millorable, i pens que ho és, sempre hi haurà temps d'incorporar-hi les esmenes pertinents dins Comissió. Sres. i Srs. Diputats, Sr. President. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Pons. Torn en contra, D. Jaume Llopart. Intervé com a Diputat o com a membre del Govern? Com a membre del Govern.

JAUME LLOPART:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Em limitaré a intervenir en contra d'aquesta Proposició de Llei i renuncï en principi a emprar qualificatius que jo crec que tal vegada podríem dir innecessaris; perquè jo tal vegada no som capaç, no puc donar el que no tenc, «nemo dare quod non habet». Gràfies castellanitzades aberrants, comentaris desdenyosos referint-se a la proposta del Govern; Govern condormit, la llista és llarga, passaré per damunt perquè consider que, pel que parlo, no solament no és necessari, sinó que tal vegada és una altra cosa. El PSM va presentar aquesta Proposició de Llei sobre noms dels municipis, normalització dels noms dels municipis, que té quatre articles i dues disposicions transitòries. El contingut d'aquesta Proposició de Llei està ja reglamentat, i crec que suficientment, a la legislació vigent, concretament en els articles 22 de la Llei de Règim Local, 34 al 40 de Població i Delimitació Territorial, a la Llei 40 del 81, i a l'article 124 del Reglament d'Organització i Funcionament de les Corporacions Locals. L'article primer està totalment inclòs en l'article 22 de la Llei de Règim Local i en el 34 de Població i Delimitació Territorial, i el 124 del Reglament d'Organització. L'article segon, que diu: «El canvi de nom d'un municipi només podrà ésser informat favorablement pel Consell Insular pertinent i autoritzat pel Govern de les Illes Balears quan s'adigui amb la toponímia correcta establerta pel Govern de les Illes Balears», això, en parlaré al final quan diguem el referent a disposicions transitòries; perquè amb la normativa que se segueix, avui això es compleix. L'article tercer està també inclòs a l'article 22 de la Llei del Règim Local i al 34 de Població, 34 al 40. Més: Això del vot favorable està contingut a l'article tercer 1-B de la Llei 40 del 81. L'article quart, el darrer article, està contingut a l'article 8.2 de la Llei 40 del 81. Més: És incomplet, aquí diu: «Seran transmesos al Consell (els acords municipals sobre canvi del nom del municipi) seran transmesos al Consell Insular pertinent i a la Conselleria d'Interior

del Govern de les Illes Balears en el termini de sis dies a comptar de l'endemà de la seva adopció». Això és afusellar l'article 8.2 de la Llei 40, però és incomplet per una raó molt senzilla, aquest article diu que s'ha de comunicar a l'Administració de l'Estat, i aquest no li posa. La Comunitat Autònoma també ho té això, amb motiu de les transferències del decret 2245 de l'any 79, però es comunica als dos, o sigui, al Govern Civil i a la Comunitat Autònoma. Per tant, crec, creu el Govern que en el cas concret de Balears, i en virtut del punt 2.3, Organització, del Real Decret 2245 que ja hem citat de transferències de l'Estat a la Comunitat Autònoma de Balears, el Consell General Interinsular ja en temps anterior va aprovar fins a deu canvis de noms de municipis, amb aquest ordre cronològic: el primer, Eivissa pel febrer del 80, Sa Pobla pel mes d'abril del mateix any, Santanyí pel mes de juny, Pollença també pel mes de juny, Porreres pel novembre, Bunyola pel maig del 81, Esporles setembre del 81, Sant Llorenç des Cardassar l'octubre del 81, Lluçmajor pel novembre del 82 i Ciutadella pel març del 82. Hi ha actualment una tramitació que és de l'Ajuntament d'Alaior que s'ha retornada precisament perquè no ve documentada així com s'exigeix. Aquests canvis són conseqüència d'expedient instruït a tots i cada un d'ells iniciat per l'Ajuntament i transmès regularment pels Consells Insulars, i a la Comunitat Autònoma, abans al Consell General Interinsular. Com a dada curiosa, i a títol d'informació, vull dir que hi ha el cas de l'expedient de Lluçmajor que, aquí hi ha avui un Diputat que sí sap cert que això és així, que es va tramitar i els documents que hi ha és l'acord d'iniciar l'expedient per part de l'Ajuntament. La intervenció de les Comissions Municipals informatives pertinents, l'informe filològic de D. Francesc de Borja Moll, un altre informe filològic del Doctor Contestí Sastre, un informe del Consell Insular de Mallorca, un altre informe de l'Institut d'Estudis Balearics i, com a darrera cosa, l'acord del Consell General Interinsular. He dit que parlàrem de les Disposicions Transitòries al final perquè aquí diu que: «En el termini de tres mesos a comptar de la vigència», etc. diu que, ha d'esser això la Universitat, correcte, correcte, l'Estatut ho diu, l'Estatut diu a la Disposició Addicional Segona que la Institució Oficial consultiva per tot quant faci a la llengua catalana serà la Universitat de Palma de Mallorca, correcte, però per admetre això no és necessari fer una llei, no crec que sigui necessari per dir o complir el que diu l'Estatut, que avui es compleix, per què? Als Estatuts de l'Institut d'Estudis Balearics formen part d'ells representants de la Universitat, més encara, hi ha col·laboradors, bastantes persones a la secció d'història, d'arqueologia, a la de filologia i literatura que col·laboren amb l'Institut d'Estudis Balearics; per tant si qualche cosa hi ha a afegir i fos suficient aquesta col·laboració no crec que hi hagi inconvenient de cap classe, ara sí, no per fer una llei, sinó exclusivament per agafar la col·laboració. Gràcies, Srs. Diputats; gràcies, Sr. President.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Jaume Llompart. Don Damià Ferrà

Pons. Disposa de cinc minuts.

DAMIA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La rèplica és obligada. Francament, el Conseller d'Interior pensava que m'aportaria algunes dades noves, però ja que a ell li agraden les cites llatines, «nihil novum sub sole», tot és vell i no hi ha absolutament res de nou. I no m'ha desvirtuat en absolut la necessitat de fer aquesta llei, extremadament breu, però que, després de la seva exposició, encara la veim més justificada. Perquè, de què es tracta? De respectar una Autonomia Municipal, ho feim; de donar un paper als Consells Insulars, amb la legislació anterior no ho acaben de tenir molt clar; de donar la darrera paraula al Govern, però sempre que aquesta conformitat que hagi de donar el Govern vagi subjecta a una condició fonamentada, i és que, d'acord amb l'Estatut, la Universitat de Palma de Mallorca, que és una Institució científica, no és una Institució política, fixi la relació dels topònims dels municipis de les Illes Balears i a mesura que els Ajuntaments vagin fent les propostes, simplement el Govern no ha de fer més que consultar aquesta relació fixada per la Universitat. Això té un sentit, fer aquesta llei, i és motivar els Ajuntaments que d'una vegada normalitzin el seu nom; i em sap molt greu haver-ho de dir, però hem observat que als llocs allà on aquestes normalitzacions solen tenir més problemes o senzillament no van, és als llocs allà on hi ha representació majoritària dels partits polítics que donen suport a aquest Govern. I per això entenem no saltres que, com deia abans, aquí o som o no som, o estam per fer una feina o no hi estam, i tota la resta són simples excuses, simples pretextos perquè les coses segesquin com abans. Hi ha grups polítics que els va molt bé aquesta castellanització, que no els crea cap problema, que somriuen quan diuen: No, és que la nostra llengua i la nostra cultura estan en perill. Fabulós; no, senyors, parlin clar, no s'amaguin en pretextos legalistes perquè el que hi ha és una visió política del fet cultural i lingüístic. Aquest Govern no pot impulsar una política de normalització perquè aquesta política ni li va ni li ve, ni forma part dels seus programes, i rebutja aquesta llei, a part de perquè l'hagi presentada Esquerra Nacionalista, que sabem que això no li va bé, sinó perquè no s'adiu amb la seva nulla voluntat de fer camí cap a construir un país culturalment i lingüísticament normalitzat. Per exemple, el cas de la normalització d'Alaior, què és que volen que els expliquin sobre la normalització del nom d'Alaior de Menorca? Què els han d'explicar? És una simple qüestió ortogràfica! Si tenguessin la qüestió resolta amb la relació de topònims fixats per la Universitat de Palma de Mallorca ja haurien acabat les feines; o el que es proposa és adient o no ho és, però, francament, crec que «quod natura non dat salamanca non prestat» i aquest Govern, naturalment, ha de seguir amb la seva inoperància cultural absoluta i ens ha de venir amb excuses a fi que el nostre país segesqui així com estam ara, és a dir, fent camí cap a la destrucció de la nostra llengua i cultura, perquè vostès, jo crec, que el dia que aquesta qüestió s'hagi resolta, perquè

anam camí d'una destrucció completa, el dia que no es parli aquí més que castellà, vostès ja no tendran cap problema de consciència i dormiran tranquils. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Damià Ferrà Pons. Don Jaume Llompart té la paraula.

JAUME LLOMPART:

Moltes gràcies, Sr. President, per aquesta contrareplica. «Nihil novum sub sole», conforme; «quod natura non dat, salamantica non prestat», i jo hi afegiré una altra cosa «quid fecit, populus meus, quid fecit divi»; i seguim: el Sr. Damià Pons Pons, o Damià Ferrà Pons, diu que no he desvirtuat res del que ha dit; no ho sé, ell ho sabrà. Respecte a l'autonomia municipal, naturalment, el qui ho demana és l'Ajuntament, això és un respecte a l'autonomia, no li ho imposarem; més encara, hi ha coses que podríem imposar als Ajuntaments i no ens hem atrevit ni a parlar-ne, si qualcú vol saber que és, ja li ho explicaré. No l'ha convençut la darrera paraula del Govern, bé; el de la Universitat de Palma, conforme, ho diu l'Estatut, no ho hem de discutir, seria infantil discutir una norma estatutària, no ens atrevirem mai; personalment no ho faré, estic segur que el Govern tampoc no ho farà, i estic segur que la minoria popular tampoc no ho farà mai, ho complirem, mentre sigui possible ho complirem. La motivació dels Ajuntaments que segons quins Ajuntaments que tenen majoria del Partit que dona suport al Govern, no crec que hi hagi res d'això, a més hi ha un altre sistema: Tots els partits, si no a tots els Ajuntaments, o directament o indirectament sí pot influir, presentin mocions. Per què no presenten mocions, per què no es mira de normalitzar tots els noms de les poblacions? No solament els municipis, sinó també d'aquests llogarets que també seria necessari; la llista és molt llarga, la llista és molt llarga, hi ha un caramull de noms que encara no estan normalitzats, i qualcun no importarà normalitzar-lo perquè sí que hi està normalitzat. Però aquesta gestió, en lloc de donar la culpa als altres, fem feina dins el nostre redol; si el PSM vol normalitzar per ell mateix tots els noms dels Ajuntaments té la porta oberta, el camí és lliure; una moció, fins i tot sense necessitat de tenir-hi un regidor, i que comencin l'expedient: es tramitarà. Jo li advertesc al representant del PSM que, per part meua, mentre jo estigui dins la Conselleria agafaré amb molt d'esment, amb molt d'interès, amb molta voluntat, tots aquests expedients que volen normalitzar els noms de les Illes Balears, dels pobles, dels llogarets de les Illes Balears. Moltes gràcies, Sr. President.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Jaume Llompart. Si no hi ha cap grup que vulgui fer ús del seu torn en contra, per fixar posicions, idò, Da. Maria Antònia Munar té la paraula. Disposa d'un temps de deu minuts.

MARIA ANTONIA MUNAR:

Gràcies, Sr. President; Sr. President, Srs. i Sres. Diputats, després de tan llargues i brillants i llatines

intervencions, realment la meua serà breu i curta, i segurament menys brillant. El nostre Grup, quant a la Proposició de Llei sobre la normalització dels noms de municipis de les Illes Balears, creiem en principi i quan varem llegir aquesta Proposta de Llei que tenia una exposició de motius i uns antecedents poc clars; això aquí, en aquest moment, ja no és així perquè ha estat més que llargament explicada pel representant d'Esquerra Nacionalista. I nosaltres el que creiem també sobre aquesta Proposició de Llei és que tenia una possibilitat d'interpretació pels membres d'aquesta Cambra que després es podia clarificar, però no a nivell de carrer, que això és impossible clarificar-ho persona per persona, una possible interpretació que s'intentava forçar els municipis a que canviassin els noms, donat que en aquest moment hi ha possibilitats que això es faci sense que hi hagués una proposta de llei. Nosaltres creiem precisament que normalitzar és tot el contrari d'imposar, és a dir, creim que normalitzar és fer normal i decidir els municipis per pròpia voluntat i convençuts, els que vulguin, el canvi dels noms. Aquesta Llei sembla que el que vulgui era forçar, precipitar, imposar als municipis aquests canvis. Nosaltres opinam també que, en fi, no és una qüestió d'imposar i que és una mica trist el fet que, pel grup d'Esquerra Nacionalista, es presentin, en fi, com a únics salvadors del país, com que els altres són contraris a tot el que ells proposen; però és que, desgraciadament, el que passa és que, quan ells proposen alguna cosa, ho fan amb una agressivitat tal, tan mancats de tacte que el que passa és que la gent es posa en contra al mateix moment; i el català, si hi ha enemics del català estic segura que una contribució és degut a ells; els que imposen a la gent, radicalitzen; abans que surtin els grups a defensar ells ja els han estimulat a què es posin i predisposin en contra. Siguin vostès més passius, tenguin més tacte, i no creguin que són els únics que estimen la nostra llengua i les nostres coses, perquè els altres també les estimam. Creim que si vostès, amb aquesta Proposició de Llei, el que volien era fer possible un canvi, això és possible ja. Si volien amillarar, tenien possibilitats d'amillarar-ho, però era innecessària una Proposició de Llei i sobretot era innecessària aquesta intervenció tan dura que han tingut. Per una altra part el fet que hi hagi una duplictat legislativa creim que no és massa bo, creim que amb la Llei de Règim Local, la nostra llei del Parlament no té perquè ésser quan tenim una solució, i es demostra que tenim la solució perquè hi ha hagut molts de municipis que han canviat ja els seus noms. Per tant, tenim una solució i era innecessària una Proposició de Llei, i sobretot era innecessària la manera en què aquesta s'ha proposat perquè ja dic, normalment tenen l'habilitat de predisposar a tothom en contra de tot el que vostès fan. Simplement, com a fixació de postura, dir que nosaltres no donarem suport, sinó que rebutjarem aquesta proposta de llei.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Da. Maria Antònia Munar. Don Enric Ribas. Disposa d'un temps de deu minuts.

ENRIC RIBAS:

Moltes gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En primer lloc nosaltres voldríem deixar constància que llamentam que la comunicació del Govern entorn a aquest tema sigui purament una comunicació que desqualifica la Proposició de Llei, però que no hi hagi un element constructiu que pensam que hi podria esser. I per una altra banda, l'absència en aquesta Cambra del Conseller de Cultura, que creim que hauria d'esser un dels primers interessats en problemàtiques d'aquest tipus. Però ja entrant en el tema que ens ocupa; al Grup Parlamentari Socialista hi ha una cosa que sí que ens agrada, que ens agrada molt de la Proposició de Llei, que és precisament el que s'ha dit de l'exposició de motius. L'exposició de motius està impregnada de, com ha dit En Damià Pons, perspectiva històrica, és a dir, d'un interès de recobriment cultural i lingüístic dels nostres pobles insulars, i això és una cosa a la qual nosaltres pensam donar suport amb tot interès. No podria esser que el Grup Parlamentari Socialista s'oposàs a una Proposició de Llei que està, com dic, impregnada en la seva exposició de motius d'un interès per recobrar la toponímia municipal, protegint les modalitats insulars del català; d'interès per restaurar la denominació oficial amb la llengua pròpia de les terres insulars, de consagrar la Universitat de Palma com a òrgan consultiu, de respectar al mateix temps l'autonomia municipal i, en definitiva, de regular les competències de la Comunitat Autònoma i dels Consells Insulars en matèria de denominació dels municipis. Però dit això, que em pareix positiu, també hem de dir que hi ha coses que no ens ho pareixen tant. I he de dir que en el tema de l'articulat, entrant dins l'articulat concret, ja deixant de banda l'exposició de motius que ens pareix molt bé, quan entrem a l'articulat concret constatarem el mateix que s'ha dit abans; que, efectivament a l'articulat hi ha poques innovacions, és a dir, realment tot el que es diu a l'articulat o quasi tot són coses que ja estan reglamentades i que ja permeten actualment als municipis, si així ho volen, canviar la seva denominació oficial. Hi ha una innovació que és important, que és, com he dit abans, la de consagrar la Universitat de Palma com a òrgan consultiu, però tampoc no queda molt clar a l'articulat si la Universitat de Palma, si els informes que pugui fer la Universitat de Palma, seran vinculants o no ho seran; és a dir, podria donar-se el cas que la Universitat de Palma fes un informe i que el Govern, per les raons que fos, no li paregués aquest informe digne d'esser tengut en compte; no s'ha donat el cas però podria donar-se i, naturalment, les lleis estan per preveure qualsevol possibilitat que es pugui donar. Com dic, l'articulat, com s'ha dit abans també, és pràcticament repetitiu. Tampoc no hi ha, trobam que no està reglamentat dins aquest articulat, de quina forma s'incorporaria la llengua catalana, d'una manera nova, perquè naturalment, actualment ja es pot fer, però de quina forma es podria agilitzar la incorporació de la llengua catalana en aquest procés de canvi de la denominació dels municipis; i pensam que hi ha una cosa molt important i que s'hauria d'introduir i que es po-

dria introduir, estam segurs que el Grup d'Esquerra Nacionalista no s'hi oposaria, dins la Comissió, si és que això arribàs a passar a Comissió, que és la distinció conceptual entre el que suposa un canvi, un autèntic canvi de la denominació del municipi i el que simplement és una traducció de la denominació d'un municipi; i vaig a posar un exemple molt concret: a Eivissa tenim un exemple, el cas Sant Antoni, que el nom actual, el nom oficial és San Antonio Abad; a Catalunya concretament i a altres Comunitats Autònomes han tret lleis que recullen aquest articulat o paregut, que recull aquesta proposició de llei del PSM, però amb altres disposicions addicionals i transitòries que permeten traduir sense que es consideri la traducció com un autèntic canvi, que realment no ho és. Això ho trobam a faltar, en el cas concret que he posat de San Antonio Abad; si s'introduís un article d'aquest tipus, una disposició addicional o transitòria dins aquesta Proposició de Llei permetria que, immediatament, San Antonio Abad, passàs a esser Sant Antoni Abad, i que després, si la Corporació volia realment canviar el nom i que es digués d'una altra manera, com és el cas de Sant Antoni de Portmany, que pareix esser que és el nom que més adeptes té dins de la gent interessada en matèria lingüística, que després si que se seguís aquest procediment que marcaria la llei. En definitiva, pensam que la llei s'hauria de millorar molt perquè actualment, tal com està, aporta poca cosa nova; que el fet que hi hagi una Proposició de Llei avui aquí ens permet agilitzar que hi hagi una llei aprovada prompte si és que la Cambra té interès, i per això, en definitiva, el Grup Parlamentari Socialista votarà a favor de la presa en consideració de la Llei, al marge, com dic, que l'articulat concretament no ens agradi massa.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Enric Ribas. Don Cosme Vidal té la paraula, disposa d'un temps de deu minuts.

COSME VIDAL:

Gràcies, Sr. President; molt breument des d'aquí mateix per dues coses, en primer lloc per justificar d'alguna manera l'absència del Conseller de Cultura, que crec que és molt menys greu, si se'm permet, com que es coneix i aquí s'ha fet referència a aquesta absència, és a dir una conferència precisament sobre normalització lingüística. Dit això, fixar simplement la posició del nostre grup que, òbviament, donarà suport a la postura del portaveu del Govern per rebutjar aquesta Proposició de Llei. I si se'm permet, no vull renunciar al torn d'ironies i llatinades que s'han dit aquí, perquè crec que, a pesar que cada u baixa l'escala així com vol o com pot, jo no vull dar lliçons a ningú, cada u té la seva tècnica, tàctica i estratègia; però ja que el Sr. Damià Ferrà Pons ha posat l'exemple i s'ha congratulat d'haver arribat a port i ha dit en aquest port de refugi que és el Parlament, fent el mateix símil, si alguna volta va amb una barca i arriba a un port de refugi i li han d'amarrar els caps i hi ha tres senyors damunt del moll, i a un li diu: «Agafa el cap, imbècil; tu, poca vergonya, agafa això», a la millor algú no ho entendrà i l'agafarà, però generalment no li amarraran

la barca. I per terminar amb els llainòrums, bé, jo no som molt cult i només puc aportar llatí de cuina, no sé, no sé, si té aplicació aquí, però m'ha vingut a la memòria, no sé perquè, aquell que diu: «qui cum pueris pernoctat...».

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Cosme Vidal. Concloes aquestes intervencions passarem a la votació. Els Srs. Diputats, passem a la votació. Pren aquesta Cambra en consideració la Proposició de Llei que s'acaba de debatre? Els Srs. Diputats que considerin que s'ha de prendre en consideració, que s'aixequin. Poden seure, per favor. Els Srs. Diputats que considerin que no s'ha de prendre en consideració aquesta Proposició de Llei, que s'aixequin, per favor. Poden seure. Com a conseqüència de la votació efectuada el resultat ha estat 28 vots en contra, i 25 a favor; queda rebutjada la Proposició de Llei debatuda. Dada l'hora que és consideram que hem de suspendre aquest Ple el qual recomençarà demà matí a les deu del dematí. Moltes gràcies i fins demà dematí.

6.— 1).

PRESIDENT PARLAMENT:

Atenció, Srs. Diputats, anam a començar la Sessió. Recomença la Sessió per tractar el punt 6, examinar, debatre i votar les Proposicions No de Llei incloses a l'Ordre del Dia i que tenien el número de Registre General d'Entrada 550, 587, 617, 621, 666 de l'any 83, i la 93 de l'any 84. Primera Proposició No de Llei subscrita pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, i no s'ha presentat cap esmena sis hores abans de començar la Sessió. Té la paraula, en nom del Grup proponent de la Proposició No de Llei, el Diputat Joan López Casasnovas. Disposa d'un temps de deu minuts.

JOAN LÓPEZ CASASNOVAS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Si haguéssim de reprendre el fil de la Sessió d'ahir vespre, sense cap dubte seria obligat en tractar aquesta Proposta No de Llei començar amb uns versos de Virgili «Titire tupa tu lae recubam sub termine fagi silvestres tenui musa meditaris avuena». Però no continuarem malemprant el llatí perquè ens sembla, en definitiva, que mereix un respecte més gran, les cites de la llengua de Virgili. Però sí tenim ben clar que la música no és només aquella producció bucòlica sota les ombres dels fajos amples on títere manipulava la seva flauta. Srs. Diputats, Sres. Diputats per promocionar la música, que és una cosa importantíssima, cal posar els mitjans necessaris, cal tenir les coses ben aclarides perquè la demanda musical que hi ha dins les Illes Balears, i ens hem de donar per satisfets que hi sigui, trobi l'eco, trobi la resposta deguda per part de les Institucions, del Govern Autònom en aquest cas, perquè les generacions joves, superant tot allò que es diu sobre que la joventut no viu més que en present, que no té projectes de futur, superant, dic, aquesta opinió, certament bastant falsa, han de trobar resposta adequada. Va dir un alcalde del meu poble, fa uns anys, que si hi hagués més músics segurament hi hauria manco soldats, i pot esser tenia

molta raó, sense que açò vulgui dir que entre els soldats no hi pugui haver bons músics. Però és clar que un dels principals objectius d'una política autonòmica hauria d'esser aconseguir una política cultural amb uns projectes de futur; i els projectes de futur, en temes de política cultural, passen necessàriament per la creació d'infraestructura; passen per donar resposta a les necessitats dels ciutadans, donar la nostra societat d'estructures sòlides que encarin el futur. Si el Govern no és capaç de fer açò està fracassant en tota la línia; si és capaç de fer açò ens felicitem tots dins aquest a Cambra. Sigui dit tot açò sense la més mínima agressivitat, sigui dit tot açò sense cap tipus de passivitat, sinó amb la intenció de posar el dit damunt la nafra per intentar manifestar els problemes i trobar-ne solucions. L'octubre de l'any 1983 de l'any passat, presentava el Grup Esquerra Nacionalista en aquesta Cambra una interpellació a la qual, entre altres coses, passàvem repàs a la política cultural i educativa, i detectàvem uns greus déficits a l'actuació del Conservatori de Música, i sobretot a les Illes Menors, on aquest Conservatori, des de l'any 1980, hi té delegacions. Dia 1 de novembre de l'any 1983 tenia entrada en aquesta Cambra aquesta Proposta No de Llei que avui, avui duim a debat. Han passat mesos, han passat moltes setmanes i el Govern ha tingut ocasió de demostrar com podia ja començar a enfocar correctament el problema. Per allò que atany l'Illa de Menorca, és evident que la nostra intenció no era ni és, com s'ha fet córrer per alguns indrets de Mallorca, arribar a fer un Conservatori a cada illa; som conscients que aquesta necessitat es pot solucionar des d'un conservatori balear, però que aquest conservatori ha de funcionar correctament, ha de funcionar degudament. A Menorca tenim un nombre d'alumnes que gira entorn als 445; per a aquests 445 alumnes tenim en aquests moments tres professors auxiliars, tres professors titulars; sis professors que, si els comptes no em fallen, han d'atendre entorn als 62, 63 alumnes; és una situació que pedagògicament diu molt poc cap a un ensenyament qualitatiu de la música. Endemés, la situació de la Delegació del Conservatori de forma particular es troba que han hagut enguany de suprimir el preliminar de solfeig posat que el nombre d'alumnes era tan alt que no tenien professorat suficient per donar aquestes classes. Segons un informe que, segurament, la Conselleria de Cultura del Govern Autònom també deu tenir, caldrien un mínim de dotze professors titulars per poder satisfer en aquests moments la demanda educativa en matèria musical a què el Conservatori, a la Delegació de Menorca, podria donar resposta. Però cal també suprimir categories absurdes; hi ha una dita popular, i és que músic pagat fa bon so, i els músics a les delegacions del Conservatori es veuen injustament discriminats en dues categories que, tot i fent la mateixa feina, tot i tenint la mateixa titulació, es troben amb sous diferents; és una situació absurda que ha de trobar una correcció immediata. En preveure una ampliació d'àmbit, d'ensenyança i alumnat tan notables com els que es detecten, no només a Menorca, sinó també a Mallorca i també a Eivissa, la Delegació menorquina considera que es fa precisa una

participació més activa a la gestió organitzadora del Centre, i demana esser escoltada a l'hora de confeccionar programes, decidir normes de matrícules, taxes, exàmens, poder esser cridat a assitir als claustres com a ensenyants amb igualtat de condicions, de drets i de deures que tenen els ensenyants del Conservatori a l'illa de Mallorca. Simplificació de tràmits entre les dues illes, perquè és fonamental que la burocràcia no es mengi la capacitat de gestió dels centres, de manera que es poguessin complir uns mateixos terminis de matrícula i altres qüestions legals; disposar d'impresos i documentacions oficials pertinents, cèdules d'examen i altres coses que, en definitiva, farien que la presència del Conservatori de Música a les Illes Menors fos una presència més satisfactòria. Vull dir que si l'any passat, l'any 1982 millor dit, per manca d'informació i no per altra cosa, es var perdre unes beques que estaven inicialment previstes pels alumnes menorquins, desconec en aquests moments què va succeir a Eivissa en aquesta matèria, crec que aquesta és una situació que amb un Govern Autònom no s'ha de repetir mai més, no ha de tornar succeir. Seria falsejar la realitat dir que el Govern Autònom no ha fer res en aquestes qüestions; ha fet, ha començat a fer alguna cosa. En aquests moments podem dir que 80 cadires i dues taules, un tocadiscs i una col·lecció de discs per valor de 33.000 Ptes. han estat depositats al Conservatori de Menorca; és una passa necessària, sense cap dubte, si feien falta cadires, si els alumnes no tenien ni on seure, és imprescindible que el Govern Autònom hagi actuat en aquesta qüestió; però açò, Srs. del Govern, encara no basta. Encara no basta, i la prova està en el fet de provisionalitat absoluta en què es troben els locals de l'illa d'Eivissa i l'illa de Menorca. Podríem dir que encara funciona una delegació a Menorca gairebé per caritat diocesana, gairebé perquè el Bisbat accedeix a què es perllongui durant un any o un poc més la ubicació a un local de l'Església, açò no és una situació satisfactòria ni desitjable. En definitiva, Srs. Diputats, no em vull estendre més en una qüestió que em sembla que està en l'ànim de tots que ha de trobar resposta; em sembla que no hem de tenir cap empatx, no hem de tenir cap problema per aprovar una Proposta No de Llei que simplement, senzillament, demana que el Govern de les Illes procedesqui a democratitzar els Estatuts del Conservatori de Música, Dansa i Art Dramàtic; democratitzar en el sentit d'integrar els professors menorquins i civissencs al claustre de professors, contemplar una representació directa al patronat rector del Conservatori per part del professorat de Menorca i d'Eivissa, que no hi són en aquests moments, que pot esser el Govern tenguí la intenció de procedir a la reforma de reglament, tal com va es dir ja en aquest edifici quan discutíem les Comissions Mixtes; està molt bé que hi hagi aquesta voluntat i per tant si hi és no tendran cap inconvenient de reconèixer-ho explícitament i aprovar aquest punt d'aquesta Proposta No de Llei. Que el Govern de les Illes Balears, en definitiva, compleixi la seva comesa i doti de locals dignes i suficients, que oferesquin l'estabilitat necessària perquè s'ubiquin els centres docents o delegacions del Con-

servatori de Música, Dansa i Art Dramàtic de les Illes Balears a les de Menorca i a Eivissa, per tal que el curs que ve, el curs que ha de començar l'octubre del 84, comenci a funcionar amb molt millor qualitat i amb molt millors serveis. Jo voldria acabar aquesta intervenció referint-me per exemple al tema que la joventut que s'atraca a l'ensenyament de la música és una gran esperança pel futur, és una esperança que ha de trobar respostes immediates i efectives per part d'un Govern Autònom, i no parlem de seguretat ciutadana o d'inseguretat ciutadana si el Govern no pot posar els camins necessaris, els solcs suficients perquè no hi hagi una joventut que es revolti contra una societat perquè aquesta societat no l'admet, no l'accepta. Que menys es pot esperar d'un Govern conservador, i el que tenim realment ho és, sinó que almanco posi els fonaments necessaris per conservar un conservatori? Però nosaltres, el Grup d'Esquerra Nacionalista, des de perspectives de progrés, volem que el Conservatori conservi no només els valors musicals, sinó que es renovi, que canviï, que es democratitzi, que canviï qualitativament l'ensenyament musical; no només l'ensenyament musical, vull assenyalar que ni la Dansa ni l'Art Dramàtic no tenen presència dins les Illes Menors, i el Conservatori no és només de música. I que millori també qualitativament, que permeti l'admissió de més alumnes, que administrin aquí, Srs. Diputats, aquest Govern, un raig de milions de pessetes amb el Conservatori de Música és un repte que l'obliga a actuar millor, més correctament.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Joan López. Volen intervenir els altres grups? Grup Regionalista. D. Tòfol Triay, té vostè deu minuts.

CRISTOFOL TRIAY:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, molt breument el Grup Regionalista voldria fixar les seves postures en relació a aquesta Proposta No de Llei. En primer lloc dir que, bàsicament, estam d'acord amb el contingut, amb l'exposició de motius d'aquesta Proposta i també, perquè no dir-ho, amb els punts que en ella s'inclouen. Nosaltres creim que, evidentment, el Conservatori de Música, Dansa i Art Dramàtic necessita d'una renovació, reestructuració dels seus Estatuts i d'una integració millor i directa del professorat de cadascuna de les Illes Petites i que, per tant, es fa necessari, més o menys, el que en aquesta Proposta No de Llei es presenta. En canvi, sí que voldríem dir i denunciar aquí, com altres vegades hem fet al Consell Insular de Menorca, que això és una prova evident més d'una falta de coordinació que està existint entre, i rall de Menorca, entre el Consell Insular de Menorca i el Govern d'aquesta Comunitat. Jo crec, i em cenyiré en aquests moments a la temàtica de cultura perquè ve al cas, però que, evidentment, es dona també en altres àrees, que, desgraciadament, i el poble de Menorca de cada vegada ho veu més i no ho entén, s'estan veient coses, jo diria que gelosies entre membres de la Comunitat i el Consell Insular de Menorca, dels dos Governos integrants d'aquest dos collectius.

Per tant, i cenyint-me a aquesta Proposta No de Llei diré que sí, totalment d'acord vist des de la nostra perspectiva el que aquí es demana, però que creim que són temes i coses no necessàries perquè siguin presentades com un projecte no de llei, sinó que són temàtiques que, en prova de bona voluntat per part de les dues parts, són temàtiques que es poden aclarir sense necessitat de tenir una aprovació en aquesta Cambra. Nosaltres, per tant, la postura de vot del nostre grup serà, sempre i quan se'ns presenti des del Grup Popular o del membre de Govern que ho presenti, la de no aprovació d'aquesta Proposta No de Llei perquè en base, i tenint en compte que sí que estam d'acord amb tot el que aquí es presenta, creim que hi ha una altra via més directa i concreta per aconseguir-ho que és la de l'entendiment clar i directe entre el Consell Insular de Menorca i d'Eivissa i el Govern. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Triay. Don Joan Nadal, per part del Grup Socialista. Disposa de deu minuts.

JOAN NADAL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Grup Socialista vol donar suport a la Proposició No de Llei presentada pel Grup d'Esquerra Nacionalista. I li vol donar suport totalment, no només amb l'exposició de motius, sinó en tots els apartats, amb l'articulat de la Proposició No de Llei. I li vol donar suport per motius molt diversos. En primer lloc perquè, si bé nosaltres reconeixem que, avui dia, la confecció dels Pressuposts del Conservatori de Música, Dansa i Art Dramàtic no correspon al Govern de la Comunitat, sinó correspon als Consells Insulars, l'administració i direcció d'aquest Conservatori correspon únicament i exclusivament al Govern de la Comunitat. I és el Govern de la Comunitat el qui ha de decidir com es manegen aquests pressuposts. És el Govern de la Comunitat el qui ha de distribuir aquests diners i és el Govern de la Comunitat el qui ha d'organitzar i dirigir el Conservatori. I és el Govern de la Comunitat el qui d'aquí quatre anys, d'acord amb el conveni de la comissió Mixta, es farà càrrec únicament i exclusivament del Conservatori; o sigui, el Conservatori està en mans únicament i exclusivament del Govern de la Comunitat. I això ens du a la sorpresa de les paraules del Grup Regionalista, que aquí hi ha una descoordinació amb el Consell Insular de Menorca i el Govern de la Comunitat, que hi ha unes gelosies; són coses que no entenem, el Consell Insular de Menorca l'únic que fa és pagar el deu i mig per cent que li correspon del pressupost del Conservatori, com supòs que fa també el Consell Insular d'Eivissa i supòs que també hi deu haver aquesta descoordinació amb el Consell Insular d'Eivissa perquè els locals del Conservatori d'Eivissa estan en igual condicions o pitjors que el local del Conservatori de Menorca. I bé si els Consellers d'Eivissa, el Consell Insular d'Eivissa no diu res, això no és signe de descoordinació i ens sorprèn molt que el Grup Regionalista digui que votarà en contra d'aquesta Proposició No de Llei, segons el que digui el Grup al poder; bé, Srs., d'acord, ja sabem quina

és la seva postura, ja sabem, ja ha dit moltes vegades el representant del seu grup que no volen dur el Govern contra les cordes; aprovar aquesta Proposició No de Llei jo estic convençut que el Govern no ho qualificaria com a dur-lo contra les cordes. Aquesta Proposició No de Llei és una proposició raonable, és una Proposició No de Llei lògica, és una Proposició No de Llei que va dins els acords de la Comissió Mixta; a la Comissió Mixta, el Govern, dins la Comissió Mixta, es va comprometre a fer uns nous Estatuts, a integrar el professorat d'Eivissa i Menorca a aquests nous estatuts. Bé, nosaltres només demanam això, el Grup d'Esquerra Nacionalista que ha presentat aquesta Proposició No de Llei només demana això, demana que es compleixin els pactes de la Comissió Mixta; i bé perquè ha de tenir el Govern tanta por a acceptar una Proposició No de Llei, tanta por a acceptar una cosa que no vengui del seu propi grup? Senyors del Govern, aquest no és el camí; no presentam, no donam suport a cap Proposició No de Llei que sigui una Proposició No de Llei partidista; és una Proposició No de Llei que va en benefici de les tres illes, que va en benefici del Conservatori, que va en benefici que es racionalitzi, que es dugui una bona administració i una bona gestió d'aquests conservatoris. Per tant nosaltres donarem suport totalment a aquesta Proposició No de Llei i esperam que el Grup Regionalista tenguí un poquet més de criteri amb els seus temes i no estigui només al que digui el Govern.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Nadal. Don Enric Fajarnés pel Grup Popular, intervè vostè com a Diputat.

ENRIC FAJARNÉS:

Sres. i Srs. Diputats. Al Grup Popular li consta que totes les mesures que demana en aquesta Proposició No de Llei el Grup Esquerra Nacionalista, ja s'ha pres o s'estan prenent les mesures adequades. Anem a veure, idò, quines són aquestes mesures i repassem punt per punt, i valgui la redundància, els punts de la Proposta No de Llei. Al primer punt el Grup Esquerra Nacionalista ens diu, demana al Govern de la Comunitat Autònoma que faci una reforma dels Estatuts del Conservatori. Bé, la Conselleria d'Educació i Cultura ha elaborat un esborrany de nou reglament de règim interior del Conservatori que, en aquests moments, es troba en fase d'estudi i informació pel claustre de professors del Centre. Està clar que, una vegada complet aquest tràmit, l'esborrany del reglament passarà pel Consell Rector del Conservatori, el qual formularà les observacions que siguin pertinents i les remetrà a la Conselleria, i aquesta, una vegada estudiats, les elevarà al Govern perquè les aprovi. Però és que a més en aquest primer punt de la Proposta No de Llei del Grup Esquerra Nacionalista, ens diu a l'apartat a) que s'integrin els professors menorquins i eivissencs al claustre de professors del Conservatori. Bé, li he de dir al representant del Grup d'Esquerra Nacionalista que el nou projecte, al nou projecte de reglament es preveu l'existència, ja, d'un claustre general de professors en el quals estaran inclosos tots,

tots els professors en el claustre. Per altra banda li he de dir que també en aquest nou reglament es preveu l'existència de juntes de professors constituïdes pel professorat de cada delegació, Mallorca, Menorca i Eivissa, de forma que es faciliti la participació del professorat a les decisions del Conservatori. Veim també en aquesta Proposició No de Llei que a l'apartat b) del punt primer ens diu que es contempli una representació del professorat de Menorca i una d'Eivissa en el patronat rector del Conservatori. També li he de dir que en el nou reglament la presència, haurà una presència de dos professors de Mallorca, un de Menorca i un d'Eivissa al Consell rector. Si passam ja al segon punt, on Esquerra Nacionalista demana al Govern de la Comunitat Autònoma que doti de locals dignes i suficients, el Diputat López sap perfectament que, en el que respecta al local del Conservatori de Menorca, les dificultats en un principi no són tals, pareix ésser que el problema del local a curt termini està per ara resolt. I pel que respecta a Eivissa s'està pendent que el Consell Insular d'Eivissa construeixi una Casa de Cultura, la qual serà la seu definitiva del Conservatori d'Eivissa i Formentera. En qualsevol cas estam segurs que la Conselleria d'Educació i Cultura segueix amb molt d'interès el tema per tal de garantir que no es produeixin dificultats de cara al proper curs. I per acabar i acabant també amb el tercer punt de la Proposició No de Llei que presenta Esquerra Nacionalista, pel que fa a l'agilitat dels tràmits administratius s'han arbitrat els camins necessaris per tal d'assegurar-la, i puc citar, com a exemple, reunions de directors, reestructuració de l'administració, etc. Senyor López, pot estar ben segur que el Govern conservador conservarà el Conservatori de Mallorca, Menorca i Eivissa. Per tot el que acab de dir, i com es veu amb tota claredat que les mesures que demana aquesta Proposició No de Llei s'han pres ja, el Grup Popular votarà en contra d'aquesta Proposició No de Llei. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Sí, pot intervenir per contradiccions, cinc minuts.

LÓPEZ CASASNOVAS:

Sres. i Srs. Diputats. Per contradiccions evidentment intervendré perquè em semblen greus contradiccions açò que acabam de sentir aquí dins. Es diu que tots i cada un dels apartats que té la Proposta No de Llei estan assumides pel Govern; en conseqüència, no entenc com és que, si estan assumides pel Govern, el Govern votarà en contra d'aquesta Proposta No de Llei; he de pensar que només és així perquè la presenta Esquerra Nacionalista. Però ens donam per satisfets si realment l'assumpció de la Proposta No de Llei du a solucions efectives reals a la problemàtica del Conservatori i concretament de les delegacions insulars. Dic açò, perquè crec que se'ns aprova implícitament la proposta No de Llei, allà on vull incidir fonamentalment és en la posició que estam observant que adopta el Grup Regionalista, quan es tracta d'enfocar propostes que vénen des de punts de vista, des de perspectives diferents a les del Govern o de la ma-

joria d'aquesta Cambra. Em sembla realment una contradicció que es digui que es fa necessari adoptar mesures per solucionar aquesta problemàtica i que a continuació es digui que no s'aprovaran. Em sembla greu que es digui dins aquesta Cambra que falta coordinació entre el Consell de Menorca i el Govern de la Comunitat Autònoma, em sembla greu perquè la proposta de solució d'aquesta manca de coordinació, si és que n'hi ha, és una proposta que sobrepassa l'àmbit de sobirania màxima de la Comunitat Autònoma que és aquesta Cambra parlamentària. Srs. Diputats, què és el Parlament llavors? Què és el Parlament si la política s'ha de fer pels passadissos del Parlament o telefonant només i posant-nos d'acord en determinades hores de dinar, per solucionar els problemes, que també hi han d'ésser? Però no hi ha gelosies. Senyor Triay, quines gelosies? Aquí hi ha senyors del Govern que han estat a Menorca, que han parlat directament amb el Consell Insular de Menorca i gràcies a aquestes converses hem començat a posar remei a determinats problemes; no entenc perquè han de votar en contra, no entenc per què. Demanam coses justes, demanam que es compleixi els pactes que han tingut lloc dins la Comissió Mixta, no entenem —quina contradicció més gran— el fet que no vulguin assumir davant aquesta Cambra allò que s'ha aprovat dins una cambreta més petita. En definitiva, Srs. Diputats, jo voldria que el títol de l'obra de n'Alexandre Ballester no fos, desgraciadament, vigent encara; voldria que dins les nostres illes encara no fos possible que fa massa temps que estam sense piano.

2.—

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Joan López. Passam seguidament a la votació d'aquesta Proposició No de Llei; per tant, els Srs. Diputats que votin a favor que es posin drets, per favor. Els Srs. Diputats que votin en contra que es posin drets, per favor. Els Srs. Diputats que s'abstenguen. Per tant queda rebutjada aquesta Proposició No de Llei per 28 vots en contra i 25 vots a favor. Passam al punt següent, que és la Proposició No de Llei núm. 587 presentada pel Grup Parlamentari Socialista relativa al Butlletí d'Informació Sanitària. Per defensar aquesta Proposició No de Llei té la paraula el Diputat D. Joan March Noguera, del Grup Socialista. Disposa de deu minuts.

JOAN MARCH:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La Proposició No de Llei que feim avui respecte del Butlletí d'Informació Sanitària no és una Proposició massa ambiciosa sinó és de dotar simplement els professionals sanitaris de les illes d'un instrument el qual és molt útil per a les seves activitats professionals. La Conselleria del Consell General Interinsular, de 1982, va iniciar una publicació d'aquest, que si de qualche forma tenia una sèrie de defectes, que nosaltres creim que els pocs números que hi va haver ho haguessin pogut unir a un contingut molt millor del que varen ésser. Però que de qualche forma era una iniciativa que nosaltres consideram vàlida. Per diferents raons aquesta iniciativa es va atu-

rar, no tan sols és així, sinó que des que la Comunitat Autònoma va assumir les competències en matèria de Sanitat tota una sèrie d'estadístiques que anualment es venien publicant per part del Ministeri de Sanitat s'han deixat de publicar; supòs que aquestes estadístiques es continuen duent a la Conselleria, però la veritat és que des de 1980 no s'han fet públiques; i consideram que apart que es publicassin en una publicació concreta anualment, aquest tipus de butlletí seria una forma de donar-les a conèixer perquè els investigadors sanitaris poguessin emprar-les. Per una altra banda aquest tipus de butlletí, el qual no seria molt costós, suposam que podria tenir una tirada d'uns 4.000 exemplars per arribar a totes les institucions sanitàries i als professionals sanitaris, i que podria tenir una periodicitat o quinzenal o mensual, segons la Conselleria estimàs més oportú; no seria molt costós entre altres coses perquè moltes d'aquestes labors de coordinació i d'informació dels professionals sanitaris, la Conselleria l'ha de fer, sigui via circulars, sigui per qualsevol altre tipus de via; per tant no seria una cosa que fos molt costosa. Al mateix temps si aquest butlletí es publicava, com nosaltres ho deim a la Proposició No de Llei, en llengua catalana, estariem a través d'aquest butlletí contribuint a la normalització lingüística que se suposa que el Govern Autònom està d'acord que s'ha dur a terme. I aquest procés de normalització lingüística no ha d'esser tan sols a nivells d'institucions o a través d'actuacions a les escoles, sinó que s'ha de dur per les vies més normals possible; i una de les coses de normalització és que dins el llenguatge tècnic, dins la tècnica, com és el llenguatge sanitari, també es vagi fent aquesta normalització lingüística. Creim que per aquest tipus de raons, en benefici dels professionals i per contribuir a la normalització lingüística de les nostres illes, creim que hauria d'esser, aquesta Proposició No de Llei, aprovada per unanimitat. Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Joan March. Intervenció dels altres grups. Pel Grup Esquerra Nacionalista - PSM, D. Sebastià Serra. Disposa de deu minuts.

SEBASTIÀ SERRA:

El nostre Grup en tot i per tot dona suport a cada un dels apartats d'aquesta Proposició No de Llei del Grup Socialista i vol especificar només que hi hauria d'haver una coordinació real i efectiva amb els Consells Insulars i els Ajuntaments.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies de la seva intervenció. Grup Popular, D. Andreu Mesquida. Disposa de deu minuts.

ANDREU MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President, Srs. i Sres. Diputats. En relació a la Proposició No de Llei relativa a la publicació del Butlletí d'Informació Sanitària, presentada pel Grup Socialista, el Grup Popular d'aquesta Cambra vol exposar el següent: Efectivament, es publicava, existia un Butlletí d'Informació Sanitària durant l'any 1982 que es publicava amb una periodicitat bimensual; es

va deixar de publicar aquest Butlletí al març de l'any 1982, essent el número 6 d'ordre el darrer Butlletí que es va publicar. Aquesta publicació, aquest Butlletí d'Informació Sanitària, patia d'una sèrie de defectes que són els que precisament la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social vol corregir, abans de poder procedir a una nova edició d'aquest Butlletí d'Informació Sanitària. Aquests defectes, per una part, eren el seu cost elevat, sobretot, i sobretot que no existia una fiabilitat de les xifres que s'aportaven com a dades epidemiològiques i fins faltava una relació d'enfermetats que la Conselleria de Sanitat considera que és necessari integrar dins la informació epidemiològica correcta d'aquest Butlletí d'Informació Sanitària que s'hagi de publicar. Per tant, abans de procedir a una nova publicació d'aquest Butlletí d'Informació Sanitària és precis adoptar una sèrie de mesures normatives necessàries, així com aconseguir de les institucions i dels professionals sanitaris afectats la necessària conscienciació per a aquesta problemàtica, ja que la seva col·laboració és totalment imprescindible perquè la informació epidemiològica sigui realment eficaç. Aquesta és una tasca que ha pres la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social d'aconseguir aquests nombrosos objectius que s'ha proposat a fi de fer-los reflexar dins el nou butlletí d'informació sanitària quan aquest es publiqui amb unes dades fiables i que s'hagin subsanat tots els errors que tenia el que es venia publicant. Referent al que ha dit el Sr. March, a una estadística d'enfermetats que es publicaven cada any, la Conselleria de Sanitat actualment està fent, està duent una sèrie de precisions sobre una sèrie d'enfermetats que considera que són fonamentals dur un control, malgrat que no és publiqui actualment el Butlletí, però que aquestes dades epidemiològiques d'aquestes enfermetats que considera la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social es reflexaran al seu dia al nou Butlletí d'Informació Sanitària que es pugui publicar. Per a una major informació d'aquesta Cambra donaré lectura a una sèrie d'enfermetats que tal vegada algunes sí i les altres no, no figuraven al Butlletí d'Informació Sanitària que es publicava a l'any 1982, però que en iniciar-se la nova publicació hi figurarà, aquestes enfermetats són una sèrie d'enfermetats intestinals. Hi ha les febres tifoïdes, i paratifoïdes, la disenteria, la toxi-infecció alimentària i altres processos diarreïcs. Enfermetats respiratòries: grip, pneumònia i tuberculosi respiratòria. Enfermetats exantemàtiques: xarampió, rubèola, varicella i escarlatina, zoonosi, carboncle, 'brucelosis', 'idatiosis' i 'fiebre exantemàtica mediterrànea'. Enfermetats de transmissió sexual que són sífilis, infecció econoclòssica. Unes altres enfermetats que són infecció meningocòssica, febre reumàtica i 'tosferina'. I llavors hi ha una sèrie d'enfermetats de manco incidència que són la diftèria, 'fiebre recurrente por garrapatas', 'fiebre recurrente por piojos', lepra, 'lemaniosis', 'leptospirosis', oftalmia, paludisme, poliomièlitis, 'sexispuerperal', 'tétanos', 'ta-coma', 'triquinosis' i 'tifus exantemàtic'. I altres enfermetats 'cuarentenales' de declaració internacional, el cólera i la febre 'amarilla'. Aquestes enfermetats, com he dit, n'hi havia algunes que sí figuraven al But-

lletí Informatiu Sanitari que es publicava, però d'altres no. La Conselleria de Sanitat i Seguretat Social va recollint unes dades epidemiològiques damunt totes aquestes enfermetats, que al seu dia seran publicades en el butlletí; i pel que ha dit el Diputat del Grup Socialista Sr. March, es publicarà en català. Per tant nosaltres creim que mentrestant no s'hagin subsanat els defectes que tenia aquest butlletí i no s'hagin, no es prenguin les mesures necessàries, no es faci la conscienciació necessària als professionals perquè les dades siguin fiables, és millor no publicar el Butlletí si les dades que figuren en ell no són totalment fiables. És allò que, ja que hem començat aquesta sessió d'aquesta Cambra amb una frase en llatí, és allò que «quod escribi scriptum est», «lo que está escrito escrito está». Per tant si les dades que figuren en el Butlletí no són exactes és millor no publicar-les. Nosaltres creim que és millor publicar-lo amb dades fiables i autèntiques que no, que no, millor no publicar-lo abans que les dades no siguin fiables. Per tant el Grup Popular rebutjarà aquesta Proposició No de Llei. Moltes gràcies, Sr. President.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Andreu Mesquida. Per contradiccions D. Joan March, cinc minuts.

JOAN MARCH:

Bé, si la intervenció del Grup Popular l'hagués feta un portaveu que no té res que veure amb la Conselleria de Sanitat, hagués pogut admetre els errors que ha fet el Portaveu del Grup Popular, però sent que la seva persona reuneix també la condició de Director General de Consum, m'estranya moltíssim els errors que ha fet. Primera, la publicació que feia la Conselleria de Sanitat l'any 1982, era quinquenal, perquè tan sols deu tenir, supòs, dins el seu arxiu, els sis números que varen sortir; bé, hagués vist que el mes de gener varen sortir el número 1, número 2; el mes de febrer el número 3 i número 4 i el mes de març el número 5 i número 6; si no els té, li puc donar la meua col·lecció perquè els guardi. Això com a primera. Segona també ha confós el que són la publicació de les estadístiques anuals, que em pareix molt bé que estiguin fent, podem dir, un repàs de veure si les dades que es tenien eren adequades o no, que s'estiguin millorant; em pareix molt important que això sigui així; ara bé, el que no pot fer la Conselleria és produir un buit estadístic; com sap, quan es canvia la forma d'elaborar les estadístiques hi ha uns certs anys de transició, fins i tot, a la millor és un problema d'anys, però cada any es van publicant les estadístiques, normalment, i es van indicant que als pròxims anys introduiran uns tipus de canvis o un altre. Però una cosa és la publicació anual d'aquestes estadístiques i una altra cosa és la publicació d'aquest butlletí; en aquest butlletí, a part de dur estadístiques, per exemple, i no dir que hagin d'esser els temes que normalment hagin de venir en aquest butlletí, perquè hi ha molts d'altres temes; sinó, per exemple, si es ver que es feien una referència a una sèrie de dades d'estadístiques, per exemple sobre les enfermetats de declaració obligatòria,

però per exemple, una dada estadística que no necessita revisió, eren les vacunacions realitzades, per exemple, la nova reglamentació sobre l'aigua de «bebidas envasadas»; per exemple, es feia referència al pla nacional de prevenció de subnormalitat a Balears, es feia referència, va al número 4, per exemple venia el que va aparèixer en el Butlletí Oficial de l'Estat de 20 de febrer del 81 sobre el mapa sanitari de la província de Balears, venien centres de vacunació permanents establerts a les comarques, subcomarques sanitàries a les Illes Balears, etc. Això, aquestes i moltes altres coses són temes que poden venir en aquest Butlletí. Per tant, no veig cap tipus de problema que perquè s'estiguin revisant les dades estadístiques no es pugui publicar aquest butlletí. Per totes aquestes raons, el que creim és que com passa amb altres proposicions no de llei que el Govern podria si volgués acceptar clarament que es publicàs ja aquest butlletí; i el que nosaltres no demanem és que sigui un butlletí perfecte ni que sigui un butlletí que no es pugui millorar amb el temps. Jo crec que aquest butlletí, a mesura que tenguim un servei més organitzat i més preparat la Conselleria, es podrà anar millorant, i que per una altra banda aquest butlletí pot servir per anar iniciant que els professionals sanitaris col·laborin millor amb la Conselleria, perquè el problema és ver que molts de professionals sanitaris en aquest moment no estan col·laborant amb la Conselleria, però si van rebent aquest butlletí, li van donant una sèrie d'indicacions, en temps més o menys curt podran fer, podríem dir, aquesta col·laboració podrà augmentar. El que passa que jo crec que el principal problema és aquest, que hem fet una proposició no de llei que jo crec encertada, com reconeix el mateix Portaveu del Grup Popular però, i per això, i acab la meua intervenció, ja que estam tothom acabant amb un refrany, si s'ha de pernoctar amb qualcú, però no en llatí, perquè jo crec que és més important que anem a un procés de normalització lingüística en català, sinó fer un refrany nostre, què és allà on n'hi ha que no en cerquin.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Joan March. Don Andreu Mesquida Galmés.

ANDREU MESQUIDA:

Perdoni, Sr. March, però em pareix que he dit que el Butlletí d'Informació Sanitària es publicava amb una periodicitat bimensual. Jo em pareix que bimensual vol dir cada quinze dies, dues vegades en el mes, dues vegades en el mes, «dos veces al mes», bimensual, la meitat d'un mes són quinze dies; bimensual, «dos veces al mes». Bé, si m'he equivocat, el que he volgut dir era dues vegades al mes; per tant això era el que jo volia dir en aquest moment. El segon que jo aquí no he actuat com a Director General de Consum, sinó com a Diputat del Grup Popular. I el tercer, que jo com a professional sanitari guard tots els Butlletins que sortiren fins el març de l'any 82, els he repassat tots, els he llegits i realment trob que adolien de molts de defectes i la Conselleria de Sanitat de la Comunitat Autònoma considera que s'han de subsanar aquests de-

fectes i que és millor no publicar el butlletí mentre no es puguin subsanar els defectes, és millor no publicar-ho que fer-ho malfet. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Srs., consideram el tema suficientment. Per fixar posicions.

JOSÉ M.ª LAFUENTE:

Per fixar posicions, Sr. President. El Grup Regionalista, a la vista que hi ha un grup o dos grups que, en definitiva, vol aquest butlletí, un butlletí que nosaltres estam completament d'acord que s'ha de fer i que hi ha l'altre grup que diu que ja es fa o que es farà amb la major rapidesa possible, ens hem d'abstenir perquè en definitiva, el que volem és que es faci el butlletí, que es faci el més aviat possible d'acord amb les circumstàncies. Si falten condicions tècniques perquè aquest butlletí es pugui fer, que es faci tot d'una perquè en definitiva el que volem és que es faci el butlletí. El grup nostre s'abstindrà precisament per aquestes circumstàncies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Molt bé. Senyors Diputats, passarem, idò a la votació. Em diuen els membres de la Mesa que recordi a aquesta Cambra el contingut de l'article 80 que, crec que diu, parl de memòria, que durant el temps de les votacions no podran vostès ni abandonar ni entrar dins la Sala. Per favor quedin en els seus escons en aquest moment que es vagi a votar. Procedim a la votació. Els Srs. Diputats que votin a favor de la Proposició No de Llei que s'aixequin. Poden seure, per favor. Els Srs. Diputats que votin en contra, per favor, que s'aixequin. Poden seure. Els Srs. Diputats que s'abstenen que s'aixequin, per favor. El resultat de la votació és el següent, a favor de l'acceptació de la Proposició No de Llei 25 vots, i en contra 21, abstencions 8, per tant queda acceptada la Proposició No de Llei. Sí, per una qüestió d'ordre.

FÈLIX PONS:

Sí, Sr. President, és molt possible que en aquest moment aquest assumpte no sigui resolt però crec que és pertinent que sigui plantejat. Hem assistit successivament a dues intervencions, una d'un membre del Govern que ha dit que parlava en nom del Govern, que ha dit que parlava en nom del Grup Popular, però que ha expressat conceptes i informacions únicament procedents de fons governamentals. I a continuació un membre del Grup Popular que ha utilitzat un torn de grup i que, en realitat, ha tornat utilitzar exclusivament informació i afirmacions que comprometen el Govern. La funció de control que hem de fer en aquesta Cambra es dificulta notòriament si no es destria clarament els conceptes amb els quals intervenen perquè no sabem mai qui es responsabilitza del que es diu aquí. Voldríem que en endavant les intervencions fossin clarament destriades i sobretot s'eliminàs el costum que els membres del Govern intervinguin en nom del Grup Parlamentari i els membres del Grup Parlamentari intervinguin en nom del Govern. Moltes gràcies.

COSME VIDAL:

Una qüestió d'ordre, Sr. President, una qüestió d'ordre. Senzillament, aquest destriar que demana el Sr. Fèlix Pons s'ha fet prèviament i aquí hi ha la Mesa, així és que no té ningun sentit el que acaba de dir. Segon, els membres del Govern que són també parlamentaris, fent abans aquesta advertència que actuen com a parlamentaris, hi poden actuar. En dret administratiu pot dar les lliçons que sigui, però amb una cosa tan senzilla com aquesta l'evidència és el que val.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies de les seves intervencions. Per qüestió d'ordre, contesti.

FÈLIX PONS:

Sr. President, no he pretès donar lliçons a ningú ni ara ni mai. El concepte de les intervencions no és formal, sinó material. A nosaltres no ens defineix que es digui que es parla en nom del Grup Parlamentari si el que es diu, en definitiva, són conceptes que es veu clarament, i a més es diu així, que procedeixen de la Conselleria corresponent. Qui es compromet, aquí, el Grup Parlamentari o la Conselleria? Això és el que creim que ha de quedar perfectament definit, no que es digui que es parla en nom de; això ja s'ha dit clarament i d'això ens hem queixat.

PRESIDENT PARLAMENT:

D. Fèlix, aquesta Presidència li contestarà a vostè el següent. Nosaltres ens hem de regir per uns signes sensibles; per tant, demanam al Diputat si quan va a actuar ho fa en nom del Govern o com a Diputat. Indiscutiblement el que vostè ens demana és extraordinàriament difícil, perquè jo record la meua època d'oposicions que quan parlàvem del sistema de l'autocontractació deia que ningú no podia dividir la seva ànima en dues parts. De tal manera que quan un senyor actua desenvolupa una doble personalitat perquè l'osenta de Diputat i de membre del Govern; és molt difícil que no pugui aportar a cada una de les expressions que diu conceptes de les dues parts; no obstant, crec que aquesta Cambra, o perdoni, aquesta Presidència procurarà seguir amb tot deteniment el debat i si hagués alguna desviació cridarà a la qüestió. I gràcies de les seves intervencions i crec que després d'aquest moment podríem decretar un recés de quinze minuts i continuarem a continuació.

3).—

PRESIDENT PARLAMENT:

Recomença la Sessió. Per tractar el punt relatiu a la Proposició No de Llei número 617/83 presentada pel Grup Parlamentari Socialista relativa a la inclusió dels espais naturals d'Eivissa al catàleg d'espais naturals a protegir. Aquesta Proposició No de Llei té una esmena presentada pel Grup Popular en temps i forma. Per defensar aquesta Proposició No de Llei té la paraula D. Enric Ribas Marí. Disposa d'un temps de deu minuts.

ENRIC RIBAS MARÍ:

Moltes gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats.

L'espai natural que avui ens ocupa és un espai que no figura ni tan sols en el catàleg d'I.C.O.N.A., però això és un fet ben explicable, perquè si aquest espai no figura en aquest catàleg, com dic, no és perquè no tinguem mèrits suficients per figurar-hi, sinó per qüestions de tipus tècnic, de tipus econòmic, material, que han impedit que es duguessin a terme els estudis necessaris per incloure aquest espai dins el seu catàleg. De totes formes, el catàleg d'I.C.O.N.A. ja sabem que no és una norma d'obligat compliment, per tant no vincula i que quan nosaltres parlem de catàleg, parlem precisament també de catàleg, com va dir molt bé el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori a l'acte de compareixença de la Comissió, amb el mateix sentit també, com a figura jurídica legal, i per tant com a catàleg ha d'esser aprovat pels òrgans urbanístics. Fent una descripció a «grosso modo» de la zona perquè tots els Diputats tinguin una idea del que es pretén, podríem dir que la zona que ens ocupa és una zona que ocupa la part NE de l'Illa d'Eivissa que té espais dins dos municipis, dins el de Sant Antoni i dins el de Sant Joan, si bé la major part d'aquesta zona entra dins el municipi de Sant Antoni, molt poca part correspon al de Sant Joan. Que està formada principalment per unes parets, per uns talls serrats, com deim a Eivissa, tallats talment dalt la mar, i que està constituïda per la zona més muntanyosa, més alta de l'illa. Aquesta zona rep el nom dels Amunts, està integrada per les muntanyes més altes, pràcticament l'altura de les muntanyes entre els 200 i els 375 metres; a Eivissa l'altura més grossa no arriba als 500 metres. I els puigs més alts de la zona, com Es Camp Vell, Puig d'en Cova, Puig des Port Nou, Puig Guillem, Puig d'En Joan Andreu, estan precisament en aquesta zona dels Amunts. A part d'això, dins aquesta zona hi ha unes covetes que, tradicionalment, s'ha dit que són dues, encara que en realitat són tres, que són els Plans de Sant Mateu, o d'Aubarca, Es Pla de Corona i Es Pla de Son Gelabert; que són autèntics «Polders», utilitzant la paraula serbo-croada, formats per dissolució i corrosió de les calisses circumdants. Aquestes covetes tenen naturalment no el mateix valor que les muntanyes, com veurem després, però sí que tenen un valor agrícola que és interessant de mantenir. Si pas al tema faunístic, i per centrar-me una mica parlaré només de l'avifauna que depèn dels talls-serrats, dels ecosistemes que estan en els talls-serrats, perquè podríem parlar també d'altres animals que no viuen dependent només dels talls-serrats, sinó dels mateixos ecosistemes de les muntanyes, com el mateix rat grill, que constitueix una subespècie dins l'Illa d'Eivissa. Però centrant-me en el tema de l'avifauna i només en quatre animals concrets que poden ésser molt indicatius; tenim el falcó tortor, el falcó d'elionor, del qual s'han comptabilitzat últimament en aquella zona més de 70 parelles d'un total de 130 que correspon a totes les Illes d'Eivissa i Formentera, més de la meitat. L'àguila peixetera, que actualment està extingida de la zona, està extingida per l'acció humana, però últimament ha tornat ésser vista en aquella zona i és molt fàcil que, ja que abans hi havia nidificat, si es donen les condicions adequades torni a

nidificar. La gavina corsa o gavina d'Adouin no hi nidifica, però depèn precisament dels ecosistemes d'aquesta zona; i el corb marí també, també resulta que més de la meitat dels nius del total de les Illes d'Eivissa i Formentera es troba en aquesta zona de la costa NE. Ja he dit, són quatre animals que únicament he citat com a cosa indicativa, podríem fer la cosa molt més extensa, però que ens donen una idea de com són de delicats els ecosistemes, en aquesta zona de l'illa i que, encara relativament, es troben en bon estat en comparació a altres zones d'Eivissa i Formentera. Però si amb el tema de la fauna ja té importància, a pesar que des d'un punt de vista faunístic l'espai més important d'Eivissa i Formentera són Ses Salines, allà on té més importància l'espai natural de la costa NE de l'Illa d'Eivissa és en l'aspecte botànic. A part de les masses forestals que ocupen bona part d'aquesta zona la vegetació pròpia d'aquest espai és la de màquia, de garriga i margalló, per tant està integrada per una sèrie de plantes que són també abundants a tota l'illa com l'ullastre, el palmer, l'espinalera, raspall, llenticle, podríem fer la llista molt llarga; i a part d'aquestes plantes amb característiques de màquia, garriga i margalló, existeixen endemismes, i els endemismes més estranys de l'illa, precisament, es troben en aquesta zona. I em disculpareu que us doni els noms en civissenc, perquè ja s'ha parlat molt en llatí últimament, i si donàs els noms en llatí possiblement més d'un no s'aclariria, no perquè no sapiguem una mica de llatí, sinó perquè els noms científics són bastant complicats. Entre els endemismes propis de la zona comptam, per exemple, la silena difac, l'herba de les llunetes, la ginesta d'Eivissa, la lleterassa, l'esperula d'En Pau, el card de penya, la frígola de penya, la col de penya o herba penyalera. Les poblacions més importants d'aquests endemismes es troben molt localitzats principalment a llocs com Es Puig Joanot, com a la Serra del Port Nou, com al Camp Vell o com al Puig d'En Joan Andreu. Parlant del paisatge, que crec que també és un tema que també se n'ha de parlar, no cal dir que el paisatge d'aquesta zona encara és de singular bellesa, és un paisatge que no està gaire deteriorat, a pesar d'alguns intents en la major part frustrats. I crec que és important també que es parli que la bellesa, la bellesa del paisatge, és un dels capitals més importants amb què compten les nostres illes, i amb què compta l'illa d'Eivissa en concret. Això naturalment ve afavorit, el manteniment d'aquesta bellesa paisatgística, per una infraestructura viària que és clarament insuficient en aquella zona per les dificultats que té el fet de fer-la viable, valga la redundància, ja que s'exigeixen unes obres totalment desmesurades a uns llocs hostils topogràficament, per dir-ho d'alguna forma. El desenvolupament residencial, del turisme residencial en aquella zona, podria tenir, i de fet segur que els tendria, efectes negatius sobre els ecosistemes i sobre el paisatge. I per una altra banda s'ha de recalcar l'harmonia encara existent avui entre l'ús, l'harmonia amb l'ús tradicional que ha vingut fent l'home en aquella zona i que encara es manté i que seria important que es mantengués, si bé això no implica que

el Grup Socialista mantenguí que només hagi de viure d'aquella manera; naturalment estam a favor del progrés, però també pensam que és important mantenir una sèrie de valors tradicionals. Val a dir que en aquells llocs, encara avui en dia, els forns de calç, els forns de pega, les sitges de carbó, són coses totalment corrents que encara es fan cada any, i crec que és una de les poques zones de l'illa on encara es manté viu. La conveniència de mantenir aquesta zona salvaguardada queda palesa també en publicacions que han fet diferents organismes, com per exemple, la guia de l'Incafo, on una de les zones d'Eivissa i Formentera que se cita com a zona salvaguardar és, juntament amb la de Ses Salines, precisament, la costa NE. En el llibre de «Natura, Ús o Abús», llibre blanc de la gestió de la natura als Països Catalans, publicat ja fa uns anys, també es fa menció d'aquesta zona; i precisament, s'assenyala la conveniència per una banda d'evitar assentaments turístics i per una altra banda de dotar aquella zona d'un nivell de protecció semblant al que es pugui donar per la Serra de Tramuntana de Mallorca. El document per la salvaguarda de les darreres costes naturals d'Europa, parla també de la gravetat de les destruccions en curs o ja realitzades en el conjunt de les costes europees, i sobretot, entre altres països europeus, cita també les costes espanyoles; i recorda la gran fragilitat dels ambients dels penya-segats marítims i la gran importància per la vida i les emigracions dels ocells. Remarca que «la destrucció o l'alteració d'aquests ambients poden causar un perjudici irreparable des d'un punt de vista científic i pedagògic, i també la pèrdua d'un capital estètic, cultural, humà i psíquic, sovint únic», llegesc literalment. Fins i tot demana que sigui prohibida qualsevol nova instal·lació turística o industrial directament arran de mar, i assenyala que aquestes instal·lacions s'haurien de situar darrera les dunes, al costat interior d'estuaris i les llacunes i apartades dels penya-segats. Finalment fa una crida a les autoritats per tenir en compte aquests punts. I amb el document per l'estratègia mundial per la Conservació de la Natura també, assumit, almenys s'ha dit que s'assumia, per part del Govern, bé, aquest document té un triple objectiu que no hem d'oblidar, i un dels punts d'aquest triple objectiu, evidentment, és de conservar la diversitat genètica. Crec que és important, per tant, deixar ben clar que s'haurien d'arbitrar les mesures necessàries perquè tots aquests endemismes propis de la zona siguin salvats; també per conservar processos ecològics que es donen. En definitiva, també per mantenir aquest equilibri que s'ha vengut donant, és a dir, que encara no s'ha perdut en aquella zona, entre l'home i el seu medi. I creim que és important també a una Comunitat Autònoma com la nostra, que viu del turisme, parlar de la importància que podria tenir salvaguardar, no només aquesta zona, sinó també moltes altres, com a mesura de contrapès a la balearització; de fet, tots sabem que pot tenir repercussions positives a l'estranger, qualsevol mesura de tipus proteccionista que es prengui a les Illes Balears, i que això tindrà una influència o tendria una influència directa en el producte que

oferiríem, que seria evidentment de millor qualitat. Sr. President, tot d'una acabaré. En definitiva, el Govern, a través del seu Conseller d'Ordenació del Territori el dia que va comparèixer davant de la Comissió d'Ordenació Territorial va dir que assumia el catàleg d'I.C.O.N.A., que elaboraria un nou catàleg, durant el primer trimestre d'enguany; i nosaltres pensam que dins aquest catàleg i ha de tenir cabuda una zona, una de les poques zones que tenim a Eivissa dignes de salvaguardar i encara hi som a temps de salvaguardar; com he dit, a part de Ses Salines, la costa NE de l'illa és pràcticament l'única zona d'interès, d'interès realment important com per fer la zona digna d'esser inclosa dins el catàleg d'espais naturals a protegir. És per això que vull acabar demanant a la Cambra que s'aprovi aquesta Proposició No de Llei amb el text que proposam, que el Govern adopti les mesures precises perquè aquesta zona quedi inclosa dins el catàleg d'espais naturals a protegir.

PRESIDENT PARLAMENT:

Aquesta Proposició No de Llei té presentada una esmena per part del Grup Popular. Per defensar l'esmena té la paraula, en nom d'aquest grup, Sr. Ribas Costa. Disposa d'un temps de deu minuts.

RIBAS COSTA:

Srs. Diputats. Nosaltres no ens oposam que, aquest espai de la costa NE de l'illa d'Eivissa, se'l doti d'una protecció que es mereix, però ho volem fer amb l'aval d'un estudi previ, on es contempli la participació de professionals en gestió de la natura. El passat mes de febrer el Consell de Govern d'aquesta Comunitat acordà l'adjudicació d'un estudi sobre àrees a protegir a les Balears, on sí es recull participació d'aqueixos especialistes. Estudi que, a la vegada, podria anar en benefici d'altres espais importants i no, de fet, puntuals com estam plantejant, un dia Ses Salines, l'altre la costa NE d'Eivissa, per exemple. Per tant, amb les condicions presentades no ens pareix oportú la inclusió directa en aquest catàleg, donant-li ja una forma de protecció definida i sense contemplar aquesta participació esmentada, sense contemplar quines activitats són factibles i quin ús en podem seguir fent d'aquesta zona. Així és que presentàvem la següent esmena de proposta alternativa, ho llegiré: «Que en l'estudi d'àrees a protegir en les Balears, la qual realització fou acordada pel Consell de Govern del passat 23 de febrer, es consideri la zona costera del NE de l'illa d'Eivissa, estudiant i proposant el grau de protecció adequada i així com els límits de la zona a preservar». Alternativa a la qual demanam el suport d'aqueixa Cambra. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Ribas Costa. Vol intervenir ara, ho pot fer. Per acceptar o rebutjar l'esmena disposa vostè de deu minuts.

ENRIC RIBAS MARI:

Moltes gràcies Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo vull manifestar en nom del Grup Parlamentari So-

cialista, en primer lloc, que efectivament nosaltres hem presentat, amb això, una Proposició No de Llei que afecta un cas puntual, però que si presentem una Proposició No de Llei que afecta un cas puntual no és pel nostre gust, sinó perquè fins ara encara no existeix una planificació on hi estiguin incloses totes les àrees que s'haurien de protegir. I passant a la proposta alternativa o esmena que presenta el Grup Popular. En primer lloc, tornam estar en el mateix cas d'abans, aquí no es tracta pràcticament d'una proposta alternativa o d'una esmena del Grup Popular, sinó del Govern. Jo he de dir que nosaltres fins fa poc no coneixíem l'esmena, no coneixíem el text de l'esmena, i que, naturalment, el text d'aquesta esmena s'hauria d'haver presentat al grup proponent. Però és que més difícilment, difícilment podem acceptar aquesta esmena o proposició de redacció alternativa, on se'ns parla d'un estudi d'àrees a protegir a Balears que va esser acordada la seva realització pel Consell de Govern del passat dia 23 de febrer, entre altres coses, perquè nosaltres no tenim notícia que el Govern el passat dia 23 de febrer hagi acordat això, perquè no s'ha publicat enlloc i difícilment ho podia saber el Grup Popular si no fos perquè intervé quasi en representació del Govern, sense el quasi. De tal forma que difícilment nosaltres podríem acceptar una proposta on se'ns parla d'un estudi que ha encomanat el Govern o que ha acordat encomanar el Govern, però que nosaltres desconecem. En primer lloc, on s'ha publicat, en quins termes s'ha contractat o s'ha de contractar, per quin preu? La nostra proposta, precisament, pensam que inclou això, és a dir, la Proposició No de Llei que presentem el Grup Parlamentari Socialista diu que s'adoptin les mesures precises. Si el Govern considera que aquestes són les mesures precises, que les adopti, no ens hi oposam; però intentar comprometre el Grup Parlamentari Socialista en aquesta realització d'un estudi amb un equip que no sabem ni qui és, em pareix que és difícilment acceptable en aquesta Cambra per part del nostre Grup. Per una altra banda, implícitament, és a dir, no aporta, no aporta pràcticament res aquesta proposició del Grup Parlamentari Popular, perquè implícitament, efectivament, s'ha de fer un estudi amb un equip que no sabem ni qui és, em pareix Proposició No de Llei queda entès; és a dir, nosaltres no hem delimitat la zona, òbviament, la delimitació haurà de córrer a càrrec d'un equip d'especialistes, igualment el grau de protecció que s'haurà de donar en aquella zona o unes zones determinades, perquè a la millor hi haurà diferents graus de protecció segons les zones d'aquesta àrea a protegir. En definitiva, pensam que la Proposició, la proposta alternativa que ens fa el Grup Popular no la podem acceptar i mantenim la nostra Proposició No de Llei en els termes en què està publicada.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Enric Ribas. Primer han d'intervenir els grups que no han, —pel PSM, pel Grup Regionalista, pel Grup Esquerra Nacionalista, D. Ramon Orfila— dels grups que no han presentat esmenes.

RAMON ORFILA:

Sres. i Srs. Diputats. Molt breument per dir que el Grup d'Esquerra Nacionalista votarà favorablement aquesta Proposició No de Llei que presenta el Grup Parlamentari Socialista. Les mesures de protecció puntuals, tot i que es fan enfora d'esser remei eficaç per a la consevació i recuperació del medi ambient, es fan avui necessàries per assegurar una protecció d'allò que en resta encara verge entre tanta destrossa que ens rodeja. Val a dir que encara que aquesta zona estigui inclosa com a element paisatgístic simple al pla d'ordenació vigent, la inclusió de la mateixa al catàleg d'espais naturals a protegir representa una mesura cautelar que augmenta la protecció d'aquesta, una de les zones més riques quant a flora, fauna i paisatgísticament de l'illa d'Eivissa. L'ordenació de les àrees naturals, la protecció de l'espai no és, però, un problema aïllat la utilització i organització de l'espai és l'expressió d'uns interessos econòmics concrets que incideixen en el medi físic. És reflex, per tant, de l'ordenació i planificació econòmica. No basten idò solucions aïllades com aquesta que avui discutim per molt que hi estem d'acord i l'estalonem amb el nostre vot. És necessari que el Govern i les institucions de la Comunitat Autònoma es marquin l'objectiu d'assegurar la defensa dels interessos col·lectius mitjançant una política econòmica clara i una planificació i organització de l'espai d'acord amb la utilització racional dels recursos naturals i la salvaguarda del patrimoni cultural i natural del nostre poble; evitant l'especulació que condiciona avui bona part de la nostra economia; però açò són, Srs. Diputats, figures d'un altre paner, i molt ens temem que el paner d'aquest Govern estigui buit de propòsits que duguin a aquesta salvaguarda que demanam. Quant a l'esmena del Grup Popular tindrà el nostre vot en contra. Per a nosaltres està clar que la protecció d'aquesta zona és una necessitat clara i per açò votarem en favor de la proposta del Grup Socialista.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Ramon Orfila. Té la paraula D. Alonso Marí Calbet. Disposa d'un temps de deu minuts.

ALONSO MARI:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, després d'escoltar les intervencions dels dos grups, millor dit, dels tres grups que han intervingut aquí, jo he de dir al Grup Socialista, particularment al Sr. Ribas, com a portaveu en aquest tema, que el Grup Popular està absolutament d'acord amb la proposta, amb el fons de la proposta i amb els arguments que aquí s'han esgrimit. Però tal vegada dada la mecànica d'aquesta Cambra, i de per suposat totes les Cambres del món, aquesta Proposició No de Llei va entrar en aqueixa Cambra el dia 23 de novembre, des de llavors s'han succeït esdeveniments tals, com que ahir mateix es va aprovar en aqueixa mateixa Cambra una llei que pretén regular aqueixos supostos. Dic que el nostre grup està d'acord amb el fons, però la forma o la fórmula presentada ha quedat desfasada i no per voluntat del Grup Socialista, sinó, com he dit abans pel mecanisme

d'aqueixa Cambra. Hem sentit per part del Grup Popular el compromís, compromís que sens dubte aqueixa Cambra és notòria que existeix, que aquesta zona es protegeixi. El nostre grup, atenent les consideracions d'aquesta costa de mestral d'Eivissa, dic i repeteix que estam absolutament d'acord amb la proposta socialista, però per motius de forma creim que no podem acceptar-la avui i confiam plenament en el compromís que ha fet el Govern a través d'una proposta alternativa, que aqueixos espais o que aquest espai quedarà protegit; sabem que el mes passat, el mes de febrer, s'han encarregat un estudi, per part, com ha dit molt bé el Sr. Ribas, pel Grup Popular, d'espais naturals en aqueixes illes. Jo crec, Srs. i Sres., que hauríem d'evitar aqueixa diversificació quant a zones concretes perquè això és un espai que ocupa 20 kms. més o manco de costa a Eivissa, que hauríem realment de prendre el tema ecologista d'una forma seriosa i responsable i que, per tant, per tant, mentre no es demostrï el contrari, el nostre grup creu amb la bona fe del Govern quant a la presentació d'aquest catàleg d'una manera molt breu. Jo he de dir en nom del nostre grup que, així com per qüestions de forma avui no podem acceptar aquesta Proposició No de Llei socialista, sí que compromet, compromet en nom del meu grup que aqueixa zona serà protegida, que esperam que el Govern presenti molt prompte aquest pla de protecció de zones, que tenim un instrument que s'ha aprovat en aqueixa Cambra que és la Llei d'espais naturals i que, en conseqüència, i resumint, nosaltres donarem suport a la proposta alternativa presentada pel Grup Popular; lamentablement avui, i dic avui, i no dic potser demà, no podem acceptar, i ho repetesc, per qüestions de forma, la Proposició No de Llei que aquí es presenta, i també repetesc que potser és per inoportunitat del moment en què es presenta. Ara, si vull fer una declaració molt seriosa en nom del meu grup parlamentari, que si dins aquest any el Govern no ha presentat una proposta concreta per protegir aquest espai natural, nosaltres, el nostre grup, agafarà les mesures parlamentàries oportunes i precises perquè això es duguï a terme. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Alonso Marí. Sr. Ribas Costa, per contradiccions té cinc minuts.

RIBAS COSTA:

Gràcies, Sr. President. Srs. Diputats, li voldria dir al Sr. Ribas Enric que aqueixa esmena no la presenta el Govern, sinó que tenguí en compte l'escrit que ha dirigit a la Mesa del Parlament R.E. N.º 338, queda clar. Aqueixa planificació que ell nota a faltar, jo crec que ha de venir de l'estudi que s'ha encarregat. Diu que no coneix les condicions d'aquest estudi; jo el remet a que el Govern els hi donarà a conèixer. Quant a que no existeix la necessitat d'un estudi, bé, sempre és millor fer un estudi que no presentar-ne cap. Quan el Sr. Orfila diu que no està d'acord amb la política de planejament puntual, bé, sí, però no, diu al final li dona aquest suport, nosaltres creim que és un estudi en tots els espais a protegir de les Balears és molt im-

portant i no sortiran més aqueixos casos puntuals si el duim a terme com més prest millor, per això li hem de dar aquest suport. Agrair també al Sr. Marí Calbet la confiança que reafirmi o que es faci aquest estudi. Dins aquest any? Bé, les condicions d'aquest estudi pot ésser dins aquest any o principis d'aquest any que ve, és a dir, el termini no pot venir d'un mes ni de qüestió de dies. Gràcies, Sr. President.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Toni Ribas. Don Enric Ribas.

ENRIC RIBAS:

Molt breument només per aclarir que, efectivament, l'esmena l'ha presentat el Grup Popular, però que difícilment podria haver presentat aquesta esmena si no hagués comptat amb una informació que li ha donat directament el Govern, ja que no s'ha publicat enlloc. I ja per acabar, voldria prendre la paraula al Sr. Marí Calbet, que ha parlat en nom del Grup Parlamentari Regionalista, perquè dins el termini d'enguany no es prenen les mesures oportunes per protegir la costa NE de l'Illa d'Eivissa, que hi hagi un altre tipus d'iniciatives. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies per les seves intervencions. Del tractat aquí apareix que està rebutjada íntegrament l'esmena presentada, per tant el que es posa a votació és la Proposició No de Llei, tal com estava presentada. Per tant, que es llegeixi la Proposició No de Llei tal com està.

CATALINA ENSENAT:

El Grup Parlamentari Socialista, a l'empara dels articles 154 i següents del Reglament Provisional del Parlament de les Illes Balears, presenta per a la seva tramitació davant el Ple la següent Proposició No de Llei sobre protecció de l'espai natural de la costa NE de l'Illa Eivissa. Els talls-serrats del NE d'Eivissa i la zona més pròxima constitueixen un dels pocs espais naturals de l'Illa encara verge i mereixedors d'una protecció que salvaguardi la seva riquesa faunística, florística, paisatgística i fins i tot etnològica. Aquesta zona és inclosa en part com a element paisatgístic singular al Pla Provincial d'Ordenació, encara vigent. La protecció que suposa aquesta figura, però, és clarament insuficient per preservar els valors d'aquesta zona. A la vista d'això proposam la següent Proposició No de Llei: Que el Govern adopti les resolucions precises per tal d'incloure al catàleg d'espais naturals a protegir la zona costera del NE de l'Illa d'Eivissa en el tram comprès entre el Camp d'Honor, el municipi de Sant Antoni i la Punta de la Creu, el municipi de Sant Joan així com la zona pròxima a la costa.

4).—

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies. Per tant, els Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Proposició No de Llei, que s'aixequin, per favor. Poden seure, per favor. Els Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta Proposició No de Llei, que s'aixequin, per favor. Poden seure, vint-i-nou. Els

Srs. Diputats que s'abstinguin. Per tant, queda rebutjada aquesta Proposició No de Llei per 25 vots a favor i 29 en contra. I passam al punt següent, que és el relatiu a la Proposició No de Llei N.º 621/83 presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, relativa als tractats internacionals amb l'Estat Francès, l'Estat Italià i el Principat d'Andorra, per a la normalització cultural. Té una esmena presentada pel Grup Socialista. Per defensar la Proposició No de Llei té la paraula el Diputat D. Damià Pons i Pons. Sr. Pons, disposa de deu minuts.

DAMIA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Com tenc per costum i per major claredat de tots els membres de la Cambra, que per bé que se suposa que tothom ha llegit el que es va a debatre, quan la brevetat del text ho permet és convenient, abans d'entrar en debat, entenc, tenir un coneixement precís de què és el que anam a discutir en concret. La proposició No de Llei diu: «El Parlament de les Illes Balears, atès que considera la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, com un dels més alts valors del patrimoni cultural autòcton i símbol de la identitat històrica dels pobles de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera; que aspira a la plena normalització del català i desenvolupar en plenitud la cultura autòctona, llegat històric dels pobles de les Illes Balears; que reconeix els especials vincles històrics, culturals i lingüístics que uneixen els pobles de llengua catalana, al marge de pertànyer a diferents Estats i que desitja afermar aquests vincles mitjançant la institucionalització d'una intensa i fecunda comunicació cultural, a) Sollicita del Govern de l'Estat Espanyol la celebració dels pertinents tractats internacionals amb l'Estat Francès, l'Estat Italià i el Principat d'Andorra per tal d'establir relacions culturals entre els pobles de llengua catalana. b) Interessa del Govern de l'Estat Espanyol que en els esmentats tractats internacionals sigui acordada la representació adient del Principat d'Andorra i de les terres de llengua catalana de l'Estat Francès i de l'Estat Italià a la institució que, adreçada a salvaguardar la unitat lingüística del català, podrà ésser creada d'acord amb una llei de l'Estat Espanyol segons determina la Disposició Addicional Segona de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. c) Igualment interessa que a la Comissió que dugui endavant les negociacions per tal de celebrar els tractats internacionals mencionats estiguin representades les Comunitats Autònomes que, a tot el seu territori o en part, tinguin com a llengua pròpia el català». Fins aquí allò que es proposarà que sigui aprovat per aquesta Cambra. S'ha dit de vegades que el Grup Esquerra Nacionalista ha pres per costum presentar en aquesta Cambra un grapat de Proposicions No de Llei i de Llei que no tenen cap ni peus ni fonament de cap casta. Crec que, com una legítima autodefensa davant unes informacions que crec francament poc encertades, hem de dir que aquesta Proposició que pot sorprendre a algú que no conegui en profunditat l'Estatut, està perfectament d'acord amb el nostre Estatut d'Autonomia, no vulnera cap principi, ni constitucio-

nal i no fa més que desenvolupar unes possibilitats que són plenament reconegudes en el nostre Estatut. En primer lloc perquè aquí estam dins un procés d'institucionalització de l'autogovern, com es diu dins el preàmbul de l'Estatut. L'Estatut d'Autonomia no ens ho ha donat tot fet, sinó que ens permet començar a recórrer un camí i, concretament, Esquerra Nacionalista, que crec que ningú dubtarà de la seva voluntat de fer camí cap a un autogovern, està disposat a recórrer aquest camí, d'una manera ràpida, ferma, coherent i fins al final. Per tant, hem de desenvolupar unes característiques de nacionalitat comunes dels nostres pobles i una d'aquestes característiques fonamentals és la nostra llengua, i no la nostra llengua com un instrument casolà, sinó una llengua amb tota la seva dimensió que va molt més enllà de les illes, va més enllà de l'Estat Espanyol i té una dimensió internacional. Tenim dins l'Estatut que s'ha fet un reconeixement del caràcter oficial de la nostra llengua que seria bo començar a veure que el Govern li dona un caràcter efectiu i no el deixam en una situació purament teòrica proclamada a l'Estatut. Un dels elements fonamentals d'una llengua, quan és compartida per territoris de diferents Estats, és la comunicació cultural que s'ha d'establir més enllà d'unes fronteres estatals. Aquesta Cambra, entenc, que deu veure perfectament legítim que l'Estat Espanyol que, en certa manera, s'ha fet portaveu de «la Hispanidad» i de la comunicació cultural feta a través de la llengua castellana, signi tractats internacionals amb Argentina, Mèxic o amb Filipines si vol, a fi que la llengua castellana tenguí uns marges de comunicació cultural recollits als tractats signats per l'Estat Espanyol amb altres Estats que tenen en part o en la seva totalitat com a llengua pròpia la castellana. Nosaltres simplement demanem que es faci un tractament idèntic a la llengua d'aquestes illes i que, en certa manera, el Parlament, com a depositari de la voluntat popular, es faci ressò d'aquesta legitimitat que té la nostra llengua de superar unes barreres artificials dels Estats i ens poguem comunicar com no fa la llengua castellana emparada fins ara per l'Estat Espanyol i els seus tractats internacionals. A més a més hem de recordar que l'Estatut d'Autonomia admet que entre les terres de parla catalana s'ha d'establir o s'ha establert o tenen una relació de manera especial i això és una cosa de sentit comú, però és enormement positiu que el nostre Estatut ho recollís perquè hi ha molta gent que sembla que no ho acaba de tenir clar. Hi hauria la qüestió, finalment, de si els tractats internacionals són matèria o no que s'hagin de discutir dins aquesta Cambra; evidentment no es tracta en absolut que la Comunitat de les Illes Balears, que aquest Parlament pretenguí signar pel seu compte cap tipus de tractats internacionals perquè això és una matèria constitucionalment reservada al Govern de l'Estat Espanyol, però sí, i recordem l'article 8.2 de l'Estatut quan parla que es poden establir uns determinats vincles, unes determinades relacions amb les Comunitats de ciutadans de les Illes Balears establertes a l'estranger, pot sol·licitar de l'Estat Espanyol

que se signin tractats internacionals per tal de facilitar la comunicació entre aquestes Comunitats de ciutadans de les Illes Balears establertes fora del territori espanyol; i entenem nosaltres que, fent un parallelisme que creim perfectament legítim, també pot esser establerta una comunicació a través de tractats internacionals en relació a les terres de parla catalana situades més enllà de les fronteres de l'Estat Espanyol, tot això, Esquerra Nacionalista ho fa tenint en compte que el nostre grup parlamentari no és un grup, en contra del que es diu moltes vegades, d'una manera tendenciosa, obsessionat per minúcies localistes, per problemes domèstics o per perspectives únicament de llogaret. Entenem que això deriva de que nosaltres tenim un alt concepte d'aquest país nostre, de les Illes Balears, i que el volem dur endavant i durem a aquest Parlament totes les propostes que permetin fer camí en aquest sentit; i és per això que, des d'aquest alt concepte que ens mereix la personalitat històrica, cultural i lingüística de les nostres Illes Balears, Esquerra Nacionalista proposa a aquest Parlament que es faci ressò de la dimensió internacional de la nostra llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, i proposi al Govern de l'Estat Espanyol la celebració dels tractats internacionals adients per fomentar la comunicació cultural entre les Comunitats de llengua catalana. I en aquest sentit vull fer una crida expressa al Govern de les Illes Balears, que seria ja positiu d'una vegada que deixàs d'estar a la defensiva en matèria de llengua i cultura. Jo record, i ho record amb una certa tristesa i preocupació, que dia 7 de juny de 1983, l'aleshores candidat a la presidència del Govern ens va sortir amb uns plantejaments lingüístics plens de recels. Allò no va esser un programa dinàmic destinat a recobrar una llengua en perill, com em pareix que tenim consciència que és la nostra llengua catalana, pròpia d'aquest país nostre; sinó que va esser aquella intervenció en qüestió lingüística un ressò que vaig considerar bastant penós d'uns certs recels que no dubtaria de qualificar de gonellistes, que obstrueixen la restauració plena de la nostra llengua. Entenem que a més de la defensa, com va dir l'aleshores candidat a la presidència d'aquest Govern, de les nostres legítimes, honroses i bellíssimes peculiaritats lingüístiques, és ben hora que tenguem clar i proclamem que volem impulsar la nostra llengua catalana en tota la seva dimensió. I una altra cosa que, quant a peculiaritats, agrairia al Govern que no aixecàs la bandera de les modalitats insulars del català perquè, i vull recordar-ho una vegada més perquè crec que ja ho he manifestat, que a l'article 14, quan es parla d'aquestes modalitats, es parla, sí, hi ha un text que va esser inclòs gràcies no al Grup Popular, que dona suport a aquest Govern, sinó, precisament, per iniciativa dels que avui ens deim Esquerra Nacionalista i som presents en aquest Parlament. Nosaltres no tenim por de modalitats, però sabem clar el que són i sabem clar que això no va en perjudici d'una unitat lingüística, però entenem que ja és hora de deixar l'excusa de les modalitats i afrontar una normalització plena que, en aquest cas, entenem que passa per demanar

al Govern de l'Estat Espanyol que tenguí en compte el caràcter més enllà de l'Estat Espanyol, el caràcter internacional que té la nostra llengua catalana. La llengua catalana, per tant, entenem, no és matèria únicament de les Illes Balears i cal assumir plenament la seva dimensió i no veig, d'altra banda, perquè aquest Parlament hauria d'esperar que aquestes passes les donàs la Generalitat de Catalunya; el català, no té perquè Catalunya, en aquesta matèria, prendre la iniciativa ni nosaltres anar a remolc de ningú; ho tenim o no ho tenim clar, i si li tenim és hora que nosaltres facem les passes que considerem adients, que creim que la que proposam ara és fonamental. Desenvolupar l'autogovern de les Illes Balears, no és tan sols interessar totes les competències admeses per la Constitució. El Govern ha presentat diferents projectes de llei en aquest sentit que, a pesar que la formulació de vegades no sigui excessivament feliç, ens semblen positives. Nosaltres creim que el nostre autogovern, que la nostra Autonomia ha de créixer i com més prest millor serà més positiu, no hem d'estar a l'espera de res. Ara bé, el que és absolutament incoherent és que les coses que tenim dins les nostres mans no les utilitzem i facem propostes que podrien resultar, des d'aquesta perspectiva, propostes absolutament demagògiques, que el que tenim no l'exercim i demanem una quantitat de coses que, des d'aquesta perspectiva, tenim la impressió que quan les tenguéssim ens vendrien grosses. La nostra proposició No de Llei entra de ple, com he dit abans, dins les previsions de l'Estatut i seria una magnífica mostra de voluntat de recobriment cultural i lingüístic que aquest Parlament interessàs, com hem dit, del Govern de l'Estat Espanyol, la celebració d'uns tractats internacionals que implicarien el reconeixement de la nostra llengua com a una eina de comunicació cultural, més enllà de les fronteres dels Estats. Volem esser, en definitiva, i amb això acabaré, una Comunitat plenament normalitzada. Entenc que aquesta proposta pot obtenir un suport ampli d'aquesta Cambra, sé que hi ha una esmena presentada pel Grup Socialista, tendrem molt de gust en sentir l'exposició del seu portaveu, tal volta millori la nostra proposta; però voldria demanar d'una manera especial suport, perquè en temes culturals entenc que tenim dret, perquè ens basarem en uns elements utilitzats durant la seva campanya electoral, voldria demanar especialment suport al Grup Regionalista que, record que no fa gaire temps alguns dels seus membres varen recórrer precisament terres de llengua catalana, terres de l'Antic Regne de Mallorca situades més enllà de les fronteres actuals de l'Estat Espanyol. Entenem que a part de les excursions convé que també hi hagi una coherència en fer propostes serioses, propostes institucionals, que, entenem, seran o són les que aquí ara es debatin i es votin. Entenem per tant que a part de gestos simbòlics hem d'arribar a resultats concrets i per això demanem el seu vot i el vot de tota aquesta Cambra per a la nostra Proposició No de Llei. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Damià Ferrà Pons, Per defensar l'esmena 341 a la Proposició No de Llei 621 té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista D. Fèlix Pons.

FELIX PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena que em permetré llegir perquè fins que no hàgim perfeccionat els mecanismes de funcionament no tindrè la certesa que en pujar a defensar aquests tipus d'esmenes siguin conegudes per tots els Diputats; que afecta la segona part de la Proposició No de Llei del Grup d'Esquerra Nacionalista, és a dir, els tres punts introductors estam d'acord, però proposam substituir la segona part per aquest text: «Sollicita del Govern de la Nació que quan es negociïn tractats o acords internacionals de relació o col·laboració cultural amb qualsevol dels països que comprenen» —no que comprèn com diu per error el text— «terres de parla catalana; República Francesa, República Italiana, Principat d'Andorra, es tenguí en compte; a) La necessària consideració» —no coordinació, com per error també diu aquí— «diferenciada del fenomen peculiar que significa la comunitat idiomàtica de distintes àrees de parla catalana a banda i altra de les fronteres nacionals. b) La necessitat de protegir de forma coordinada amb els altres Estats interessats aquest llegat idiomàtic i cultural comú. I c) La conveniència d'afavorir la més àmplia participació a les fases de preparació interna dels tractats o acords de les Comunitats Autònomes que a tot o a part del seu territori tinguin el català com a llengua pròpia». Crec que d'aquesta lectura es desprenen bastant clarament quines són les diferències que mantenim amb el text proposat pel Grup d'Esquerra Nacionalista. Jo voldria amb una intervenció curta, molt curta, no entrar en aspectes perifèrics al que és la proposició en si i que podrien desviar realment l'atenció que a tots ens ha de motivar davant aquesta proposició. Crec que no és moment d'intentar tornar a reproduir o presentar un debat sobre normalització lingüística, sobre abast de la polèmica de modalitats o no modalitats, i que ens hem de concentrar en aspectes concrets. L'idioma, qualsevol idioma viu, és un element de cultura i és un element d'identificació d'un poble; això està prou clar en el nostre Estatut i tenim l'obligació estatutària, i per altra banda crec que l'obligació política, d'esser fidels a aquest contingut. Crec personalment que un idioma no es protegeix únicament i exclusivament en texts legals ni amb la intervenció dels poders públics i que hi ha instruments socials, d'iniciativa social, que s'han d'afavorir des de la mateixa societat, imprescindibles per altra banda, perquè aquest idioma que és comú a altres indrets fora de les nostres fronteres tenguí una vida pròpia i es desenrotlli de forma normalitzada, perquè efectivament, per a la supervivència d'aquest idioma, és imprescindible que tenguí una vida normalitzada de forma coordinada. De la mateixa manera que el castellà, i sempre tenim a mà nosaltres un exemple que entenem, fàcilment podria entrar en un perill d'extinció

o de dispersió semblant al que el llatí va sofrir en el seu moment, si no existís una íntima relació entre les acadèmies de tots el països de parla espanyola, castellana, el català pot també patir irreversiblement, perquè a més és una llengua molt més dèbil, un idioma que està en condicions d'inferioritat, un deteriorament progressiu de la seva identitat, de la seva normalitat i de la seva normativa si no existís una preocupació de cada un dels Estats que comparteixen aquesta riquesa de tenir un segon o un tercer o un quart idioma dins el seu àmbit estatal. Per tant, compartim plenament la preocupació que inspira aquesta Proposició No de Llei. Però entenem que els termes concrets amb el que està proposada han d'esser rectificats en uns quants punts. En primer lloc, creim que no és encertat parlar que l'Estatut pot esser invocat en aquest cas, com a un suport legal que nosaltres poguem utilitzar davant l'Estat que és el que, en definitiva, és subjecte de dret internacional i pot signar i negociar tractats internacionals; creim que ni l'article 8 ni la Disposició Addicional fan referència a aquesta matèria, que nosaltres el que hem de traslladar a l'Estat, al Govern de la Nació, és la preocupació i la petició, que això sí que ho podem fer, que quan negociïn tractats de relació cultural es tenguí en compte que ni Espanya, ni França, ni Itàlia, són països d'idioma únic, que es tenguí en compte aquesta diversitat i que aquesta consideració de la diversitat tenguí una traducció pràctica als tractats de relació cultural que es puguin signar. Per altra banda, entenem que les Comunitats Autònomes no poden participar a un procés de negociació internacional, que això no està previst ni a l'Estatut ni a la Constitució ni a les normes i usos de dret internacional; tant és així que subjecte únic de dret internacional són els Estats i que cap Estatut contempla normes que permetin a les Comunitats Autònomes tenir un protagonisme de dret internacional excepte, d'una forma molt marginal, l'Estatut de Canàries, que per unes raons que pot esser alguns dels presents recorden i entenen, es va aprovar un article que dóna el dret a la Comunitat Autònoma de Canàries a esser informada de determinats tipus de tractats internacionals que puguin afectar especialment la Comunitat Canària, però informada, no participar la Comunitat Canària tampoc als processos de negociació internacional. Per tant, nosaltres el que proposam també és que s'afavoresqui la més àmplia participació a les fases de preparació interna d'aquests tractats dins l'Estat Espanyol per part del Govern de les Comunitats Autònomes que a tot o a part del seu territori tinguin el català com a llengua pròpia. Entenem que això no altera substancialment ni la finalitat ni l'esperit d'aquesta Proposició No de Llei, que li dóna una forma més viable i més, segurament, possible i per tant amb una esperança d'eficàcia superior, a la de la frustració que significaria demanar participar a l'elaboració de tractats internacionals i que, lògicament, haguéssim de rebre la negativa que tots hauríem d'entendre que és justificada i correcta. Amb aquests termes és amb els que nosaltres demanam que se substituesqui la Proposició No de Llei amb la part

que he especificat de la que ha proposat el Grup d'Esquerra Nacionalista. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Fèlix Pons. Don Damià Ferrà per acceptar o rebutjar l'esmena. Disposa d'un temps de deu minuts.

DAMIA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Només en nom, com ha dit molt bé el portaveu del Grup Socialista, d'una major viabilitat o d'un més eficaç possibilisme admetrem l'esmena que se'ns proposa. No perquè creguem que l'esmena millori el text que ha proposat Esquerra Nacionalista, perquè creim que el que fa és, la fa més aigualida, la fa més possibilista, la fa mostra d'una voluntat política d'aquest Parlament menor; però, amb un esperit diríem d'acostar posicions i donar-li una major viabilitat, acceptarem. De totes maneres, discrepam profundament que el nostre Estatut no hagi d'esser utilitzat com a suport legal, emparant-nos per analogia en l'article 8 per a la qüestió dels possibles tractats internacionals a signar quant a les Comunitats de ciutadans de les illes establerts a l'estranger o la Disposició Addicional esmentada. Nosaltres entenem que tenim un dret estatutari perfectament legítim de fer propostes al Govern de l'Estat Espanyol, propostes que haurien d'esser alguna cosa més que un simple trasllat de preocupació; creim que podem fer una proposta vertaderament formal, que siem o no escoltats ja dependrà en bona part de com valori aquest Govern de l'Estat Espanyol què és una Comunitat Autònoma, quina força política té aquesta Comunitat Autònoma, etc. etc. Perquè, com molt bé ha dit el portaveu del Grup Socialista, en matèria de tractats internacionals resulta que, pràcticament, no se'ns reconeix gairebé res, amb una excepció que és una Comunitat Autònoma, un país en certa manera de frontera, allà on s'ha discutit si pertany a Àfrica o pertany a un altre àmbit i per tant els tractats internacionals que el poguessin afectar són matèria de profunda preocupació en aquest país, i l'Estat Espanyol o el Govern de l'Estat Espanyol, curant-se en salut, les ha reconegut un determinat dret que a altres no els ha estat reconegut. Nosaltres entenem que això és una demostració que en aquest país, com per tot arreu del món, qui vol aconseguir ésser escoltat ha de parlar i ha de parlar d'una manera enèrgica i contundent. Nosaltres tenim una Autonomia de tercera fila, precisament per la nostra manca, per la nostra absoluta absència de voluntat política autonòmica i per res més; el fet que Catalunya, el País Basc o Galícia siguin definides com a nacionalitats històriques no és perquè tinguin més història que nosaltres, que no la tenen de cap manera, sinó que tenen una voluntat política molt major. En matèria de tractats internacionals, si no se'ns han reconegut uns drets que es reconeixen a Canàries, malgrat ésser nosaltres en certa manera un país de frontera, de frontera mediterrània, que com diuen alguns militars nosaltres som l'escut de la costa mediterrània de la Península Ibèrica, si no se'ns ha reconegut és precisament perquè nosaltres no hem sa-

but parlar quan era hora i quan es negociava l'Estatut d'Autonomia, però de totes maneres, nosaltres, en bé d'aconseguir el suport del Grup Socialista i esperant que s'hi sumin altres grups, perquè si encara que tinguem el suport del Grup Socialista aquesta Proposició no passa el resultat serà el mateix; en bé d'aquesta major viabilitat acceptam la proposta que se'ns ha fet, tot i que creim que rebaixa el nivell de voluntat política que nosaltres havíem manifestat. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Damià Ferrà Pons. Pels grups que no han presentat esmenes.

FÈLIX PONS:

Sr. President, voldria fer unes precisions en relació a les consideracions del Sr. Ferrà Pons a la nostra esmena.

PRESIDENT PARLAMENT:

Té ús de la paraula.

FÈLIX PONS:

No, agraïm que el Grup d'Esquerra Nacionalista consideri que el possibilisme és una via d'avanç polític i nosaltres sempre que poguem facilitarem la via del possible. En relació a la invocació o no de l'Estatut per fer aquesta Proposició No de Llei, creim que aquesta Comunitat Autònoma, el Parlament i qualsevol institució pot exercir, perquè està a la Constitució, el dret de petició i que el que em sembla és que no es pot invocar l'article 8 de l'Estatut que fa referència a una matèria completament distinta per dir que per analogia també podem demanar altres coses; no, altres coses les podem demanar perquè la Constitució ho permet i no perquè ho digui l'article 8 que, per altra banda, he de dir que té unes línies que no són exactament molt coherents perquè no necessita que digui l'Estatut que es pot demanar a l'Estat l'adopció d'un tractat, sempre podrem demanar l'adopció d'un tractat i ens diran que si o ens diran que no. Quant a Canàries, jo crec que si nosaltres som un país de frontera, com diu el Sr. Ferrà Pons, crec que com a Comunitat Insular hauríem de reconèixer que Canàries és com a mínim tant Comunitat de frontera com nosaltres, i que els problemes de la Comunitat Autònoma de Canàries, per raons geogràfiques essencialment, són problemes que no es poden assimilar als de qualsevol altra Comunitat Autònoma. I finalment li vull dir al Sr. Ferrà Pons que aquesta Comunitat Autònoma no sé si és de primera, segona o tercera fila. Però que crec que hem d'assumir, no per sentir-nos satisfets sinó per anàlisis realistes i elaborar projectes polítics a partir d'aquesta realitat, quina és l'autèntica realitat social, política, econòmica, d'aquesta Comunitat Autònoma, perquè crec que les Comunitats Autònomes que tinguin o hagin assolit altres nivells d'autonomia no és perquè cridin més ni defensin més i amb més energia els seus interessos, sinó perquè hi ha més gent que les defensa, perquè hi ha una consciència més estesa, no perquè hi hagi un parell de senyors que cridin molt, sinó perquè hi ha molta gent que no crida,

però que hi creu; i hem d'aconseguir estendre aquesta consciència política, però no creure que avançarem molt a base de cridar un parell. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula D. Pep M.ª Lafuente, dels Grups que no han presentat esmenes. Disposa vostè de deu minuts.

PEP M.ª LAFUENTE:

Sr. President, per fixar posicions d'aquest grup. En primer lloc, nosaltres, que hem estat un poc anomenats pel Grup d'Esquerra, volem dir que llamencam profundament aquesta posició d'originalitat a ultrança que vol el Grup d'Esquerra muntar continuament; és a dir, que baldament sigui jurídicament invàlida una postura, que ell continuï amb ella amb dret i amb esquerra. Crec que si hem de seguir un camí, hem de seguir un camí jurídicament vàlid, i el grup nostre sempre ha estat amb un esment visceral amb les qüestions de tipus jurídic; quan per exemple, ahir a la llei d'espais naturals vàrem rebutjar l'article 7, l'article 8 i l'article 9, ho vàrem rebutjar no per interessos de tipus íntim, sinó per interessos i circumstàncies de caràcter jurídic, és a dir, el retracte, el retracte és una figura que no està contemplada dins l'Estatut, no tenim cap possibilitat de muntar un retracte, al meu entendre, i l'article 49 de la Constitució està suficientment clar amb el punt núm. 8. El mateix ocorre en aquest cas; si es pretén fer un tractat internacional amb intervenció de la nostra Comunitat Autònoma és rompre violentament amb l'article 149, i això no representaria més que circumstàncies de tipus peyoratiu per a la nostra pròpia Comunitat Autònoma; o sigui que jo voldria aconsellar al Grup d'Esquerra Republicana, o d'Esquerra Regionalista, perdonin, d'Esquerra Regionalista, ho faig per connexió amb el català, que quan muntí una Proposició, sigui de llei, sigui no de llei, que l'estudiï, que l'estudiï jurídicament a més d'estudiar-la de caràcter visceral perquè jurídicament no té rebut, és una proposició que no té rebut. Precisament per això aquest Grup nostre es congratula que el Grup Socialista hagi modificat substancialment, hagi fet un gir de 90 graus a tota la posició del partit d'Esquerra, perquè en definitiva l'altre ja té un poc més de color, té un poc més de color encara que jurídicament tampoc tenguí un cent per cent de possibilitats, perquè oblida, per exemple, que tota la matèria de connexió cultural és necessari contactar amb un organisme internacional; nosaltres, que som membres de la Comunitat Europea; nosaltres, que som membres del Parlament Europeu i del Consorci Europeu, hem de comptar amb la «United National Education Scientific and Cultural Organisation» és a dir, la UNESCO; la UNESCO és fonamental dins aquest tipus de connexions culturals. I nosaltres tenim dins el Ministeri d'Assumptes Exteriors una Comissió expressa que es diu «Comisión Española de colaboración con la UNESCO» que és de contacte necessari i obligatori en tot tractat, en tota conversa, en tota comunicació de caràcter cultural que s'hi hagi de tenir. Per tant, nosaltres, que suportam i estalonarem el criteri del Par-

tit Socialista, volíem recomanar que a més de dir, que sollicitar del Govern de la Nació que quan es negociïn tractats o acords internacionals, hauríem de parlar també de la Comissió Espanyola de col·laboració amb la UNESCO, perquè, en definitiva, aquesta United National hauria d'esser un element a tenir en compte; perquè, en definitiva, si nosaltres formam part del Consell d'Europa i nosaltres formam part del Parlament Europeu hem de tenir en compte la UNESCO en cent per cent. De tota la resta, nosaltres estam disposats, baldament no es modifiqui aquest criteri nostre, a suportar, a estalonar el criteri socialista perquè consideram que és vàlid. Res més i moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Pep M.ª Lafuente. Vol pujar, pel Grup Popular Sr. Jaén Palacios.

JAÉN PALACIOS:

Sí, Sr. Presidente, simplemente y para fijar la postura de voto de nuestro grupo, y siguiendo este tipo de intervenciones conceptistas de corte graciano, y aceptando la normativa de cinco minutos para exponer nuestra postura. Decir que, en líneas generales, aceptamos y compartimos, en líneas generales, repito, la exposición de motivos que figura en esta Proposición No de Ley. Discrepamos, no obstante, con respecto también a esa interpretación de nuestro Estatuto como incluso se han reafirmado en esta postura el Grupo Parlamentario Socialista y el Grupo Regionalista. En consecuencia la postura de nuestro grupo será de apoyar la enmienda presentada por el Grupo Socialista y retomando tal vez la cuestión de la alegoría que ayer el Sr. Diputado nos hacía con respecto al refugio que era el Parlamento y al barco que a veces proponía las proposiciones no de ley, tengo que decirle que creo que aquí esta proposición no de ley ha entrado en buen puerto y hasta estamos a esa alegoría que él utilizó, ya por cierto, empleada por Horacio y por Agustín de Ipona; y quisiera decirle que es normal que este barco, pues, sea sometido a este proceso de reconversión porque no podía ser de otra manera por las circunstancias que hemos dicho. También le pediría, por supuesto, que esa intención a veces que parece suya hacer como síndrome de manía persecutoria legislativa, el Grupo Parlamentario Popular por supuesto no la tiene y cuando entiende que una Proposición No de Ley tiene que ser apoyada, así lo hace. Muchas gracias.

PRESIDENT PARLAMENT:

Muchas gracias, D. Manuel Jaén.

DAMIA PONS:

Sr. President, és per una qüestió d'ordre senzillament. Entenc que, a part de l'exposició de motius, hi ha hagut unes contradiccions i d'acord amb l'article 72.1, tota persona que sigui contradita, jo no em puc quedar senzillament, o Esquerra Nacionalista no es pot quedar amb una exposició que surtin uns altres grups, contradiguin i hagin de passar a votació; és a dir, entenem que nosaltres tenim cinc minuts per contrareplicar.

PRESIDENT PARLAMENT:

També ho entenem, però vostè havia de demanar-ho.

DAMIA PONS:

És que ha paregut que hi havia com uns certs moviments de reticència, de dubte, que si no es podia fer; d'acord.

PRESIDENT PARLAMENT:

Té vostè cinc minuts per contradiccions.

SEBASTIA SERRA:

Perdó, Sr. President, perdó, una qüestió d'ordre. Volem felicitar la Presidència per aquesta actuació.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Sebastià Serra.

DAMIA PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Després del petit incident, voldria exposar breument, que jo dis-crep profundament del que ha dit el Sr. Lafuente, perquè hem de tenir present una cosa, el Grup Esquerra Nacionalista ha acceptat, i em pareix que ho he dit clarament, a pesar que consideràvem que això rebaixava el to de la nostra proposició, la proposta feta pel Grup Socialista, per tant allò que s'haurà de posar a votació serà la proposta del Grup Socialista i no ja la d'Esquerra Nacionalista. Per tant, nosaltres, que tenim una defensa a ultrança d'uns determinats principis, a un moment determinat, sabem entrar en una via de negociació i d'acostar postures; i si aquesta Cambra està disposada a donar suport a aquesta Proposició que nosaltres ja havíem acceptada, naturalment estarem vertaderament encantats de l'acte de bona voluntat que es fa, per tant, de facilitar la comunicació entre totes les terres que tenen com a pròpia la nostra llengua. I creim, d'altra banda, i amb això no vull entrar en absolut en debat del que ha dit el Sr. Jaén Palacios sobre la qüestió de síndromes de mania persecutòria. Nosaltres no tenim cap mania persecutòria, senzillament, constatem que hi ha hagut tota una sèrie d'iniciatives que podrien haver arribat a aquesta Cambra i no han arribat, i altres que hi han arribat i essent propostes absolutament positives, no han tengut un suport que de manera desapassionada i racional i en bé de la nostra autonomia haurien pogut tenir. Si vostès donen suport a la Proposició feta pel Grup Socialista i és acceptada per Esquerra Nacionalista, francament, he de fer una felicitació a tots els grups, a la responsabilitat de tots els Grups que integren aquesta Cambra. Moltes gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, D. Damià Ferrà. Sra Secretària, vol procedir, per favor, a la lectura del text definitiu que se sotmetrà a votació?

CATALINA ENSEÑAT:

Sol·licitar del Govern de la Nació que quan es ne-

gociïn tractats o acords internacionals de relació o col·laboració cultural ...

PRESIDENT PARLAMENT:

Per favor, per favor, des del principi, el Grup Parlamentari, un moment ...

FELIX PONS:

Sí, la Proposició No de Llei, tal com ve en el Butlletí, comença dient: «El Parlament de les Illes Balears, atès» ... Aquesta part de la Proposició No de Llei, ja dic que nosaltres l'assumim i és quan comencen els tres punts, a) b) i c), a partir dels dos punts i a part, ve la nostra esmena.

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies per aquest aclariment. Per tant llegirem els punts a), b) i c) que han estat objecte de ...

CATALINA ENSEÑAT:

El Parlament de les Illes Balears, atès que considera la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, com a un dels més alts valors del patrimoni cultural autòcton i símbol de la identitat històrica dels pobles de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera; que aspira a la plena normalització del català i a desenvolupar en plenitud la cultura autòctona, llegat històric dels pobles de les Illes Balears; que reconeix els especials vincles històrics, culturals i lingüístics que uneixen els pobles de llengua catalana, al marge de pertànyer a diferents Estats, i que desitja afermar aquests vincles, mitjançant la institucionalització d'una intensa i fecunda comunicació cultural, sol·licita del Govern de la Nació que quan es negociïn tractats o acords internacionals de relació o col·laboració cultural amb qualsevol dels països que comprenen terres de parla catalana, República Francesa, República Italiana, Principat d'Andorra, es tenguin en compte: a) La necessària consideració a diferenciada del fenomen peculiar que significa la comunitat idiomàtica de distintes àrees de parla catalana a banda i altra de les fronteres nacionals. b) La necessitat de protegir de forma coordinada amb els altres Estats interessats aquest llegat idiomàtic i cultural comú. c) La conveniència d'afavorir la més àmplia participació a les fases de preparació interna dels tractats o acords de les Comunitats Autònomes que a tot o a part del seu territori tinguin el català com a llengua pròpia.

5.—

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària; i procedim a la votació. Els Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Proposició No de Llei tal com està llegida que s'aixequin, per favor. Poden seure. Queda aprovada per unanimitat. Passam al punt següent, relatiu a la Proposició No de Llei núm. 666 formulada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, relativa al sobreimpost de la contribució rústica dels pagesos de les Illes Balears.

SEBASTIA SERRA:

Gràcies, Sr. President; el Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista retira aquesta Proposició No de Llei, donat que la varem registrar dia 14 de desembre del 83, va esser publicada en el Butlletí del gener del 84 i que donat, per tant, que fa tres mesos i mig, que va esser presentada i ja el tema es va tractar en el Consell de Mallorca essent aprovat i fent-se la petició reglamentàriament al Govern Central, entenem que seria duplicar el debat i per això la retirem.

6.—

PRESIDENT PARLAMENT:

Conforme, s'accepta per aquesta Mesa la retirada. I passam al punt següent que és el relatiu a la Proposició No de Llei núm. 93/84, presentada pel Grup Parlamentari Socialista i relativa a l'enquesta en torn a l'estat de la població; no té presentada cap esmena. Per defensar la Proposició No de Llei, té la paraula D. Joan March Noguera.

JOAN MARCH:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquesta Proposició No de Llei del Grup Parlamentari Socialista és també una proposició de llei tècnica, és a dir, es basa en un sistema de planificació sanitària, el qual es reconegut arreu de tot el món; és a dir, no està tret de cap tipus de manual de política sanitària socialista, sinó que és un sistema que recomana l'OMS quan una Comunitat, com pot esser la nostra, comença a tenir competències en matèria de sanitat. Es tracta d'un sistema, és a dir, en primera, la millor, convendria definir el que és una enquesta de salut, per si hi ha qualcú que no sap el que vol dir això, i a la millor, fins convendria definir quin és el concepte de salut i també, apellant a un concepte podem dir ja molt reconegut, un concepte no modern, sinó de qualche forma ja du molts d'anys, com és que el concepte de salut té relació quant a una persona es troba bé, del punt de vista físic, psíquic i social. Per tant, una enquesta de salut es tracta de fer el que és una típica enquesta dins la nostra Comunitat per saber quins són els problemes que pot tenir la nostra comunitat quant al punt de vista físic, psíquic i social. És un instrument que nosaltres consideram que és molt econòmic donat que pot evitar despeses que després pugui esser que es pugui dir que s'han fetes erròniament; pot esser que una enquesta de salut pugui costar a la Comunitat Autònoma alguns milions de pessetes si es fa bé, però creim que als fons es podrien evitar que després determinades despeses que a vegades es fan, que nosaltres coneixem que l'administració sanitària d'uita anys enrera, ha duit que s'hagin fet una sèrie de centres sanitaris desproporcionats a les necessitats de les poblacions, mentre que a altres zones o altres comarques falten aquests tipus de centres sanitaris. Consideram que una enquesta de salut és un instrument molt adequat, que és un instrument que està en disposició de la Comunitat Autònoma dur-la a terme; entre altres coses, la Comunitat Autònoma té competència plena quant al que és la

planificació sanitària i que donat que, per exemple, veim als mitjans de comunicació que la Comunitat Autònoma està disposada a posar en marxa una sèrie d'unitats sanitàries locals a tota una sèrie de comarques de Mallorca, que ja s'està duent també a terme a Menorca, que abans que s'anassin avançant aquestes actuacions concretes aquesta enquesta s'hauria de dur a terme. Per altra banda també és un instrument, donat que, per exemple, el Portaveu del Grup Popular deia anteriorment que falten dades quant a una sèrie d'enfermetats importants que és necessari també saber aquestes dades; a través d'aquesta enquesta de salut també ajudaria per fixar totes aquestes dades. Per tant, donat que en principi és una proposta de caràcter tècnic i jo crec que no pot anar malament perquè la Comunitat Autònoma tenguí més coneixements, demanàriem el vot favorable de tots els Grups Polítics.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Joan March. Volen intervenir els altres grups polítics. Don Sebastià Serra té la paraula. Disposa d'un temps de deu minuts.

SEBASTIA SERRA:

Gràcies, Sr. President. El nostre Grup accepta, dóna suport a la proposició no de llei del Grup Parlamentari Socialista, però vol fer unes reflexions en veu alta damunt aquesta qüestió tan important com és la sanitat. Hem presentat en aquest Parlament una sèrie de preguntes damunt unitats bàsiques de salut, dirigides al Govern, i hem de manifestar la nostra decepció més rotunda davant les respostes que el Govern ens ha donades per falta de concreció i fins i tot per, pensam nosaltres, que no transmetre als Grups Parlamentaris el que a nivell d'opinió pública és completament necessari conèixer, és a dir, els seus projectes sobretot dins el tema d'unitats bàsiques de salut. Sabem que el Govern Autònom ha anat a Madrid a negociar aquesta qüestió, amb plans d'inversió; sabem també que està recurrent en molts de viatges diferents pobles, per tractar aquesta qüestió, però la veritat és que ni provenint del Govern ni tampoc provenint de l'oposició hi ha manera d'haver aclarit la qüestió fonamental de les unitats bàsiques de salut, on es volen fer, amb quin calendari, amb quins pressuposts, amb quins raonaments. El nostre Grup ha fer preguntes, les respostes han estat d'una ambigüitat excepcional i d'una falta de concreció; també hem presentat una interpellació que suposam que aviat entrarà en aquesta Cambra damunt aquest tema d'unitats bàsiques de salut, davant el que nosaltres entenem una certa ocultació d'informació i falta d'aclariment en aquests temes. Per això avui, si bé la proposició no de llei del Grup Socialista és molt modesta, pensam que es pot aprovar amb tota tranquil·litat per tots els grups, que serà un instrument vàlid, però creim que en aquests moments el Govern en matèria sanitària ha duit una política d'ocultació al debat parlamentari, al debat democràtic en conseqüència, i això creim que és una deficiència molt greu que aquesta enquesta no la subsanarà, però que sí que pot ajudar a avançar una mica en aquest terreny.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Sebastià Serra. Té la paraula D. Toni Roses del Grup Regionalista de les Illes.

TONI ROSES:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, perdonin, no em desplaça, seré breu. La proposició que presenta el Grup Socialista, nosaltres no li donarem suport parlamentari, no li donarem malgrat que la proposta, la proposició no de llei és atractiva, podria tenir molt bona acollida, interessant i potser necessari i a més s'emmarca dins la línia tan en boga avui de la medicina preventiva, és un dels passos primers a donar, dins el marc de la medicina preventiva. El Sr. Serra ha dit que era modesta, jo dic que és més que modesta; la proposta s'ha presentat amb una certa falta de rigor, no està matisada, és un poc ambigua, queda molt difusa. El nostre vot no estava ja predecidit, premeditat, sinó que, com sempre, ve en funció, el donam en funció de les exposicions i alegacions que es fan en aquesta Cambra. I com que creim que aquesta exposició no ha estat suficient, no se'ns ha dit ni tan sols un mínim de com es desenvoluparia, de com s'aplicaria a través de centres hospitalaris, de quina manera; mentre no se'ns matisi de manera un poc més concreta, nosaltres no li donam suport parlamentari, Gràcies.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Toni Roses. Té la paraula D. Andreu Mesquida pel Grup Popular. Disposa d'un temps de deu minuts.

ANDREU MESQUIDA:

Sres. i Srs. Diputats. És evident la importància que té per a un administrador públic en matèria sanitària, tenir coneixement del nivell de salut de la població per programar les accions sanitàries tant assistencials com preventives. Així va ésser posat de manifest per un grup d'experts de l'OMS, l'any 1955; des de llavors, s'han realitzat esforços i accions per a tal fi a nombrosos països, sobretot països anglosaxons a pesar del qual, l'any 1970 un altre comitè d'experts de l'OMS va arribar a la conclusió que no existeix cap acord sobre les unitats per mesurar i calibrar els factors relatius a la salut i que poden aplicar-se quan es combinen estats de salut difícils d'aclarir. Un diagnòstic de salut ha d'incloure informació demogràfica, particularment estadístiques vitals, morbiditat d'enfermetats infeccioses o transmissibles i cròniques, morbiditat percebuda, alimentació, vivenda, tipus de treball de la població, recursos sanitaris, assistencials i preventius, ús dels mateixos, etc. És a dir, diagnosticar la situació de salut de la població, així com realitzar un diagnòstic social, econòmic i cultural de la mateixa, poden considerar-se factors determinants de la salut de l'individu i en conseqüència de la població. Ara bé, quins indicadors hem de prendre? En un principi els indicadors que s'elegeixin dependran de la disponibilitat d'informació, encara que és evident que podem

provocar aquesta informació a través d'enquestes, sobretot, sobre una mostra elegida entre la població. Però el que s'ha de decidir i no és senzill és el tipus d'indicadors que hem d'emprar; segon En Sonis, a la darrera dècada hi ha hagut tants d'èxits com fracassos considerables en l'ús d'aquestes medicions i dels indicadors resultants per establir prioritats sanitàries, degut que s'han utilitzat indicadors; tal vegada són molts però no per prendre decisions a nivell local. Segons aquest mateix autor, el desenrotllament d'uns indicadors adequats depèn del puntual enfocament que es doni a les qüestions següents: metodologia per establir uns indicadors, tipus d'indicador que realment es necessiti, quines persones utilitzaran els indicadors i quin tipus d'acció s'haurà de prendre. Segons N'Aro els problemes de salut poden ésser específics i canviar amb el temps. En aquest cas uns indicadors generals o globals tendrien poca utilitat. En primer haurem d'analitzar la necessitat d'informació, és a dir, què hauriem de saber? La planificació de la informació que es requereix és un procés complicat. Una vegada aclarides les necessitats d'informació i qualitats, com són l'exactitud, fiabilitat i terminis de temps, és relativament fàcil indicar els mètodes que haurien d'aplicar-se i organitzar el sistema informatiu. Per tot allò considerem important realitzar un diagnòstic de salut, però no de forma precipitada, sense una prèvia meditació i planificació de què és el que volem saber. Quins indicadors utilitzarem, el cost econòmic dels mateixos, un programa similar, fet a la Generalitat de Barcelona sobre una mostra de 2.500 persones ha duit un cost de cinc a deu milions de pessetes, punt aquest molt digne de tenir-se en compte, ja que comptam, no comptam amb els diners que voldríem, més bé venim escassos d'ells i tenim els justs per cobrir les necessitats i accions ja establertes en matèria de salut pública sobre la població de la Comunitat Autònoma. A pesar de tot i en l'actualitat, comptam amb dades, com és la morbiditat d'enfermetats transmissibles, registre del càncer, número de llits que són utilitzats per nosaltres, per determinar prioritats i planificar les nostres accions. Pla de vacunació antitetànica als adults, lluita antivenèria, tuberculosi; i és la nostra pretensió, per la qual s'està treballant a marxes forçades, és una tasca que s'ha pres el Govern de la Comunitat Autònoma, tant en qualitat com en quantitat que comptam, així com actualitzar la formació sobre la infraestructura assistencial per plantejar-nos en una segona fase la realització d'un diagnòstic de salut de la nostra població. En conseqüència, estimam que essent molt convenient la realització d'una perfecta i completa enquesta de salut de la població entenem que la mateixa s'hauria de realitzar quan es posseïssin els mitjans informatius, econòmics i personals que es necessiten per allò; tenint en compte que actualment ja s'està actuant planificadament i d'acord a les previsions que les dades epidemiològiques existents permeten a un nivell vàlid. Per totes aquestes raons el grup Popular rebutjarà aquesta Proposició No de Llei, Gràcies, Sr. President.

PRESIDENT PARLAMENT:

Per contradiccions D. Joan March Noguera. Disposa d'un temps de cinc minuts.

JOAN MARCH:

Sí, gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Bé, lament profundament que la meua intervenció anterior no hagi profunditzat en el tema i que per part del Grup Regionalista tenguí dubtes respecte que a la millor no tenia el seu vot definit, s'hagi definit en contra perquè no li he donat una sèrie de precisions. En primer lloc ho he fet per una brevetat, per una concessió perquè jo creia que és un tema prou clar pels experts sanitaris, per no haver de donar una sèrie d'especificacions, però a la millor en el Grup Regionalista no hi ha en aquest moment en el Parlament cap persona que tenguí aquest tipus de coneixements i estic disposat a profunditzar damunt aquest tema, perquè crec que és un tema altament important que val la pena que realment s'aprofundixi perquè pareix ésser que el mateix Grup Popular està d'acord que s'ha de fer aquesta enquesta de salut; nosaltres no hem fet cap tipus de definició quant al temps o l'època que s'havia de fer, el que nosaltres creim és que una proposició no de llei en el sentit que nosaltres la feim vol dir que s'han de començar a fer les passes per poder-la dur a terme, no deim que es faci a 1984; o a la millor, jo crec que sí seria possible fer-la a 1984 si la Conselleria posa en marxa una sèrie de mecanismes. Estic d'acord en principi amb totes, amb moltes de les coses que ha dit el portaveu del Grup Popular; és a dir, s'ha d'estudiar la metodologia, s'ha d'estudiar el tipus d'enquesta, s'ha de veure els indicadors; i això té tres parts, podem dir, tot aquest tipus de procés de planificació; en primer lloc s'estudia el tipus de mostra, s'estudia el que és una enquesta i es du a terme aquesta enquesta, veient un poc un substrat de població que hi ha, el tipus de diferències geogràfiques que hi pot haver, i es fan els 'muestreos' adequats. Després es fa la segona part que és l'anàlisi d'aquests resultats, o sigui, seria la projecció d'aquesta enquesta; llavors es comença a actuar, i aquí no acaba, sinó un sistema de planificació sanitària adequat vol dir que al cap d'una sèrie d'anys que s'ha començat a actuar s'ha de tornar a repetir aquesta enquesta canviant a la millor una sèrie de factors per veure si les actuacions que s'estan duent a terme van en bon camí o van en mal camí; per exemple, s'ha de veure si es fa una actuació damunt l'enfermetat del tètanus, pel qual és molt interessant que el portaveu del Grup Popular hagi dit que s'està fent això perquè nosaltres varem dur una proposició no de llei fa una sèrie de mesos aquí, va ésser rebutjada en aquesta Cambra, i veim que no tan sols ja aquí, sinó també als mitjans de comunicació ens varem asabentar que efectivament s'estava duent a terme. Bé, això és una dada; per exemple, agafant com exemple una campanya de vacunació contra el tètanus s'ha de veure al llarg dels anys si de qualque forma hi ha la mateixa prevalença abans de començar a actuar o després de començar a actuar, per exemple, I m'estava

referint i he fet referència que la salut l'entenc des del punt de vista físic, psíquic i social; per tant, una enquesta ben feta de qualque forma ha de tenir en compte tots aquests temes per veure, per poder fer un diagnòstic de salut adequat. Bé, no sé si voldria o si pogués ésser interessant que jo fes referència a tota una sèrie de punts, tenc una enquesta model, que s'utilitzarà possiblement arreu de tot l'Estat per part del Ministeri de Sanitat, que no tenc cap inconvenient, en finalitzar l'exposició, de donar-li, al representant del Grup Regionalista, perquè vegi el que és una enquesta de salut i per exemple, un model. Nosaltres no hem volgut fer més precisions, que les haguéssim pogut fer, a la Proposició No de Llei, en el sentit que creim que el Govern, si bé estam en desacord en determinats tipus d'actuacions que està duent a terme, té a l'Ajuntament un quadre de tècnics al seu servei que consideram que és capaç de dissenyar el que és una enquesta de salut; i creim que en una simple proposició no de llei, no s'han d'especificar una sèrie de coses que és el Govern el que ha de dur a terme. Però, bé, miri, d'una podríem dir, el tipus de preguntes que es fan a una enquesta d'aquest tipus van des de la situació, condicions sanitàries de les vivendes; no, per exemple, està en castellà les enquestes models que jo tenc; per exemple, es demana, si a una vivenda hi ha water, si hi ha aigua corrent, si hi ha dutxa, si hi ha bany, si hi ha calefacció, si tenen fins i tot una sèrie de factors més socials, si tenen nevera, si tenen rentadora, cuina, etc., televisor. Per exemple, per dir, temes d'aspecte molt socials. Si anam a termes, podríem dir, respecte a la situació personal de l'enquestat, si és fadrí, si és casat, en fi, tota una sèrie de punts de vista que crec que no val massa la pena d'estendre'm, però que donen referència, que és un tema que és seriós, que les enquestes de salut que normalment es fan o quan es fan a un país, realment compleixen tots aquests tipus de temes amplis, no tan sols estrictament mèdics o sanitaris, sinó que tenen tota una sèrie d'aspectes que s'han de tenir en compte, perquè podem dir, i això reconegut per totes bandes, que no és un problema sanitari; la salut no hi ha una relació salut-sanitat, sinó salut és una cosa més àmplia que la carència de malalties. Crec que, per totes aquestes raons, creim que és suficient, podem dir, tal com havíem formulat nosaltres la proposta, perquè dins el que és la tècnica sanitària, el que és dur a terme, i el portaveu del Grup Parlamentari Popular m'ha donat la raó, es coneixen quines són, podem dir, les dades que s'han de fer; el que passa, pot haver discrepàncies entre uns sanitaris o entre un grup polític que estigui 'al mando' d'una Comunitat Autònoma o d'un país respecte al que és l'anàlisi d'aquests resultats; és a dir, el diagnòstic de salut pot tenir distintes interpretacions; ara, realitzar una enquesta, normalment, una enquesta de salut, en principi no té massa color polític; sinó que és un problema tècnic d'uns bons dissenyadors d'enquestes de salut; ara el diagnòstic és una cosa diferent perquè el diagnòstic podríem dir un punt de vista, un partit d'esqueres, uns determinats problemes socials les té més en

compte que altres partits, uns determinats tipus de problemes de tipus cultural, un tipus de partit, un tipus d'experts li donarà més valor que a uns altres. Per tant, el problema de diagnòstic de salut és el que podria diferenciar; ara la fase d'enquesta de salut creim que és un tema que tothom podria, en principi estar d'acord. Per tant, si les discrepàncies que s'estan fent és de quan s'ha de fer aquesta enquesta, nosaltres no hem posat aquest termini; el que nosaltres creim és que s'han d'iniciar les actuacions per dur-la a terme el més prest possible i que d'acord amb això es planifiqui.

7.—1).—

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Joan March. No havent-hi més intervencions passam a la votació d'aquesta Proposició No de Llei. Per tant, els Srs. Diputats que votin a favor, que es posin drets, per favor. Poden seure. Els Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets. Queda rebutjada la Proposició No de Llei per 29 vots en contra i 24 a favor. I passam al darrer punt de l'Ordre del Dia, que és el punt sèptim, relatiu a preguntes. Demanant una vegada més aquesta Mesa que les preguntes siguin escarides; per favor, es faci la pregunta concreta i es doni temps a la contestació, temps màxim per pregunta és el de cinc minuts. Per la primera pregunta, que formula el Diputat D. Sebastià Serra Busquets del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, relativa a la realització de cursos per preparar gerents de les cooperatives, té la paraula D. Sebastià Serra.

SEBASTIA SERRA:

Sí, per tenir temps, consideram que la Conselleria coneix la pregunta i per tant demanariem la seva resposta i llavors ja farem el comentari pertinent.

PRESIDENT PARLAMENT:

Contesta la pregunta D. Joan Simarro, Conseller d'Agricultura.

JOAN SIMARRO:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En contestació a la pregunta respecte als cursos de gerents de cooperatives, hem de dir que la seva realització s'ha de sol·licitar a l'Administració Central per la seva aportació de professorat especialitzat i per la seva subvenció econòmica. Per tant, a fi d'evitar despeses i de poder-nos trobar a un moment determinat que s'està organitzant el curs, que hi ha el professorat aquí i que no existeixen alumnes, varem demanar a totes les cooperatives, en carta que els varem dirigir el cinc de desembre, que ens diguessin quins possibles alumnes hi podia haver. La carta, concretament, que es va dirigir a totes les cooperatives, la llegesc, que diu: «La orden ministerial de 'vuit de setembre del 83' publicada en el 'Butlletí Oficial de 22 de setembre' hace referencia a las ayudas sobre mejora de la formación personal y de la capacidad de gestión de determinadas entidades asociativas del medio agrario. Esta Conselleria

está estudiando la conveniencia de establecer algún curso siempre que se cuente con un número suficiente de alumnos; por esto me dirijo a usted al objeto de que si se muestran interesados se pongan cuanto antes en contacto con el departamento de ayuda e información de esta Conselleria especificando si está interesado en: a) Cursos para gerentes, directivos, técnicos económico-administrativos; y, b) Cursos para cuadros medios especialistas. A la vista del número de respuestas afirmativas se podrá estudiar la conveniencia de establecer dichos cursos o si el número fuera muy reducido siempre se podría orientar hacia donde caminaran los posibles candidatos». Des d'aquesta data de dia 5 de desembre, només hem tengut contestació de dues cooperatives, una de Menorca que ens diu que sí que estan interessats per dos membres del grup a), i una altra de Mallorca concretament, que no la llegiré tota, diu que: «Me es grato comunicarle que en caso de que hagan alguno, socios y miembros de junta rectora asistirían en cualquier curso de los que hay enunciado en su carta. Me permite indicarlo que la asistencia de estos cursos iría supeditada si se hacen en una temporada que haya poco trabajo en el campo pues éstos trabajan en él». En vista que no hi ha hagut més peticions, de moment està aturat, no vol dir que si a un moment determinat hi hagi peticions es faci. Jo sé concretament, perquè he tengut una sèrie de reunions a la Unió de Pagesos, que ells estan treballant a diverses cooperatives perquè em donin el nombre d'alumnes, però fins a aquest moment, i em pareix que va ésser la setmana passada que vaig tenir la darrera reunió amb ells, encara no m'han presentat cap llista. Continuem oberts a aquest curs però quan tinguem alumnes.

SEBASTIA SERRA:

Gràcies, Sr. Conseller. Senzillament, voldriem que la coordinació amb Unió de Pagesos de Mallorca i de Menorca fos real; veig que si la setmana passada estaven parlant és de suposar que això anirà així; i també sol·licitariem coordinació amb els Consells Insulars en aquest tema ja que és probable que Consells Insulars i evidentment també amb Extensió Agrària puguin ajudar i facilitar l'èxit d'aquest curs que, repetim, la pregunta era donat que la Unió de Pagesos ja la va plantejar aquesta necessitat, fa aproximadament mig any.

PRESIDENT PARLAMENT:

Vol fer ús de la paraula el representant del Govern?

JOAN SIMARRO:

El contacte amb la Unió de Pagesos no ha estat aquesta darrera setmana, sinó que ja varem tenir una reunió fa un mes, en què també se'ls va insistir damunt aquest assumpte. Com que realment els cursos són per gent de cooperatives, el fonamental era estar en contacte amb la Unió de Cooperatives i a aquesta se'ls hi va posar, a totes que és la que teníem l'adreça el dia 5 de desembre, la carta que els he llegit.

Amb els Consells Insulars no ens hem posat en contacte perquè creïem que era amb les cooperatives que havíem de tenir el contacte principal i amb l'Extensió Agrària sí perquè, clar, són funcionaris i coneixen tot el programa d'actuació.

2).—

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Joan Simarro. Segona pregunta que formula el Diputat D. Sebastià Serra Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista i relativa al procés divulgatiu del Butlletí de la Conselleria d'Agricultura. Té la paraula D. Sebastià Serra.

SEBASTIA SERRA:

Sí, la pregunta va referida, concretament, a plagues, al Butlletí que fa el servei de plagues de la Conselleria d'Agricultura i que, considerant-lo interessant, en canvi constata la divulgació que no ho és en absolut nombrosa i voldríem saber quins mecanismes existeixen perquè es divulgui o com es divulga i sobre tot la pregunta va destinada a que es divulgui molt entre tota la gent afectada.

JOAN SIMARRO:

Sí, no crec que faci falta sortir perquè la contestació és molt curta. El Butlletí es gratuït, es reparteix a tothom que ho sollicita i la informació que es dona és que, al primer butlletí, es posa la direcció d'on s'han de poder subscriure gratuïtament i a més es divulga a través de tots els diaris, en què també es fa constar que a petició dels interessats s'envia gratuïtament. Jo crec que aquest butlletí, que s'edita, no sé exactament la data que es va començar, però crec que fa més de set anys que ja s'edita, per les empreses especialitzades en cultius que tenen problemes de plagues o malalties és suficientment conegut. De totes formes, tant Extensió Agrària com Cooperatives tots ho tenen i a més als diaris es publica cada un dels butlletins. Jo crec que si hi hagués possibilitat de fer més difusió estam disposats, perquè costa el mateix una tirada de 800 que una de 2.000, vaja, pràcticament, vaja, ens interessaria que tothom ho tengués, però no podem anar a demanar a cada un enviar-los directament perquè no tenim la seva adreça. Estam oberts a totes les possibilitats de difusió d'aquest Butlletí que creim que és important.

PRESIDENT PARLAMENT:

Gràcies, D. Joan Simarro.

SEBASTIA SERRA:

Sí, gràcies, Sr. Conseller. Així i tot pensam que seria interessant que també els Ajuntaments, Consells Insulars i Sindicats pagesos poguessin divulgar un nombre d'exemplars; potser seria un sistema, ja que la pregunta va evidentment a divulgar una cosa que creim que es fa bé i que és interessant, per tant, entendre una mica més; més que la qüestió de la subcripció gratuïta, que ens pareix molt correcta i molt

bé, la qüestió és que per ventura si els Consells Insulars, Sindicals i Ajuntaments tenguessin un nombre d'exemplars ho podrien espargir un poc més.

JOAN SIMARRO:

No tenim cap inconvenient, vol dir que si ho sol·liciten els hi podem enviar, i a més si volen ja d'entrada que li donem deu exemplars, es poden enviar, però que ho demanin, lògicament, perquè moltes vegades hem trobat a cambres agràries i altres entitats que s'han enviades i han anat directament a la paperera, i clar, no és interessant el començar a fer despeses per una cosa que sabem que no arriba directament als interessats; a petició de qualsevol i el nombre d'exemplars, sempre s'ha enviat i es continuarà enviant.

3).—

PRESIDENT PARLAMENT:

Moltes gràcies. Tercera pregunta que formula el Diputat D. Sebastià Serra Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, relativa als pagaments per part del Govern de la Comunitat Autònoma a les assignacions corresponents a les aules de la tercera edat, al professorat de l'Escola d'Estiu, etc.

SEBASTIA SERRA:

Sí, la pregunta va esser formulada dia 29 de gener del 84 i, demanam concretament els pagaments respecte a l'any 83 d'aules tercera edat, de professorat d'Escola d'Estiu, participants de les jornades de formació professional, tot això celebrat en l'estiu. Pareix que des de dia 29 de gener ja s'han fet alguns pagaments segons m'ha confirmat el Conseller Sr. Gilet, i segons també alguns dels afectats, però de totes maneres la pregunta seria una reflexió més que altra cosa perquè l'administració fos molt més ràpida, ja que normalment la gent que collabora en aquestes activitats ho fa no per uns doblers directament, sinó per una feina extra, una feina vocacional més que altra cosa, i consideram que endarreriments de tres, quatre mesos són molt grossos pel que hauria d'esser un correcte funcionament administratiu.

PRESIDENT PARLAMENT:

D. Francisco Gilet.

FRANCESC GILET:

Sí, gràcies, Sr. President. Més o manco, ha contestat; per part del pagament de l'Escola d'Estiu, ja es va fer; hi ha uns problemes quant a la justificació de les aules de tercera edat i, una vegada que se solucionin aquests problemes de justificació, es pagarà. Ara, la rapidesa per fer aquests pagaments ve donada en gran part per les dotacions pressupostàries, o les transferències d'aquestes dotacions pressupostàries, que això depèn de Madrid, i la rapidesa depèn, com dic, en gran mesura, de la rapidesa de Madrid, no de la Conselleria d'Educació i Cultura ni d'Economia i Hisenda. Res més.

SEBASTIA SERRA:

Sí, senzillament, constatar que efectivament fa uns moments m'ho han confirmat que encara hi ha alguns pagaments que sembla que no estan fets d'Escola d'Estiu i de les jornades de formació professional fetes també el mes de setembre passat. Constatar-ho i al mateix temps, sí, creure que evidentment hi ha vegades que els retards vénen de Madrid, això ja ho sabem tots, ara que hi ha activitats d'aquest tipus que

tal vegada s'hauria de mirar que amb crèdits, amb anticipacions, o com fos facilitar el líquid perquè, repetesc, no són activitats fixes i creen dificultats moltes vegades serioses als organitzadors.

PRESIDENT PARLAMENT:

Queda conclòs aquest Ple. Record a les Sres. i Srs. Diputats que avui horabaixa a les cinc de l'horabaixa hi ha convocat un altre Ple. Bon dia.